

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Bất nhân chống bất nhân !!!

Đầu xuân 2018, giữa lúc mọi người đang mong ước, hy vọng và cầu chúc cho nhau những gì tốt đẹp trong năm mới, thì phán quyết mà Tòa án tỉnh Đắk Nông công bố hôm 3-1-2018 đối với ba nông dân Đặng Văn Hiến (47 tuổi, tử hình), Ninh Viết Bình (35 tuổi, 20 năm) và Hà Văn Trường (32 tuổi, 12 năm) bị cáo buộc “giết người”, quả đã làm cho công luận rúng động, phần nộ cũng như làm cho bầu trời nước Việt thêm vô vọng và u ám.

Phiên tòa này kết thúc vụ án khởi đầu từ cuộc xung đột giữa dân chúng xã Quảng Đức, huyện Tuy Đức, tỉnh Đắk Nông với nhân viên Công ty Long Sơn hôm 23-10-2016, dẫn tới việc ba người chết, 13 người bị thương, tất cả đều là nhân viên Công ty, do bàn tay của 3 người vừa bị tuyên án. Thế nhưng công luận đã đứng về phía 3 nông dân này.

Mọi sự phát xuất từ việc Long Sơn được nhà cầm quyền tỉnh Đắk Nông –theo nguyên tắc “đất đai thuộc sở hữu toàn dân nhưng nhà nước quản lý và làm chủ”– giao 1.079 héc-ta đất tại Tiểu khu 1536 để thực hiện “dự án nông lâm nghiệp” mà chẳng cần đo đạc thực địa và xem xét thực trạng. Do đó công ty Long Sơn đã tổ chức trục xuất mà không bồi thường cũng chẳng hỗ trợ những gia đình nông dân đang cư trú và canh tác trên phần công thổ mà chính quyền đã giao cho họ. Chính vì thế dân chúng ở Quảng Đức đã đôn đáo ngược xuôi xin cứu xét, nhưng tỉnh chẳng xét, huyện chẳng màng! May nhờ báo chí tường thuật, Phó Thủ tướng Trương Hòa Bình đã đến tận nơi, yêu cầu nhà cầm quyền ngăn chặn hoạt động cưỡng chế–thu hồi đất của Long Sơn để kiểm tra lại.

Điều mỉa mai là chỉ thị của phó thủ tướng cũng bị huyện và tỉnh coi thường, khiến Long Sơn càng mạnh tay tiếp tục điều động xe chuyên dụng và người của mình dỡ bỏ nhà cửa, hủy diệt vườn tược (tiêu, điều, cà phê) trên phần đất được giao. Trong quá trình này, “công nhân” của Công ty (thực chất là côn đồ được thuê mướn) đã đánh đập, gây thương tích cho nhiều nông dân chỉ vì họ đã bảo vệ nhà cửa, vườn tược của họ. Có thanh niên bị rựa vạt mất gần nửa hộp sọ, may không chết nhưng mang di tật suốt đời; có phụ nữ mang thai 7 tháng bị trụy thai do “công nhân” đạp vào bụng... Rốt cuộc, dân Quảng Đức đã quyết định tự cứu bằng cách tự vũ trang với súng tự tạo. Trong đợt cưỡng chế–thu hồi ngày 23-10-2016, sau khi bị 30 “công nhân” Long Sơn hành hung vì ngăn cản công ty dỡ nhà, phá vườn của mình, anh Đặng Văn Hiến đã lấy súng tự tạo, bắn hai phát chỉ thiên để cảnh cáo, nhưng đám người ấy vẫn lao đến ném đá... Có thêm sự hỗ trợ của Ninh Viết Bình (tiếp đạn), Hiến chĩa thẳng súng vào đám đông bóp cò...

Bản án tử hình dành cho Đặng Văn Hiến bắt nguồn từ những nguyên do nào? Trước hết, đó là vì anh đã dám trực tiếp chống lại quyết định về đất đai của nhà cầm quyền địa phương, và gián tiếp chống lại quy định về đất đai của đảng (địa chủ độc nhất và tuyệt đối trên mảnh đất hình chữ S này). Thứ đến là nỗi sợ hãi của đám lãnh đạo: không tử hình sẽ tạo nên tiền lệ, dẫn đến bạo loạn chống đối việc ăn cướp đất đai của giới chức địa phương khắp cả nước (mà nỗi cộm lúc này là ở Đồng Tâm và Thủ Đức). Tiếp nữa, công ty Long Sơn đã dùng mọi phương tiện kể cả tiền bạc để tác động lên các nhân sự quyết định về bản án, như trước đây họ đã tự tiện thành lập và huấn luyện một đội quân cưỡng chế tàn bạo mà chẳng sợ quan chức và luật lệ nào cả. Cuối cùng, bản án tử hình sẽ che lấp trách nhiệm của chính quyền bản địa và tội lỗi của Long Sơn.

Nhưng nguyên nhân sâu xa của vụ việc chính là chủ trương tạm gọi là “tam hữu độc quyền” và “tam quyền độc hữu” của đảng CS. Bằng mọi giá, đảng phải nắm cho được vật chất của toàn thể đất nước, tinh thần của toàn thể nhân dân và (nhờ đó) nắm quyền lực trên toàn thể xã hội. Chính sách “sở hữu toàn dân về đất đai” chính là phương tiện để không có tài nguyên nào của đất nước mà đảng không thể sở hữu, tài sản nào của công dân mà đảng không thể chiếm đoạt. Vụ án viện Thiên An từ 107 héc-ta bị tước còn 5, vụ dân Đồng Tâm bị lấy cả trăm héc-ta vì “lý do quốc phòng”, và bao nhiêu vụ tham nhũng công sản, đục khoét công khổ trong loạt phiên tòa thanh trừng nội đảng lúc này là những thí dụ điển hình. Chủ trương “đàn áp khốc liệt và tuyên án nặng nề” (đối với tất cả những ai đòi nhân quyền và dân chủ, sự thật và công lý, nghĩa là tố cáo tội ác và sai lầm của đảng, giành lại quyền lực và quyền lợi cho nhân dân) đều chỉ nhằm mục đích bắt tất cả tâm ý của toàn dân phải lụy phục đảng, để đảng muôn năm trường trị. Bên cạnh đó và phụ lục vào đó, chủ trương “tam quyền độc hữu” (hay “tam quyền phân công”) đã thay thế “tam quyền phân lập”. Bởi lẽ nếu có sự tách biệt rạch ròi giữa lập pháp (làm luật), hành pháp (quản lý, điều hành theo qui định pháp luật), tư pháp (điều tra, truy tố, xét xử độc lập, không bị chỉ đạo bởi tổ chức đảng), để cả ba giám sát lẫn nhau thì làm gì mà có những bản án bất công và bất nhân giáng xuống Đặng Văn Hiến, Ninh Viết Bình, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Trần Thị Nga, Nguyễn Văn Oai, Nguyễn Văn Hóa... Thế mà trong khi “tam quyền phân lập” được nhân loại xem là nguyên tắc căn tôn trọng và thực thi để bảo đảm công bằng xã hội thì đảng lại thù ghét nó đến mức tháng 11-2017, đã ban hành Quy định 102 QĐ/TW, nhấn mạnh sẽ khai trừ hết thảy những đảng viên đòi thực thi định chế này.

Chồng chất lên những bất nhân vừa nói chính là nhiều quy định trong Bộ luật Hình sự sửa đổi vừa có hiệu lực từ hôm 1-1-2018. Theo Bộ luật mới này, các tội danh “Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” (Điều 79 luật Hình sự cũ), “Tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa XHCN Việt Nam” (Điều 88 luật Hình sự cũ) và “Lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân” (Điều 258 luật Hình sự cũ) mà lâu nay bị quốc dân lẫn quốc tế kết án vì mơ hồ, khắt khe, lạm dụng, củng cố đảng, đều được giữ lại nhưng thay đổi số thứ tự, và đặc biệt còn thay đổi về hình phạt cho mỗi tội danh này.

Hôm 4-1-2018, trả lời đài BBC từ Sài Gòn, Luật sư Đặng Đình Mạnh phát biểu: “Điều đáng nói nhất là Bộ luật Hình sự tu chính bổ sung thêm sự chế tài trong cả trường hợp “chuẩn bị phạm tội” mà luật Hình sự cũ chưa từng quy định. Cụ thể, tội danh “Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” thuộc Điều 79 luật Hình sự cũ nay là Điều 109 luật Hình sự tu chính, bổ sung thêm Khoản 3: “Người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt từ 1 năm đến 5 năm tù”. Tương tự, tội “Tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa XHCN Việt Nam” thuộc Điều 88 luật Hình sự cũ nay trở thành Điều 117 luật Hình sự tu chính, cũng bổ

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

CHÀO MỪNG NĂM MỚI 2018

- Trg 01** ▶ **Bắt nhân chống bắt nhân !!!**
Trg 03 ▶ **Tuyên bố về bản án tử hình tại Đắk Nông.**
 -6 tổ chức và 583 cá nhân.
Trg 04 ▶ **Thư hiệp thông với Đan viện Thiên An bị cướp bóc, vu khống**
 -Hội đồng LTVN+Nhóm LM...
Trg 05 ▶ **Bản lên tiếng phản đối nhà cầm quyền cấm cản sự tham...**
 -Hội Anh Em Dân Chủ.
Trg 06 ▶ **Đạo Cao Đài ra đời có ích lợi gì cho nòi giống VN và nhân...**
 -VNTV.
Trg 08 ▶ **Chính quyền chặn tin đồ dự lễ dân sanh Giáo chủ PGHH.**
 -Đài VOA tiếng Việt.
Trg 09 ▶ **Trung Cộng xâm lăng văn hóa phương Tây bằng Không...**
 -ĐS Lâm Viên.
Trg 10 ▶ **Mekong thành Biển Đông trên đất liền.**
 -Ngô Nhân Dụng.
Trg 11 ▶ **Nguy hiểm chết người khi “biến đổi tượng thành đối tác”**
 -Lê Anh Hùng.
Trg 13 ▶ **50 năm máu vẫn chưa khô trên thành phố Huế.**
 -Phạm Trần.
Trg 18 ▶ **”2018-Sóng thần trên chính trường Việt Nam”.**
 -Đài Á Châu Tự Do.
Trg 20 ▶ **Sau Vũ ‘nhôm’ thì đến ai?**
 -Phạm Chí Dũng.
Trg 21 ▶ **Vẫn chỉ là xử án kiểu XHCN.**
 -Bùi Quang Vơm.
Trg 23 ▶ **Bộ luật Hình sự mới phải chăng không còn các đ.79, 88....**
 -Đài BBC.
Trg 24 ▶ **Nhìn lại nhân quyền VN 2017**
 -Nguyễn Tường Thụy.
Trg 25 ▶ **Hôn loạn sau khi tòa tuyên tử hình “nông dân cầm súng” ở...**
 -Khánh An, VOA.
Trg 28 ▶ **Nỗi đau của nền tư pháp Việt.**
 -FB Nguyễn Ngọc Chu.
Trg 29 ▶ **Từ vụ Đắk Nông: Nghiêm mà không minh chỉ là bạo ngược.**
 -Trần Văn.
Trg 31 ▶ **Thủ tướng VN không giữ lời liên quan sai phạm Formosa.**
 -Hòa Ái, RFA.

sung thêm Khoản 3: “Người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt tù 1 năm đến 5 năm tù”. Đối với tội “Lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân” thuộc Điều 258 luật Hình sự cũ nay là Điều 331 luật Hình sự tu chính, thì quy định tại Khoản 2 “Phạm tội trong trường hợp nghiêm trọng thì bị phạt tù từ 2 năm đến 7 năm” sửa thành “Phạm tội gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm”.

Luật sư Mạnh bình luận thêm: “Sự thay đổi khái niệm này vẫn tiếp tục giữ quan điểm điển chế Điều 258 theo hướng định tính mơ hồ, bởi lẽ thế nào là “gây ảnh hưởng xấu?” Việc bổ sung thêm sự chế tài đối với cả trường hợp “chuẩn bị phạm tội” của các hành vi theo Điều 79, 88 (Luật Hình sự cũ) bị cho là có thể phương hại đến chế độ, một đảng cho thấy thái độ ngày càng khắt khe, quyết liệt hơn của chế độ, muốn dập tắt hành vi ngay từ trong trứng nước; đảng khác cũng cho thấy một thực tế rằng các hành vi này ngày càng có vẻ phổ biến, phát triển hơn, “gây nguy hại” nhiều hơn! Tóm lại, thay vì thúc đẩy thay đổi xã hội theo hướng tích cực tiệm cận hơn với các chuẩn mực của thế giới văn minh xung quanh ta, thì việc tu chính pháp luật theo hướng khắt khe hơn không phải là giải pháp của vấn đề”.

Tường cũng nên nhắc lại rằng cách đây nửa năm, hôm 21-06-2017, một ngày sau khi Quốc hội CS thông qua Bộ luật Hình sự tu chính, tổ chức Theo dõi Nhân quyền (Human Rights Watch) cũng đã phát biểu rằng: đáng lẽ phải hủy bỏ những điều luật nói trên, vốn thường được vận dụng để trừng phạt các hành vi thực hiện quyền tự do nhóm họp, lập hội và ngôn luận, giờ đây nhà cầm quyền lại bổ sung thêm các hình phạt nặng nề hơn nữa. Nghĩa là các blogger và các nhà hoạt động nhân quyền từ nay có thể bị phạt tù tới 5 hay 7 năm chỉ vì chuẩn bị phê phán nhà nước hay sắp sửa tham gia một tổ chức chính trị độc lập không được đảng phê chuẩn. HRW cũng kết án Điều 19 khoản 3 buộc luật sư phải vi phạm tính bảo mật giữa người bào chữa và thân chủ, nghĩa là các luật sư sẽ trở thành chỉ điểm cho nhà nước, và thân chủ sẽ không có lý do gì để tin tưởng luật sư của họ. Ông Brad Adams, Giám đốc Ban Á châu của Tổ chức Theo dõi Nhân quyền lúc đó có nói: “VN coi mọi ý kiến phê phán hoặc phản đối chính phủ hay đảng CS là vấn đề “an ninh quốc gia”; điều này sẽ tước bỏ mọi cơ hội bào chữa pháp lý thực sự trong các vụ việc như thế.” Rõ ràng là sự bất nhân của CS đã đi đến chỗ được luật hóa, trở thành quái đản trước con mắt của loài người.

Toàn thể đất nước cũng đang tưởng niệm một vụ việc bất nhân khác, xảy ra cách đây nửa thế kỷ. Đó là việc CS –bắt chấp lời hứa ngưng bắn, văn hóa dân tộc, ý nghĩa thiêng liêng của ngày Tết– đã tấn công 41 thành phố, thị xã và 72 quận lỵ của VNCH, kể cả Sài Gòn và Huế ngay đêm Giao thừa tết Mậu Thân 1968. Tiếng pháo đã chen lẫn tiếng súng! Bia rượu đã hòa vào máu đỏ! Thịt heo bánh tét đã trộn lẫn với thịt người ! Tội ác bất nhân này còn kéo dài gần cả tháng sau đó, nhất là tại Huế, nơi CS đã giết chết từ 6 đến 7 ngàn thường dân gồm viên chức hành chính, bác sĩ kỹ sư, tu sĩ linh mục, tiểu thương lao động, sinh viên học sinh... bằng những hình thức man rợ như dùng báng súng, cuộc xéng bừa đầu, cột thành chùm chôn sống, xả súng liên thanh và ném lựu đạn vào đoàn người bị trói chặt... Thế mà nay CS vẫn tự hào đó là một chiến thắng lừng lẫy, “từ chủ trương đúng đắn và sáng suốt, nhờ nghệ thuật quân sự VN biết nắm bắt thời cơ để chủ động tiến công địch”. Thối bất nhân bất nghĩa, giết hại đồng bào không ghê tay này đã bắt đầu từ Hồ Chí Minh với cuộc Cải cách ruộng đất, sau đó là xâm lăng VNCH khiến 4 triệu người thiệt mạng, tàn sát hơn 100 ngàn quân cán chính chế độ cũ, đẩy hàng triệu Đồng bào ra biển khơi mà một nửa vong mạng, gây nạn dân oan hàng chục triệu người sống dở chết dở, giết oan hàng trăm người dân bị bắt bắt vào đồn... Một chế độ giết người như thế còn xứng đáng để tồn tại sao?

BAN BIÊN TẬP.

Cũng chỉ là đồng bọn 3T tại chức (Babui-Danchimviet.info)

TỔ CHỨC VÀ CÁ NHÂN QUAN TÂM ĐẾN VẬN MỆNH CỦA ĐẤT NƯỚC TUYÊN BỐ VỀ BẢN ÁN TỬ HÌNH TẠI ĐẮK NÔNG6 Tổ chức và 583 cá nhân 13-01-2018.....

Sự việc và Nhận định

Vào hai ngày 2-1-2018 và 3-1-2018, Tòa án Nhân dân tỉnh Đắk Nông đã xét xử sơ thẩm vụ án nổ súng làm 16 người thương vong xảy ra vào ngày 23-10-2016 tại tiểu khu 1535, xã Quảng Trục, huyện Tuy Đức, tỉnh Đắk Nông liên quan đến Công ty TNHH Thương mại và Đầu tư Long Sơn.

Được biết sự kiện bị thảm xảy ra do nông dân mất đất vô cùng bức xúc trước hành động của đoàn cưỡng chế đất do Công ty Long Sơn phái đến san ủi khu đất đang tranh chấp nhiều năm trước đó.

Đây là vụ án mà dư luận đặc biệt quan tâm kể từ sau vụ án Đoàn Văn Vươn nổi tiếng vào năm 2012. Rất nhiều người dân địa phương đã sát cánh cùng thân nhân các bị cáo đến theo dõi phiên tòa sơ thẩm diễn ra trong hai ngày đầu năm mới.

Phiên tòa đã kết thúc vội vã vào chiều ngày 3-1-2018 với kết quả gây phẫn nộ lớn trong công luận nói chung và người dân địa phương có quyền lợi liên quan đến vụ án nói riêng. Ông Đặng Văn Hiến, 47 tuổi, bị tuyên án tử hình, các nông dân khác tham gia vào vụ nổ súng đều bị tuyên án nặng từ 9 tháng đến 20 năm tù giam.

Khi được nói lời sau cùng, ông Ninh Viết Bình, 35 tuổi, người bị tuyên án 20 năm tù, đã nói trong nước mắt rằng *“Nếu không có Công ty Long Sơn thì hôm nay các bị cáo đã không có mặt tại tòa và đã không gây ra tội lỗi.”*

Nói cách khác, dư luận theo dõi vụ xử án đều cùng chung nhận định rằng hành động của các bị cáo, đặc biệt ông Đ. Văn Hiến, đều xuất phát từ tâm lý phẫn uất do bị dồn đến đường cùng, và việc sử dụng súng để chống trả là việc làm bất đắc dĩ trước hành vi trái pháp luật ngay trước đó của những người bị hại.

Tuyên bố

Trước sự kiện bị thảm nói trên và bản án nặng nề dành cho các nông dân mất đất, chúng tôi đồng

lòng đưa ra tuyên bố như sau:

Thứ nhất, bản án sơ thẩm dành cho ông Đặng Văn Hiến là sự phi báng công lý, vì tội danh “giết người” hoàn toàn không phù hợp với diễn biến vụ án cũng như hành vi của các bị cáo, và hội đồng xét xử đã không xem xét thấu đáo, hợp tình hợp lý mọi tình tiết của vụ án, đặc biệt là hành động tự vệ trong trạng thái tinh thần bị kích động của các nông dân mất đất trước sự tấn công và cướp phá tài sản ngang ngược, bất chấp pháp luật của đoàn cưỡng chế đất do Công ty Long Sơn phái đến. Không ai có vũ khí giải pháp bạo lực để giải quyết mâu thuẫn, nhưng rõ ràng tòa án đã không phân tích đầy đủ nguyên nhân và điều kiện phạm tội của các bị cáo trước khi tuyên án.

Thứ hai, sau hành vi vượt quá phòng vệ chính đáng gây hậu quả nghiêm trọng, ông Đặng Văn Hiến đã ra đầu thú với mong ước hưởng sự khoan hồng của pháp luật, mà lẽ ra ông đương nhiên có quyền hưởng theo các quy định pháp lý hiện hành, bởi vì đầu thú là tình tiết giảm nhẹ hình phạt mà hội đồng xét xử nên cân nhắc khi lượng hình. Tuy nhiên giờ đây ông Hiến lại phải chịu hình phạt nặng nhất trong khung hình phạt.

Thứ ba, chính quyền tỉnh Đắk Nông và huyện Tuy Đức rõ ràng hoàn toàn tắc trách trong việc giải quyết dứt khoát tranh chấp đất kéo dài tại địa phương, khiến người dân không an cư lạc nghiệp; điều đó vừa thể hiện thái độ xem thường nguyện vọng chính đáng của nhân dân, vừa phần nào đó góp phần gây nên hậu quả nghiêm trọng đáng tiếc nói trên.

Thứ tư, luật pháp và các cơ quan thực thi pháp luật lẽ ra phải bảo vệ công dân, bảo vệ quyền lợi và tài sản hợp pháp của họ, thì nay lại mặc nhiên trở thành và được sử dụng như công cụ đắc lực cho các nhóm lợi ích cướp đất của dân một cách trắng trợn. Ai đã cho phép Công ty Long Sơn tự lập đoàn

cưỡng chế đất với quyền sử dụng vũ khí và quyền tấn công dân địa phương, nói cách khác ai đã trao thẩm quyền thực thi pháp luật cho một công ty tư nhân như vậy? Câu hỏi này dứt khoát phải được làm rõ.

Thứ năm, nguồn gốc chính của sự kiện bị thảm tại tiểu khu 1535, xã Quảng Trục, huyện Tuy Đức, tỉnh Đắk Nông suy cho cùng là ở quan niệm và quy định pháp lý về chế độ sở hữu toàn dân đối với đất đai, bởi nó mặc nhiên trao cho các chính quyền địa phương một quyền lực nguy hiểm là tước đoạt đất của người dân để trao cho các nhóm lợi ích vốn thừa và sẵn sàng sử dụng tiền bạc trục lợi bằng cách hối mại quyền thế.

Thứ sáu, xã hội chắc chắn sẽ bất ổn và rối loạn khi người dân không còn đặt niềm tin vào pháp luật và các cơ quan thực thi pháp luật, bởi lúc đó họ sẽ tự ban phát công lý cho chính mình với hậu quả là xung đột xã hội sẽ gia tăng. Bản án tử hình nặng nề trong vụ án này hoàn toàn không giúp ngăn chặn tình trạng phản kháng của nông dân mất đất trong tương lai, mà ngược lại càng khiến người dân phẫn nộ vì công lý chẳng những không được thực thi, mà còn bị nhạo báng bởi những kẻ cầm cán cân công lý sai lệch.

Yêu cầu

Vì những lẽ nêu trên, chúng tôi yêu cầu Chủ tịch Nước và Tòa án Tối cao nước CHXHCNVN nghiêm túc xem xét lại vụ án và bản án này. Điều mà chúng tôi, trong tư cách là công dân VN và người gốc Việt, cần và đòi hỏi ở một nhà nước của dân, do dân và vì dân là: Công lý.

Lập ngày 8-1-2018, chấm dứt lấy chữ ký ngày 13-01-2018, với 6 tổ chức và 583 cá nhân ký tên

1- Câu lạc bộ Lê Hiếu Đằng. Đại diện: Lê Thân, cựu tù nhân Côn Đảo. 2- Ban Vận động Văn đoàn Độc lập. Đd: nhà văn Nguyễn Ngọc. 3- Diễn đàn Xã hội Dân sự. Đd: TS Nguyễn Quang A. 4- Diễn đàn Bauxite VN. Đd: GS Phạm Xuân Yêm. 5- Nhóm Văn Lang, Cộng hòa Séc. Đd: Nguyễn Cường. 6- Hội Cựu Tù Nhân Lương Tâm VN. Đại diện: Bs Nguyễn Đan Quế và Lm Phan Văn Lợi. ◆◆◆◆◆

HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VN + NHÓM LINH MỤC NGUYỄN KIM ĐIỀN

THƯ HIỆP THÔNG VỚI ĐAN VIỆN THIÊN AN

BỊ CƯỚP BÓC, VU KHÓNG VÀ HẦM DỌA

Việt Nam 08-01-2018

Xét rằng

1- Rất nhiều Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước biết tới Đan viện Thiên An của các Tu sĩ dòng Biển-Đức tại Thừa Thiên-Huế. Đây là một cộng đoàn tu trì Công giáo đã có mặt tại thôn Cư Chánh, xã Thủy Bằng, thị xã Hương Thủy, tỉnh Thừa Thiên-Huế từ năm 1940. Với bao công sức qua nhiều thế hệ, các đan sĩ đã tạo được một cơ ngơi rộng 107 ha gồm tu viện, vườn cây, hồ nước và rừng thông (chiếm phần lớn diện tích) để tạo điều kiện thanh tịnh mà tu hành. Rừng thông này đã và đang là bộ phổi của thành phố Huế, đồng thời là chỗ du ngoạn trong lành và tự do. Còn tu viện là một tụ điểm tâm linh ngời sáng trong cả khu vực. Thiên An quả là một ân nhân của xã hội, vừa trên phương diện sinh thái, vừa trên phương diện tinh thần.

2- Tuy nhiên, sau năm 1975, do "tội" sở hữu cách hợp pháp một mảnh thiên nhiên xinh đẹp và rộng lớn, các đan sĩ phải đối mặt với những kẻ từng đi làm "cách mạng" với nỗi ám ảnh "mọi lợi quyền sẽ phải qua tay mình" (Quốc tế ca cộng sản) và nay được trang bị một bộ Luật Đất đai mang bản chất tước đoạt tư hữu và tạo điều kiện cho quan chức cướp bóc bất động sản của dân lành. Và trên thực tế, với Quyết định 577/QĐ-XKT của Tổng Thanh tra Nhà nước ngày 06-06-2002, Đan viện Thiên An không còn gì hết ngoài 5 ha đất gồm khuôn viên tu viện và vườn cam. Đó là hành vi xâm phạm trắng trợn đối với việc tư hữu đất đai là nhân quyền tự nhiên và cơ bản. Dĩ nhiên các đan sĩ đã chẳng bao giờ chấp nhận cuộc trấn lột này.

3- Thế là từ đó đến nay, cộng đoàn đan tu ấy đã gánh chịu vô số mưu hèn kế bẩn của những kẻ có quyền lực đầy tham lam, dối trá và tàn bạo. Một khu vui chơi giải trí 49ha đã được xây dựng trên đất của

Đan viện (khánh thành tháng 6-2004). Sau khi công trình này lỗ vốn, thất bại, phế bỏ vì thiên bất dung gian, thì lại có dự án "Khu du lịch sinh thái tổng hợp hồ Thủy Tiên" 63 ha (được phê duyệt tháng 11-2014) nhằm gỡ gạc, để kinh doanh trục lợi. Đã thế, nhà cầm quyền còn nhiều động thái khác, tiêu biểu như sau:

- Ngày 20-06-2016, khoảng 200 cán bộ đem xe xúc xông vào đất Thiên An và ngang nhiên cấm cản các đan sĩ xây dựng đường xá trong khuôn viên nội vi Đan viện, lấy cớ Đan viện "lấn chiếm trái phép đất của nhà nước" !?!

- Ngày 12-10-2016, Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Thừa Thiên-Huế gửi văn bản số 1062/TB-ĐKCG đến Đan viện để yêu cầu kê khai đất đang sử dụng, nhằm thực hiện "ý đồ" hợp thức hóa phần đất lớn gấp bội đã tước đoạt của các đan sĩ.

- Đầu tháng 05-2017, một chiến dịch trên báo Nhà nước vu cáo các đan sĩ phá rừng, chặt cây, xâm phạm tài sản nhà nước và phá con đường dân sinh (vốn không bao giờ có), để tạo tiếng xấu cho Đan viện trước công luận và nhà cầm quyền có cơ can thiệp vào.

- Đầu tháng 07-2017, đập Chatadê và hồ Thủy Tiên là hai nguồn nước chính cung cấp cho công việc trồng trọt, chăn nuôi, phục vụ sinh hoạt thường ngày của Đan viện, đã bị nhà cầm quyền tỉnh Thừa Thiên-Huế chiếm đoạt, rồi còn phá hoại những ống ngầm dẫn nước về Đan viện.

4- Nhưng đỉnh điểm của hành vi tấn công tôn giáo, xúc phạm người tu hành, chính là vào sáng ngày 28-06-2017, nhà chức trách tỉnh Thừa Thiên-Huế đã huy động khoảng 200 công an, an ninh thường phục giả danh côn đồ tự tiện xông vào nội vi Đan viện cùng với nhiều hung khí nguy hiểm và công cụ hỗ trợ, vô cớ

tấn công các đan sĩ cách tàn bạo. An ninh thường phục còn chỉ đạo công an, côn đồ phá hủy, đập bể tượng Chúa và cố tình phá hoại Thánh giá (lần thứ 3 kể từ năm 2015). Hôm sau, an ninh, công an và côn đồ được thuê mướn lại tự tiện xông thẳng vào nội vi Đan viện dùng nắm đấm và thanh sắt vụt thẳng vào các đan sĩ, khiến nhiều người bị thương, đổ máu và bất tỉnh. Thông cáo báo chí của Đan viện ngày 29-06-2017 đã vạch rõ trước công luận tội ác này.

Chưa hết, mới đây, ngày 23-12-2017, một kẻ tự xưng là phó chủ tịch Ủy ban nhân dân Thừa Thiên-Huế còn viết một lá thư tấn công linh mục Nguyễn Văn Đức, bề trên Đan viện, kể lể đủ chuyện "trái pháp luật" của vị này. Lên tiếng chẳng kể đúng sai, tố cáo không cần bằng chứng, kết án bất biết quyền hạn, quan chức ấy còn ngang ngược đề nghị lãnh đạo thượng cấp trong dòng trút chức và chuyển chuyển đi nơi khác vị bề trên mà từ 2014 đến nay đã hướng dẫn các đan sĩ đương đầu với những âm mưu và đòn thù của một chính quyền vô thần duy vật chỉ muốn xóa sổ Đan viện. Thư phản đối của toàn thể các đan sĩ ngày 31-12-2017 đã dạy cho viên phó chủ tịch một bài học đích đáng.

Trước tình hình đó, Hội đồng Liên tôn Việt Nam và Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Diên tuyên bố như sau:

1- Hoàn toàn ủng hộ lập trường của Đan viện là cương quyết bảo vệ gia sản 107 ha mà bao thế hệ đan sĩ đã đổ mồ hôi xương máu tạo lập. Không một chính quyền nào và lẽ luật nào được phép tước bỏ tài sản hợp pháp và cần thiết cho lối sống đan tu như thế.

2- Hiệp thông trọn vẹn với bao gian khổ từ hơn 40 năm qua mà các đan sĩ đã phải gánh chịu do lòng tham lam, độc ác và gian tà của những kẻ đang nắm quyền lực chính trị, những gian khổ mà hàng chục triệu dân oan khắp nước cũng đã và đang trải qua.

3- Cực lực phản đối chính sách tước đoạt quyền sở hữu đất đai của các tư nhân và các tập thể đã và đang được duy trì qua Luật Đất đai

ĐẠO CAO ĐÀI RA ĐỜI có ích lợi gì cho nòi giống VN và nhân loại

.....www.VNTV.online 02-01-2018.....

đại diện hoặc người thân thích của họ để những người này nhờ người bào chữa.

Trong thời hạn 24 giờ kể khi nhận được đơn yêu cầu người bào chữa của người bị tạm giam thì cơ quan có thẩm quyền đang quản lý người bị tạm giam có trách nhiệm chuyển đơn này cho người bào chữa, người đại diện hoặc người thân thích của họ. Trường hợp người bị tạm giam không nêu đích danh người bào chữa thì cơ quan có thẩm quyền đang quản lý người bị tạm giam phải chuyển đơn này cho người đại diện hoặc người thân thích của họ để những người này nhờ người bào chữa.

3. Trường hợp người đại diện hoặc người thân thích của người bị bắt, người bị tạm giữ, người bị tạm giam có đơn yêu cầu nhờ người bào chữa thì cơ quan có thẩm quyền có trách nhiệm thông báo ngay cho người bị bắt, người bị tạm giữ, người bị tạm giam để có ý kiến về việc nhờ người bào chữa.”

Qua đó chúng tôi đề nghị các cơ quan an ninh điều tra Việt Nam thực hiện nghiêm chỉnh các điều luật nêu trên, và đồng thời yêu cầu nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam ngưng ngay các hành động sách nhiễu, cầm cản, đàn áp, khủng bố và bắt bớ bỏ tù các thành viên HAEDC chúng tôi

Nơi gửi: Hội Anh Em Dân Chủ

Nơi nhận:

- Văn phòng các Luật sư liên quan đến các thành viên HAEDC nêu trên
- Bộ công an, cơ quan an ninh điều tra
- Viện trưởng viện kiểm sát nhân dân tối cao
- Chủ tịch nước Việt Nam
- Chủ tịch quốc hội Việt Nam
- Văn phòng Sứ quán và Lãnh sự quán của các quốc gia đặt tại Việt Nam
- Ủy ban Ân xá Quốc tế
- Ủy ban nhân quyền liên hiệp quốc
- Các cơ quan báo chí trong và ngoài nước
- Các cá nhân và tổ chức quan tâm đến vấn đề Nhân quyền, Dân chủ cho Việt Nam

Kính thưa Quý vị !

Đức Thượng Đế mở đạo Cao Đài tại Thánh địa Miền Nam nước Việt Nam cũng ứng với lời tiên tri của Đức Mẹ Fatima phán với chị Lucie là: "...Nhân loại hãy về nơi đất Cha lành là Thánh địa Miền Nam nước Việt để ẩn cư tận diệt nếu ai muốn gặp Chúa..."

Đạo Cao Đài ra đời trong lòng dân tộc Việt Nam ắt cũng có một sứ mạng chi đây, Ngài đã ban ra Huyền khải về Tự do – Dân chủ cho toàn nhân loại nói chung và cho Việt Nam nói riêng là một lộ đồ Thiên định. Thượng Đế giao sứ mạng không chỉ riêng cho tín đồ Cao Đài mà sứ mạng này Ngài còn giao cho toàn dân Việt Nam phải thực hiện cho bằng được "Dân Chủ Mục" và "Tự Do Quyền" qua Chủ Thuyết:

"CAO Thượng Chí Tôn Đại Đạo Hòa Bình Dân Chủ Mục. ĐÀI Tiên Sùng Bái Tam Kỳ Cộng Hưởng Tự Do Quyền."

Đó là hai câu liên do Đức Lý Giáo tông, một vị Đại tiên ở cõi vô hình đã ban cho đạo Cao Đài lúc mới khai đạo. Hai câu liên này được đặt trước cổng Chánh môn của Tòa thánh Tây Ninh và trước cổng Chánh môn của các Thánh thất ở địa phương trong toàn cả nước.

Đứng phía ngoài nhìn vô cổng Chánh môn phía bên phải ta thấy câu: "Cao Thượng Chí Tôn Đại Đạo Hòa Bình Dân Chủ Mục". Nhìn bên trái của cổng Chánh Môn ta thấy câu: "Đài Tiên Sùng Bái Tam Kỳ Cộng Hưởng Tự Do Quyền."

Để hiểu rõ hơn ý nghĩa này, chúng tôi xin trích ra một đoạn trong bài "Tiên tri của đạo Cao Đài" do ông Nguyễn Trung Chính phân tích để quý vị tường lãm.

- Câu thứ nhất: "Cao Thượng Chí Tôn" có nghĩa là Đức Chí Tôn –Ngọc Hoàng Thượng Đế ở trên cao hơn hết, "Đại Đạo" có nghĩa Ngài mở ra nền Đạo lớn "Hòa Bình - Dân Chủ Mục" là mục tiêu hướng nhân loại đi đến Hòa Bình - Dân Chủ.

- Câu thứ hai: "Đài Tiên Sùng Bái" có nghĩa trước Đài tôn thờ Đấng Thượng Đế (tức là Đấng Cao Đài), "Tam Kỳ Cộng Hưởng, Tự do Quyền" là thời kỳ thứ ba cùng chung hưởng quyền tự do.

Nội dung chính của hai câu đó là:

- Mục tiêu Dân chủ là cao hơn hết, quan trọng hơn hết, là con đường lớn dẫn tới hòa bình.

- Quyền Tự do là phải được coi

trọng hơn hết như một tín điều thì nhân loại trong thời kỳ thứ ba này mới được hưởng "Tự do quyền".

Như vậy Tự do–Dân chủ là tiêu đề hướng tới cho toàn nhân loại nói chung và cho Việt Nam nói riêng là một lộ đồ thiên định mà Thượng Đế đã huyền khải 93 năm qua trong nền Đạo Cao Đài.

Chiều hướng của nhân loại có đi trên con đường tiến đến tự do dân chủ toàn cầu hay không thì mọi người chúng ta cũng đã thấy và đang thấy; còn khi nào Việt Nam đạt được mục tiêu dân chủ và toàn dân được chung hưởng quyền tự do, thì còn phải chờ xem người Việt chúng ta có vượt qua được sự sợ hãi và dám đứng lên nắm lấy cơ hội làm một cuộc cách mạng để chuyển hóa, đưa dân tộc Việt Nam đến chỗ tốt đẹp hơn mà Thượng Đế đã cho con cái Cao Đài của Ngài biết rõ và giao cho một sứ mạng phải chung tay với toàn dân Việt Nam để thực hiện.

Chúng tôi nói thêm đạo Cao Đài do Đức Thượng Đế lập ra có 3 Đài: Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài, Bát Quái Đài.

- Hiệp Thiên Đài: là bán hữu hình tức là nửa hữu hình nửa vô vi, làm trung gian giữa Hồn và Xác (còn gọi là Trí não).

- Cửu Trùng Đài: là hữu hình (còn gọi là Thể xác).

- Quái Đài: là vô vi (còn gọi là Linh hồn).

Ba Đài tượng trưng cho hình thể Đức Chí Tôn–Ngọc Hoàng Thượng Đế tại thế.

Trên lầu Hiệp Thiên Đài, mặt tiền của Tòa Thánh có đôi liên, lấy 2 chữ **Nhơn** và **Nghĩa** làm tiêu đề: "**NHƠN** bố tứ phương, Đại Đạo dĩ nhơn hưng xã tắc. **NGHĨA** ban vạn đại, Tam Kỳ trọng nghĩa chấn sơn hà."

Hiệp Thiên Đài là biểu tượng hiệp nhất giữa Trời và Người, sự hiệp nhất đó thông qua đức Nhơn và đức Nghĩa, thể hiện đức Nhơn và đức Nghĩa là làm hưng thịnh xã tắc và chấn chỉnh lại sơn hà, để ban phát hạnh phúc cho bá tánh tứ phương lâu dài đến vạn đại.

Nhưng ngày nay đảng CSVN làm băng hoại đất nước chúng ta tới mức độ đã không còn lý do để mà tiếp tục nhẫn nhục. Thường dân bị chà đạp, tu sĩ bị chà đạp, chí sĩ bị chà đạp, tiền nhân mở nước và giữ nước cũng bị chà đạp. Đảng CSVN đã đi đến mức coi toàn dân là kẻ thù và "chỉ biết còn

đảng còn mình” thì quốc gia, xã tắc đã thật sự lâm nguy. Để “hưng sơn hà, chấn xã tắc”, người tín đồ Cao Đài cũng như tất cả các tôn giáo, cũng như toàn thể nhân dân Việt Nam chúng ta không còn con đường nào khác hơn là phải đứng lên cứu nguy dân tộc.

- Tiếp theo tại cổng Đạo đức Học đường nơi nội ô Tòa thánh Tây Ninh do Hội thánh thành lập cũng có hai câu liễn, lấy hai chữ Đạo đức và Học đường để làm tiêu đề:

“ĐẠO ĐỨC lưu truyền hậu tấn hiếu trung phò xã tắc. **HỌC ĐƯỜNG** giáo hóa thơ sinh nhơn nghĩa lập giang sơn.”

Học đường là nơi đào tạo nhân tài, và nhân tài của Cao Đài là phải “hiếu trung phò xã tắc”, đã xác định là phải “phò xã tắc” thì đương nhiên Hiếu đó phải là hiếu với dân, và Trung đó phải là trung với nước, không phải là hiếu trung với một quyền lực đời hại nước, hại dân. Nhân tài của Cao Đài là phải lấy đức Nhơn và đức Nghĩa mà giúp ổn định giang sơn, khi giang sơn đã nổi sóng dưới sự cai trị của một nhà cầm quyền phi nhân nghĩa, phi đạo đức thì nhân tài của Cao Đài không có sự chọn lựa nào khác hơn là phải giúp toàn dân đứng lên cứu nguy tổ quốc, làm tròn trách nhiệm “hiếu trung phò xã tắc”.

- Tiếp theo tại cổng Văn phòng Trung tâm đạo trong nội ô Tòa thánh Tây Ninh có hai câu liễn như sau:

“TRUNG Nghĩa đạo khai Việt thường hòa Nam-Bắc. **TỔNG** nhơn đức hóa Hồng Lạc hiệp Đông-Tây.”

Một lần nữa đức Nhơn và đức Nghĩa được lập lại ở đây, thông qua đó đức Nhơn và đức Nghĩa Bắc-Nam hòa, thông qua đó đức Nhơn và đức Nghĩa Đông-Tây hiệp. Đông Tây hiệp là hiệp cái gì thưa quý vị?

“Quyền tự do, mục tiêu dân chủ” là khái niệm và ngôn ngữ phát xuất từ Phương Tây. Tuy vậy, nhưng vì Tự do-Dân chủ là những giá trị phổ quát (giống như tình thương là giá trị phổ quát) mà con người dầu sống ở nơi nào trên mặt đất này cũng đều cảm nhận và khao khát như nhau cho nên “Tự Do quyền” và “Dân Chủ mục” không là của riêng cho Phương Tây. Mang tự do dân chủ “ban phát tứ phương” để đáp ứng lòng khao khát chính đáng đó của mọi người là đức Nhơn.

Tuy “Tự do-Dân chủ” và “Tình thương yêu” đều cũng là những giá trị phổ quát nhưng khác nhau ở chỗ con người có được hưởng tự do dân chủ hay không còn tùy thuộc vào thái độ của nhà cầm quyền, cho nên đôi khi

con người phải đấu tranh mới có được. Dân thân đấu tranh để mang lại tự do dân chủ “ban phát tứ phương” đó là đức Nghĩa.

“Đông Tây hiệp” chính là như vậy, tức là Tự do Dân chủ của Phương Tây hiệp với Nhơn nghĩa của Phương Đông.

Dưới sự cai trị của Đảng CSVN thì “Đông Tây hiệp” chỉ là và mãi mãi là giấc mơ lung linh, huyền ảo, nếu như toàn dân không dám đứng lên để biến giấc mơ đó trở thành hiện thực. Người tín đồ Cao Đài nói riêng, các tôn giáo như: Phật Giáo, Công Giáo, Tin Lành, Hòa Hảo và toàn dân Việt Nam nói chung phải dân thân và “Hóa Hồng Lạc” để giúp cho toàn dân Việt Nam nắm lại chủ quyền đất nước, thực hiện dân chủ tự do hiệp với nghĩa nhơn đạo đức.

- Tiếp theo tại cổng Báo Quốc từ của Tòa thánh Tây Ninh có hai câu liễn:

“BẢO THỦ CƠ ĐỒ anh hùng dương khí phách. **HỘ TRÌ QUỐC VẬN** chí sĩ hiển oai linh.”

Người tín đồ Cao Đài đều biết và phải biết “bảo thủ cơ đồ”, “hộ trì quốc vận”. Đây là một nghĩa vụ của người công dân sống trong một đất nước. Bảo thủ cơ đồ chứ không phải bảo thủ quyền lực của đảng cầm quyền. Hộ trì quốc vận chứ không phải hộ trì chế độ cầm quyền. Người tín đồ Cao Đài phải có trách nhiệm giải trừ quốc nạn để “hộ trì quốc vận”.

Đảng CSVN coi toàn dân Việt Nam là kẻ thù để rồi “chỉ biết còn đảng còn mình”. Cụm từ “Chỉ biết còn đảng còn mình” không phải chỉ là một khẩu hiệu vô thường vô phạt mà nó là một “Tuyên chiến thư” của ĐCSVN gởi tới toàn dân Việt Nam, đó là bằng chứng nhận tội chống lại nhân dân và tổ quốc của ĐCSVN.

Cuộc cách mạng để đổi mới đất nước sẽ phải tới và sẽ thành công, vấn đề chỉ là thời gian mà thôi.

Đất nước Việt Nam trong tương lai sẽ là một quốc gia lý tưởng, một xã hội văn minh thiện đức, được xây dựng trên nền móng “Tự do Dân chủ” của Phương Tây kết hợp với “Nhơn nghĩa” của Phương Đông mà Đức Thượng Đế đã ban ra huyền khải trong nền đạo Cao Đài.

Chúng tôi những tín đồ Cao Đài bảo thủ luật pháp chơn truyền của nền Đại Đạo, đứng trước giai đoạn lịch sử đau thương, quằn quại như thế này, chúng tôi rất biết trách nhiệm và sứ mạng của người tín đồ Cao Đài phải làm gì cũng như trách nhiệm và sứ mạng của các chức sắc, tín đồ các tôn giáo phải làm gì! Trách nhiệm của toàn dân Việt Nam trước vận mạng

của dân tộc phải làm gì! Nhưng chúng tôi chưa làm được bởi nhà cầm quyền độc tài, vô thần dùng mọi lực lượng đe dọa, đánh đập, khống chế, bắt bớ, tù đầy, giết hại chúng tôi mỗi khi lên tiếng phản ảnh trung thực những bất công của xã hội, chúng tôi chưa làm được, chúng tôi chưa có hậu thuẫn của quốc tế.

Vì vậy buổi sinh hoạt trong diễn đàn hôm nay chúng tôi thiết tha kêu gọi những người tín đồ Cao Đài trung kiên ở hải ngoại, những tuổi trẻ Đại Đạo Thanh Niên Hội ở hải ngoại, hãy liên kết chặt chẽ với các tôn giáo ở hải ngoại, cùng cộng đồng người Việt quốc gia ở khắp nơi trên toàn thế giới hãy chung sức cùng nhau, thường xuyên cử người đại diện đến gõ cửa Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp quốc vì (CSVN là thành viên của họ), để trình bày khẩn thiết về hiện trạng đất nước Việt Nam sắp bị Tàu cộng đô hộ, nhất là quyền tự do tôn giáo tại Việt Nam bị nhà cầm quyền CSVN tước đoạt và chà đạp.

Người tín đồ Cao Đài ở hải ngoại phải trình bày rõ cho Liên Hiệp quốc biết về Chủ thuyết Cao Đài với mục đích đem Nhân loại đến Hòa bình-Đại đồng trong Dân chủ và Tự do.

Người tín đồ Cao Đài ở hải ngoại hãy mạnh mẽ đứng lên kêu gọi cộng đồng người Việt các quốc gia giúp sức để chúng ta thực thi sứ mạng cứu nguy đất nước.

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

Luật Tín ngưỡng Tôn giáo của Cộng sản (có hiệu lực từ 01-01-2018) là đây
thông lọng tròng vào cổ các Giáo hội tại Việt Nam

CHÍNH QUYỀN CHẶN TÍN ĐỒ dự lễ dẫn sanh Giáo chủ Phật giáo Hòa HảoVOA tiếng Việt 10-01-2018.....

Một chức sắc của Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo nói rằng chính quyền đã dựng chốt chặn không cho tín đồ đi dự lễ dẫn sanh, và ông bày tỏ thất vọng về việc Hoa Kỳ không đưa Việt Nam trở lại danh sách CPC, tức là danh sách các Quốc gia Cần Quan tâm Đặc biệt về tự do tôn giáo.

Hôm 10/1, ông Lê Quang Hiến, Chánh Thư ký Giáo hội Phật Giáo Hòa Hảo Thuận túy, vốn không được chính quyền Việt Nam công nhận, cho VOA biết công an và dân phòng đã bố trí và đóng chốt "mọi ngõ đường dẫn đến địa điểm cử hành lễ dẫn sanh lần thứ 98.

Ông Lê Quang Hiến, còn là Tổng Thư ký Hội đồng Liên tôn Việt Nam, nói với VOA.

"Tại trụ sở tạm thời của Trung ương Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thuận túy ở xã Long Giang, huyện Chợ Mới, tỉnh An Giang, công an đã xuống chốt vào ngày 8-1-2018. Cả đoạn đường gần 500 mét, họ đóng mỗi đầu một cái chốt, bắt ghề, có cây chặn ngang đường, không cho ai vào, bắt buộc chúng tôi phải đi đường tắt ở bên kia con rạch."

Ông Hiến cho biết hôm chính lễ 10-1, tức ngày 25-11 âm lịch, vẫn không có ai có thể đi vào hay ngang qua điểm địa điểm tổ chức lễ.

"Mấy năm về trước họ còn cho người địa phương đến dự, nhưng năm nay họ ngăn cấm không cho ai tới cả. Vào tháng trước, chính quyền có gặp ông Hà Văn Duy Hồ, Hội trưởng Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy tỉnh An Giang, và nói rằng năm nay không cho tổ chức, không cho dựng lễ đài, không cho làm gì cả, dù bất kỳ hình thức nào cũng không cho làm."

Trên Facebook hôm 9/1, ông Hiến cho biết tại nhà ông Hà Văn Duy Hồ, có khoảng trên 50 nhân viên an ninh "rải rác đóng chốt chung quanh, ngồi trong quán cà phê hay mượn nhà dân gần đó trú ngụ, tất cả đều mặc thường phục thỉnh thoảng có xe công an giao thông chạy qua lại."

Ông Bửu Tý, một tín đồ tại tỉnh Đồng Tháp, thông báo trên mạng xã hội trưa ngày 10-1 rằng: "Trong lúc chúng tôi trang trí lễ đài và tiến hành nghi lễ thì có vài anh công an đi ngang qua lại để quay phim. Tình hình lúc này là nội khả xuất, ngoại bất nhập".

Việc ngăn chặn và cấm đoán tín đồ Hòa Hảo sinh hoạt tôn giáo tại các tỉnh đồng bằng sông Cửu Long diễn ra chưa đầy một tuần sau khi Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ một lần nữa quyết định không đưa Việt Nam trở lại danh sách CPC hôm 4/1.

Ông Hiến nói Hội đồng Liên tôn Việt Nam hoàn toàn không đồng ý với quyết định đó của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ:

"Hội đồng Liên tôn Việt Nam hoàn toàn không đồng ý về quyết định của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ không đưa Việt Nam vào danh sách CPC, điều này không thể hiện đúng tình hình thực tế tôn giáo tại VN."

CÁC TIN TỨC CŨ BẢN TIN 27-12-2017

Tận trung với Đạo, tận hiếu với Thầy, đó là bổn phận của người tín đồ PGHH, dù trong hoàn cảnh nào có thể là nghiệt ngã nhất, người tín đồ PGHH vẫn chấp nhận và quyết tâm tròn.

Hôm nay, bất chấp sự cấm đoán của nhà cầm quyền csVN thông qua huyện Chợ mới cấm Giáo Hội PGHH Thuận túy tổ chức Đại Lễ Dẫn Sanh lần thứ 98 của Đức Huỳnh Giáo Chủ vào ngày 25/11 âm lịch nhằm 10/1/2018 sắp tới, 6h sáng hôm nay trên 25 anh em Trị Sự Viên của Giáo Hội tỉnh An Giang đã tề tựu tại trụ sở tạm thời của Trung Ương Giáo Hội tại xã Long Giang, Chợ Mới, An Giang và đã cơ bản hoàn thành dựng lễ đài kỷ niệm.

Vào lúc 15 h cùng ngày, Giáo Hội Trung Ương và cùng các Giáo Hội tỉnh An Giang, Vĩnh Long, Cần Thơ, Đồng Tháp đã đến địa điểm dự lễ an vị chân dung Đức Huỳnh Giáo Chủ tại lễ đài.

Không biết từ đây đến ngày chánh lễ, nhà cầm quyền VN thông qua huyện Chợ Mới sẽ đối xử như thế nào, nhưng dù thế nào tất cả Trị Sự Viên các cấp của Giáo Hội PGHH

THUẦN TUYẾT vẫn quyết một lòng thể hiện bổn phận của người tín đồ PGHH cho dù đó là tù tội hay hơn thế nữa để bảo vệ niềm tin tôn giáo của mình.

Ngày 27 tháng 12 năm 2017
TM Giáo Hội Phật Giáo Hoà Hảo
Thuần Túy
Chánh Thư Ký Trung Ương
Lê Quang Hiến

TIN KHẨN 29-12-2017

Hôm nay 29/12/2017, vào lúc 14h, 1 phái đoàn của ca Đồng Tháp gồm:

- thiếu tá Chót, ca tỉnh.
- thiếu tá Tâm, ca huyện Lai Vung.
- thịnh, ca xã Tân Phước

Đã đến nhà ông Nguyễn Văn Điền, Hội trưởng Trung ương Giáo Hội PGHH Thuận túy nói rằng tại sao ông Điền lại kích động tín đồ đổ máu với nhà cầm quyền cs thông qua bài phát biểu của ông Điền nhân lễ an vị chân dung Đức Huỳnh Giáo Chủ tại lễ đài kỷ niệm 98 năm ngày Dẫn Sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ tại trụ sở tạm của Trung ương Giáo hội tọa lạc xã Long Giang, Chợ Mới, An Giang.

Ông Điền nói rằng các vị là đại diện của nhà cầm quyền địa phương tại sao lại xuyên tạc ý nghĩa của bài phát biểu, tôi nói rằng tín đồ PGHH sẵn sàng chấp nhận tù tội hay đổ máu đi nữa để bảo vệ niềm tin tôn giáo của mình, quyết làm tròn bổn phận là tín đồ của Đức Huỳnh Giáo Chủ.

Các ông không trung thực, chúng tôi không tiếp các ông nữa, mời các ông về. Trước khi ra về, các CA trên nói rằng sẽ bắt ông Điền, sẽ không cho ông ra khỏi nhà và nếu ông về An Giang, ca tại đây sẽ bắt nhốt ông lại.

Đây là trò vu khống, chụp mủ, xuyên tạc để giữ trò và có cơ để không cho ông Điền ra khỏi nhà và có thể sẽ bắt ông Điền để ngăn chặn sự phản uất đang lan rộng trong tín đồ nhân sự việc không cho Giáo hội PGHH Thuận túy cử hành Đại Lễ Dẫn Sanh của Đức Huỳnh Giáo Chủ.

Kính mong các cơ quan truyền thông trong nước và hải ngoại loan tải sự việc nhà cầm quyền csVN trắng trợn chà đạp nhân quyền và quyền Tự Do Tôn Giáo tại VN.

Ngày 29 tháng 12 năm 2017
TM Giáo Hội PGHH THUẦN TUYẾT
Chánh Thư Ký Trung Ương
Lê Quang Hiến

TRUNG CỘNG XÂM LĂNG văn hóa phương Tây bằng Khổng giáo —ĐS Lâm Viên 03-01-2018—

Từ năm 2004, dưới sự lãnh đạo của Hồ Cẩm Đào (Hu Jintao), nhà cầm quyền Trung Cộng (TC) đã đưa ra một chương trình thành lập các Học viện Khổng Tử (HVKT - Confucius Institute) để phổ biến văn hóa và ngôn ngữ Tàu trên toàn thế giới. Thế nhưng hoạt động của những HVKT này đã là chủ đề của những mối quan tâm, những tranh cãi và chỉ trích, khi các nhà giáo dục và phân tích chính trị nhận ra rằng TC đã thúc đẩy và hỗ trợ mạnh mẽ việc bành trướng cái gọi là "quyền lực mềm dẻo (soft power)" trên địa hạt quốc tế, có nghĩa là những HVKT này được nguy trang để tuyên truyền cho chế độ cộng sản của TC dưới hình thức phổ biến văn hóa.

Mặc dù mới chỉ bắt đầu hoạt động được hơn mười năm, nhưng với nguồn tài chánh to lớn (1.85 tỉ đôla USD trong những năm 2006-2015) cùng với sự thúc đẩy của TC, hiện đang có 513 HVKT trên toàn thế giới và 1,074 lớp học Đạo Khổng ở cấp tiểu và trung học. Đặc biệt nhắm vào Hoa Kỳ, nơi có HVKT và lớp học Đạo Khổng nhiều hơn bất cứ quốc gia nào khác, khoảng 39 phần trăm trên toàn thế giới.

Tháng 01-2010, bộ Tài chánh của TC tuyên bố đã chọn công ty Hanban để thành lập một website (trang nhà) phổ biến về chương trình của HVKT. Điều này cho thấy rõ ràng những HVKT được bảo trợ và điều khiển bởi nhà cầm quyền TC.

Những mối quan tâm của Tây Phương về hoạt động của các HVKT xuất phát từ sự liên hệ của những học viện này với các cơ quan đầu não của đảng Cộng sản Trung Quốc (CSTQ), dẫn tới những lời cảnh giác về những sinh hoạt gây nguy hại đến tự do và an ninh như:

- Giám sát du học sinh TC,
- Giới hạn những đề tài giảng dạy (chỉ được giảng dạy những gì đảng CSTQ đồng ý),
- Áp lực các giảng viên phải tự

giới hạn bàn luận ngoài đề tài đã được ấn định,

- Tham gia vào hoạt động gián điệp kỹ nghệ và quân sự,
- Cố gắng thúc đẩy các chương trình tuyên truyền chính trị của chính phủ TC về các vấn đề gây tranh cãi như nhân quyền, Đài Loan và Tây Tạng.

Các mối quan tâm khác đã nhìn vào nguồn tài chánh và chương trình giảng dạy của các HVKT, phương pháp giảng dạy cũng như mối quan hệ với các trường đại học ở nội địa Trung Quốc. Kết quả là tháng 9 năm 2014 Viện Đại học Chicago và Penn State đã đóng cửa các HVKT ở Hoa Kỳ và Viện Đại học Stockholm University cũng đóng cửa HVKT ở Thụy Điển. Tiếp theo đó là các Viện Đại học Lyon University (Pháp) và McMaster University (Canada) cũng như vài quốc gia Tây phương khác. Viện Đại học Osaka Sangyo University đóng cửa một HVKT sau một năm hoạt động với lời xin lỗi của học viện rằng "đây là một trung tâm gián điệp". Cuối năm 2017 vừa qua, một cựu nhân viên cao cấp của ngành tình báo Úc đã khuyến cáo chính phủ nên xem xét lại sự hoạt động của HVKT hiện đang hoạt động trên nước Úc.

Trong một phim tài liệu dài 52 phút của một nhà làm phim người Canada, Doris Liu, một giáo sư của HVKT, Sona Zhao, đã nói rằng "Tôi tưởng Học Viện Khổng Tử là một trung tâm văn hóa, thế nhưng, mặc dù sống trong một quốc gia tự do, dân chủ (Canada), lúc nào tôi cũng ở trong tình trạng lo sợ. Lo sợ về hậu quả của những gì tôi sẽ nói. Lúc nào cũng phải suy nghĩ, đắn đo, vài ba lần trước khi nói về một vấn đề nào đó."

Tại Anh hiện đang có hơn 29 HVKT liên hệ tới các viện Đại học Edinburgh, Liverpool, Manchester, Newcastle, Nottingham, Cardiff và University College London. Đồng thời có 127 lớp học Đạo Khổng ở khắp nơi trên nước Anh, giảng dạy

theo những sách vở của TC, vô tình quảng bá cho đảng Cộng sản Trung Quốc, một chính thể hung ác, thối nát, độc tài.

Một điều đáng lưu ý ở đây là các HVKT này đã thi hành đúng theo chỉ thị của nhà cầm quyền TC, đó là chối bỏ tất cả những hành động đàn áp của TC đối với các thành viên của hội Pháp Luân Công (Falun Gong), và nhất là chối bỏ cuộc thảm sát sinh viên ở Thiên An Môn (Tiananmen Square massacre) năm 1989. Những hành động gian dối này đã chứng tỏ sự gian manh của TC, cố tình đánh lừa những thế hệ trẻ con đang lớn ở các quốc gia tự do, dân chủ trên thế giới.

Khổng Tử có nói: "Một chính phủ độc tài áp bức đáng sợ hơn là một con hổ (An oppressive government is to be feared more than a tiger)". Cho nên thế giới cần thức tỉnh và ngăn chặn sự xâm lăng văn hóa này, trước khi quá muộn. Phim tài liệu "Dưới Danh nghĩa của Khổng Tử (In the Name of Confucius)" là một bộ phim mà tất cả mọi người muốn tìm hiểu về dã tâm của Trung Cộng nên xem, để so sánh với các nền giáo dục ở các quốc gia không cộng sản. Mặc dù chú tâm về Canada, thế nhưng bộ phim tài liệu này cũng cho thấy đây là một vấn đề quan trọng và đáng lưu tâm cho tất cả các quốc gia trong thế giới tự do. Khổng Tử chắc hẳn cũng đau lòng dưới mộ vì danh tiếng của ông đã bị TC dùng làm bình phong để củng cố và tuyên truyền cho một chế độ độc tài, gian ác.

<http://www.dslamvien.com/2018/01/trung-cong-xam-lang-van-hoa-phuong-tay.html>

Tham khảo:

In The Name Of Confucius: How China Is Invading Western Universities With Communist Propaganda
http://www.huffingtonpost.co.uk/ben/in-the-name-of-confucius-b_14104430.html

Criticism of Confucius Institutes
https://en.wikipedia.org/wiki/Criticism_of_Confucius_Institutes

MEKONG

thành Biển Đông trên đất liền

.....*Ngô Nhân Dụng* 09-01-2018.....

Ngôi nhà Việt Nam đang bị cướp tấn công phía trước và bị ăn trộm lên vào từ phía sau. Phía trước, là Biển Đông. Phía sau, là sông Cửu Long (Mekong). Tên ăn cướp này chính là Cộng sản Trung Quốc!

Trong lúc gia tài của tổ tiên bị Trung Cộng đe dọa cả hai mặt trước sau như vậy thì ông Nguyễn Phú Trọng còn quá bận rộn lo nấu một “mê cảm lợn”, lo thanh trừng các đối thủ trong đảng bằng những phiên tòa kanguru. Nguyễn Phú Trọng bỏ vô trong nồi cảm heo đó tất cả những rác rưởi lượm được, từ Trầm Bê, Đinh La Thăng, Trịnh Xuân Thanh, có thể tới những Vũ Huy Hoàng, Vũ Nhôm, Lê Thanh Hải, vân vân và vân vân!

Trong khi ông Nguyễn Phú Trọng đang lo ôm “nồi cảm heo” đó, thì Trung Cộng, sau khi đã nắm trong tay chính quyền Cộng sản Campuchia, đang tiến từng bước trong thủ đoạn bành trướng, lấn áp hoặc mua chuộc các nước sông trong lưu vực sông Mekong. Dụng cụ chính Trung Cộng dùng trong “mặt trận thứ nhì” này là chương trình Hợp tác Lancang-Mekong (LMC). Lancang là tên con sông Mekong trong lãnh thổ Trung Quốc, đọc tên chữ Hán Việt là Lan Thương Giang.

Để biến lưu vực sông Mekong thành một “Cửu Đoạn Tuyền” trên đất liền, Trung Cộng đã lập ra tổ chức Lancang-Mekong vào năm 2015, bao gồm các nước Miến Điện, Lào, Thái Lan, Campuchia và Việt Nam. Trung Cộng muốn tổ chức mới của mình thay thế cho Ủy ban Sông Mekong đã ra đời từ thập niên 1960, trong đó không có Trung Quốc và Myanmar; và tới giờ họ đã thành công.

Từ năm đó, Trung Cộng đã mời họp cấp bộ trưởng các nước ít nhất ba lần; phiên họp gần đây nhất ở Vân Nam vào Tháng 12-2017. Ngày Thứ Tư, 10-01-2018, Thủ Tướng Lý Khắc Cường (Li Ke-

qiang) sẽ tới Pnom Penh để phê chuẩn bản thỏa hiệp được soạn trong cuộc họp LMC tháng trước.

Kế hoạch Hợp tác Lancang-Mekong (LMC) của Trung Cộng là một nút trong ý đồ bành trướng của Tập Cận Bình tại Châu Á. Chương trình rộng lớn này gồm Con Đường Tơ Lụa trên biển, Vòng Đai qua miền Trung Á, hỗ trợ bởi Ngân hàng Hạ tầng Cơ sở cho các nước Châu Á, và chương trình hợp tác kinh tế vùng RCEP (Regional Comprehensive Economic Partnership) trám vào chỗ trống của thỏa hiệp TPP mà Tổng thống Donald Trump đã xóa bỏ.

Nhưng khi nhìn vào những hành động của chính quyền Trung Cộng thì ai cũng thấy âm mưu của họ là dùng vị trí địa dư “đứng đầu nguồn” của mình để trục lợi, bất chấp những tai hại gây ra cho hơn 200 triệu người dân các nước ở khúc cuối sông Mekong. Trung Cộng sẽ vừa cưỡng ép, vừa dụ dỗ, mua chuộc và chia rẽ chính quyền các nước đó; giống như họ đã làm ở Biển Đông nước ta trong mấy chục năm qua.

Con sông Mekong dài 4,880 km, gần một nửa chảy trong nước Trung Hoa, bắt nguồn từ Tây Tạng và tỉnh Thanh Hải; từ trên độ cao 5,224 mét chảy xuống tới bờ biển Việt Nam. Có 326 triệu người sống chung quanh dòng sông này, trong đó cuộc sinh nhai của 60 triệu người hoàn toàn tùy thuộc vào dòng sông. Trong lưu vực sông Mekong vốn có từ 1,200 đến 1,700 chủng loại cá khác nhau. Từ hàng chục năm nay, ngư dân trong các nước Campuchia, Việt Nam đã thấy rõ số lượng cá đánh được từ dòng sông Mekong đang giảm dần. Họ không hiểu tại trời nào đã gây ra thảm họa cho nguồn sống của họ. Thủ phạm chính là các đập nước do Trung Cộng xây dựng từ hơn 20 năm qua.

Năm 1995, Trung Cộng xây đập lớn đầu tiên, Manwan (Mạn Loan)

trên sông Mekong. Sau đó, họ đã xây thêm bảy cái đập thủy điện lớn và hơn 20 đập nước nhỏ khác trong xứ Tây Tạng và các tỉnh Thanh Hải, Vân Nam. Khi thực hiện các chương trình này, Bắc Kinh không hề tham khảo ý kiến của các quốc gia cùng chia sẻ và sống nhờ dòng nước sông Mekong, như thủ tục quốc tế bình thường.

Trung Cộng lập ra LMC để xoa dịu nỗi bất mãn của các quốc gia liên hệ, nhưng họ không coi trọng phương pháp hợp tác đa phương mà vẫn nhấn mạnh tới các cuộc thương thuyết song phương. Đó cũng là thủ đoạn mà Trung Nam Hải thi thố trong cuộc tranh chấp với các nước khác ở vùng Biển Đông nước ta.

Trong hai năm từ khi thành lập LMC, Trung Cộng đã dành hàng tỷ đôla Mỹ để thực hiện 45 dự án. Năm ngoái, số tiền bỏ ra trợ cấp các dự án khai thác sông Mekong lên tới \$400 triệu. Một trong những dự án mà Trung Cộng muốn thực hiện là phá vỡ bờ sông để mở rộng con sông Mekong nằm ở biên giới các nước Lào và Thái Lan, cho các loại tàu thủy lớn đi qua được. Mục đích của Bắc Kinh là mở rộng con đường chở hàng hóa giữa tỉnh Vân Nam với các nước Thái Lan, Myanmar, ra tới biển Bengal nối vào Ấn Độ Dương. Đường giao thông này đóng vai trò tối quan trọng trong kế hoạch Nhất Đới Nhất Lộ của Tập Cận Bình, trong đó có con đường tiếp tế dầu lửa từ Trung Đông vào thẳng Vân Nam, lên Tứ Xuyên, không cần đi qua biển Đông Nam Á.

Hiện nay Trung Cộng đã thao túng chính quyền các nước như Lào, Campuchia để hợp tác trong các dự án xây đập của họ. Các công ty Trung Quốc đang dự vào sáu dự án xây đập thủy điện trong các nước trên, mặc dầu Việt Nam và Thái Lan phản đối.

Các dự án xây đập sẽ giảm bớt số nước chảy xuống miền dưới vì nước bị bốc hơi nhiều hơn. Chúng cũng sẽ tiêu diệt rất nhiều loài thủy sản trên sông Mekong, từ Lào xuống tới Việt Nam. Trung Cộng cũng không chấp nhận ký tên vào một thỏa ước quốc tế ràng buộc các

nước ở đầu nguồn phải thông báo cho các nước cuối nguồn biết trước, mỗi khi xả nước từ các đập thủy điện! Năm 2016, miền Nam Việt Nam đã trải qua một trận hạn hán nặng nề nhất trong gần một thế kỷ. Gần hai triệu nông dân chịu cảnh mất mùa vì thiếu nước. Năm đó đảng Cộng sản Việt Nam phải năn nỉ Trung Cộng mở một số đập ở Vân Nam cho nước được chảy xuống đồng bằng sông Cửu Long.

Khi đóng vai “ông trùm đầu nguồn” trên sông Mekong, Trung Cộng sẽ có thể làm áp lực với các quốc gia ở vùng dưới. Trong thực tế, Bắc Kinh có thể gây ảnh hưởng trên nền kinh tế tất cả các nước ở hạ nguồn. Sông Mekong sẽ là một Biển Đông trên đất liền!

Chiến thuật của Trung Cộng ở vùng sông Mekong giống hệt những thủ đoạn đã dùng ở vùng Biển Đông. Bắc Kinh chỉ theo các luật lệ do họ đặt ra, không cần biết đến luật pháp quốc tế. Họ đặt các quốc gia khác trước “những sự đã rồi” và luôn luôn đòi đàm phán song phương để dễ bắt nạt các nước nhỏ. Khi bị nhiều nước phản đối thì họ lập ra những cơ chế “hợp tác” như LMC, để đóng vai đầu nậu, chủ sòng bài, thu tiền của tất cả những con bạc tham dự! LMC sẽ mở đường cho Trung Cộng tràn xuống miền Đông Nam Á, vào cả miền Nam Á và Ấn Độ Dương!

Trước mỗi đe dọa sống chết ngay tại vườn sau nhà mình, không thấy đảng Cộng sản Việt Nam trình bày một kế hoạch đối phó nào cả. Kẻ cướp đã chiếm đảo, chiếm biển phía trước nhà. Nay chúng lại đang thậm thụt mua chuộc Campuchia và Lào để lấn đất, lấn sông ngay phía sau lưng. Ông Nguyễn Phú Trọng thì còn đang lo nẫu “nồi cá heo” gọi là chống tham nhũng để thanh toán các đối thủ trong đảng!

Ai là người lo cho nước VN?

<https://www.nguoi-viet.com>

Trước mỗi đe dọa sống chết ngay tại vườn sau nhà mình (tức sông Mekong), không thấy đảng Cộng sản Việt Nam trình bày một kế hoạch đối phó nào cả.

NGUY HIỂM CHẾT NGƯỜI khi "biến đổi tượng thành đối tác"Lê Anh Hùng 02-01-2018.....

Cách đây hơn một tháng, một loạt tờ báo “lề đảng” đã đưa tin về một sự kiện đáng chú ý: Tàu container liên vận Việt Nam-Trung Quốc bắt đầu hoạt động.

Theo thông tin trên các tờ báo, đoàn tàu gồm 33 container 40 feet chứa các loại hàng hoá như nội thất văn phòng, thực phẩm, phụ tùng linh kiện ô tô... xuất phát từ Nam Xương, Giang Tây ngày 22-11 và đến ga Yên Viên, Hà Nội ngày 25-11. Sau khi đến Việt Nam, đoàn tàu quay về cùng các hàng hóa như nông sản, khoáng sản, sản phẩm điện tử... Việc tổ chức chạy tàu giúp rút ngắn thời gian vận chuyển từ 15 ngày bằng đường biển xuống còn 4 ngày; cước phí vận chuyển chỉ bằng một nửa so với đường bộ. Dự kiến, hai bên sẽ tiến hành chạy đều đặn với tần suất 1 chuyến/tuần, rồi nâng dần lên 3 chuyến/tuần.

“Ý đảng” trái “lòng dân”

Nếu sự kiện nói trên là bằng chứng cho thấy sự tăng cường kết nối giữa hai nền kinh tế láng giềng nào đấy thì chắc chắn đó là tin vui cho cả lãnh đạo lẫn nhân dân hai nước. TBT Nguyễn Phú Trọng cứ việc vô tư hợp tác với Bắc Kinh để họ đào tạo cán bộ cấp cao cho Việt Nam.

Tuy nhiên, điều này lại không đúng với hai quốc gia “núi liền núi, sông liền sông” Việt Nam – Trung Quốc. Và trong khi một số cơ quan truyền thông nhà nước đưa tin về sự kiện này với thái độ hồ hởi (một số khác tỏ ra bình thản) thì công chúng Việt Nam lại đón nhận thông tin trên vừa bất ngờ, vừa không khỏi âu lo.

Vì sao vậy?

Câu trả lời tưởng không có gì khó hiểu. Đối với ban lãnh đạo Việt Nam, Trung Quốc là một đối tác như tất cả các quốc gia khác trên thế giới, theo đường lối ngoại giao “Việt Nam là bạn, là đối tác tin cậy” của các nước trong cộng đồng quốc tế.

Trong khi đó, đối với phần lớn người Việt, hai chữ Trung Quốc lại đồng nghĩa với hiểm họa, mà bằng chứng là từ lịch sử 4 nghìn năm dựng nước và giữ nước, cũng như từ những vắn nạn “made in China” trên khắp Việt Nam hiện nay. Nghĩa là với họ, Trung Quốc là một “đối tượng” cần thường xuyên đề cao cảnh giác.

Từ “bá quyền”, “xâm lược” đến “4 tốt”, “16 chữ vàng”

Mối quan hệ Việt–Trung dưới thời cộng sản cũng lúc thăng lúc trầm

giống như lịch sử hàng ngàn năm trước. Dù vậy, bất kể mối quan hệ đó đang thăng hay trầm, nồng ấm hay lạnh nhạt thì thực tế không bao giờ thay đổi là: Trung Quốc không bao giờ từ bỏ dã tâm thôn tính quốc gia láng giềng phương Nam – một “chân lý” đã được “kiểm nghiệm” qua hàng ngàn năm lịch sử.

“Đỉnh cao” của “chân lý” ấy là việc Bắc Kinh phát động cuộc chiến tranh biên giới với Việt Nam suốt 10 năm liền, từ năm 1979 đến 1989. Xen giữa quãng thời gian đó là sự kiện Trung Quốc thăm sát 64 chiến sỹ QĐND Việt Nam và chiếm đảo Gạc Ma của Việt Nam ngày 14-3-1988. Hệ quả là trong Lời nói đầu Hiến pháp VN 1980, Trung Quốc bị vạch mặt, chỉ tên là một quốc gia “bá quyền”, “xâm lược”.

Cuối thập niên 1980, cuộc khủng hoảng chính trị - kinh tế - xã hội trầm trọng đã dẫn đến sự sụp đổ của một loạt nước XHCN ở Đông Âu. Lo sợ cho số phận của mình, một số nhân vật chủ chốt trong ban lãnh đạo CSVN đã quay sang cầu cứu lãnh đạo Trung Nam Hải. Và từ Hội nghị Thành Đô ngày 3-9-1990, hai nước từng bước bình thường hoá quan hệ.

Trong chuyến thăm Trung Quốc từ ngày 25-2 đến 2-3-1999 của TBT Lê Khả Phiêu, phương châm “Láng giềng hữu nghị, hợp tác toàn diện, ổn định lâu dài, hướng tới tương lai” lần đầu tiên được đưa vào Tuyên bố chung của hai nước. Từ đấy về sau, “16 chữ vàng” ấy luôn xuất hiện trong các bản tuyên bố chung giữa Việt Nam và Trung Quốc.

Các triều đại phong kiến Việt Nam luôn coi quốc gia láng giềng phương bắc là kẻ thù truyền kiếp của dân tộc, là “đối tượng” mà người Việt không được phép lơ là, mất cảnh giác.

Chưa hết, trong chuyến công du Việt Nam từ ngày 31-10 đến 2-11-2005 của Chủ tịch Trung Quốc Hồ Cẩm Đào, tinh thần “láng giềng tốt, bạn bè tốt, đồng chí tốt, đối tác tốt” đã được đưa vào Tuyên bố chung Việt–Trung. Và kể từ đó, “16 chữ vàng” và “4 tốt”, những mỹ từ mô tả mối quan hệ giữa hai quốc gia, đã trở thành “một phần tất yếu” của các bản tuyên bố chung Việt–Trung.

Từ “đối tượng” đến “đối tác”

Ngược dòng lịch sử, trong bang giao với quốc gia láng giềng phương Bắc, các triều đại phong kiến Việt Nam thường áp dụng kế sách “trong để ngoài vương”, một sách lược

ngoại giao mềm dẻo và sáng suốt.

Ở trong nước, các vị vua Việt Nam vẫn lên ngôi hoàng đế nhằm thể hiện tinh thần độc lập và bình đẳng với hoàng đế Trung Hoa, song bên ngoài họ lại để cho hoàng đế Trung Hoa phong vương và chấp nhận chế độ triều cống như một nước chư hầu. Những lời lẽ nhún nhường trong các tờ biểu mà hoàng đế Việt Nam dâng lên hoàng đế Trung Hoa hoàn toàn không ảnh hưởng đến vị thế độc lập của Việt Nam trước Trung Quốc, mà chỉ giúp cho các hoàng đế của “vương quốc trung tâm” tự mãn với danh hiệu “thiên triều”, để không có cớ gây sự với Việt Nam.

Trong khi đó, các triều đại phong kiến Việt Nam luôn coi quốc gia láng giềng phương bắc là kẻ thù truyền kiếp của dân tộc, tức là “đối tượng” mà người Việt không được phép lơ là, mất cảnh giác.

Dưới thời cộng sản, cho dù các nhà lãnh đạo Việt Nam mô tả mối quan hệ Việt-Trung bằng những mỹ từ cao đẹp đến đâu đi nữa, họ cũng không thể che lấp được một sự thật là Trung Quốc vẫn luôn rình rập nhằm phá hoại và thôn tính Việt Nam.

Thậm chí, ngay trong những ngày tháng mặn nồng nhất của “mối tình cộng sản” Việt-Trung, Bắc Kinh đã đưa quân sang “giúp” Việt Nam làm đường theo kiểu “rất Tàu” như thế này: đặt mìn tiêu huỷ “hòn đá Liễu Thăng” tại Lạng Sơn; ở Côn Sơn, nơi ẩn cư của Trần Nguyên Đán và Nguyễn Trãi, họ đã đào xuyên ngang dọc quả núi thành đường hầm và bít cửa vào, không ai biết họ làm gì trong đó; nhiều di tích như An Sinh, nơi gần đây mới xây đền thờ các vị vua Trần, hết thầy tượng đá thời Trần đều bị phạt cụt đầu hoặc bắn vào bụng; ở Ngọa Vân am, tháp Phật Hoàng dựng xá lị Trần Nhân Tông và tháp Đoàn Nghiêm cổ kính bị đào rỗng ruột, toàn bộ bài vị trong tháp bị đập nát, tấm bia do Trịnh Căn lập bị đập thành ba bảy mảnh, 13 ngọn tháp đứng thành một hàng chạy xuống phía Tây Nam đều bị phạt ngang, phía dưới có một đường hầm lộ thiên đào thông tháp nọ với tháp kia (nhằm phá long mạch nhà Trần lừng lẫy chiến công chống giặc phương Bắc, tức là phá long mạch Việt Nam chăng?); khai thác trộm của cải, thăm dò ngầm tài nguyên, địa thế...

Mặc dù “16 chữ vàng” và “4 tốt” đã được lãnh đạo Việt Nam và Trung Quốc xác định là “kim chỉ nam” cho mối quan hệ giữa hai bên, song suy cho cùng thì đó cũng chỉ là ngôn ngữ ngoại giao. Chúng chẳng khác gì mấy so với tinh thần của những tờ biểu

mà các hoàng đế VN ngày xưa vẫn dâng lên hoàng đế Trung Hoa, hay những bức “diện mừng” mà nguyên thủ hai quốc gia láng giềng thù nghịch Toracanxi và Hopantomola vẫn cấp tập gửi cho nhau ngay trước khi lao vào nhau để quyết một phen sống mái. Và kể từ năm 1979 đến nay, VN vẫn bố trí một lực lượng quân sự hùng hậu và tinh nhuệ thường trực tại các tỉnh biên giới phía bắc, mà lý do chủ yếu là để đề phòng đội quân xâm lược từ bên kia biên giới.

Vậy điều gì đã góp phần quyết định khiến các bản tuyên bố chung Việt-Trung thời gian sau này luôn kèm theo những thoả thuận hợp tác cụ thể và nguy hại, dẫn đến thực trạng báo động đỏ hiện nay là đâu đâu trên khắp Việt Nam người ta cũng thấy bàn tay lông lá của Tàu cùng những hiểm hoạ “made in China” lơ lửng trên đầu dân tộc?

Thật trớ trêu, thủ phạm hoá ra lại là “Chiến lược bảo vệ Tổ quốc trong hình thức mới” do Hội nghị Trung ương 8 khóa IX thượng tuần tháng 7 năm 2003 đề ra và Nghị quyết 28-NQ/TW ngày 25-10-2013 về “Chiến lược bảo vệ Tổ quốc trong tình hình mới” do Hội nghị Trung ương 8 khóa XI ban hành. Chính xác hơn, đó là sự mơ hồ, ngây thơ và chủ quan khi định nghĩa khái niệm “đối tượng” và “đối tác”, cũng như chủ trương biến đối tượng thành đối tác, trong hai văn kiện đóng vai trò “kim chỉ nam” cho hệ thống chính trị liên quan đến nhiệm vụ tối quan trọng là bảo vệ Tổ quốc.

Khi dẫn ra câu “không có kẻ thù vĩnh viễn, chỉ có lợi ích quốc gia, dân tộc là vĩnh viễn” trong hai nghị quyết nêu trên, các nhà lãnh đạo Việt Nam đã (cố tình) bỏ qua điểm quan trọng nhất: người đầu tiên phát ngôn câu đó –Lord Palmerston– là một ngoại trưởng và về sau trở thành thủ tướng Anh, chứ không phải là một hoàng đế Việt Nam, và địa chính trị nước Anh hoàn toàn khác với địa chính trị Việt Nam. Tiền đề sai lầm đó đã dẫn đến hàng loạt sai lầm trong việc định nghĩa “đối tượng” và “đối tác”, cũng như sự ngây ngô, duy ý chí trong chủ trương biến đối tượng thành đối tác.

Và kết cục tất yếu

Việc “đối tượng” Trung Quốc được ban lãnh đạo Việt Nam phù phép thành “đối tác” đã mở đường cho việc hai nước ký kết hàng loạt thoả thuận hợp tác nguy hại cho Việt Nam, đặc biệt là mỗi dịp lãnh đạo nước này thăm viếng nước kia, vốn diễn ra với tần suất xoành xoạch. Kết quả là vô số người Tàu lũ lượt theo chân hàng trăm “dự án kinh tế” –đến 90% dự án hạ tầng trọng điểm quốc

gia dưới thời Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng– trên khắp Việt Nam, từ một Hà Nội ồn ào náo nhiệt đến những cánh rừng đầu nguồn biên giới xa xôi hẻo lánh, đặc biệt là những vị trí xung yếu về an ninh quốc phòng.

“Đối tượng” Trung Quốc đã trở thành “đối tác” nên TBT Nguyễn Phú Trọng cử việc vô tư hợp tác với Bắc Kinh để họ đào tạo cán bộ cấp cao cho Việt Nam hay phó thác cho họ nhiệm vụ đào tạo cán bộ cho một loạt tỉnh biên giới.

Chưa dừng lại ở đó, Việt Nam còn đang đứng trước làn sóng xâm lăng kinh tế mới của “đối tác tốt” Trung Quốc thông qua những phương thức như “tàu container liên vận”, thương mại điện tử, mua bất động sản hay thuê tóm doanh nghiệp... bắt chước thực tế những gì mà các doanh nghiệp Trung Quốc đem đến cho người dân VN luôn “lợi bất cập hại”.

Không còn nghi ngờ gì, chủ trương biến đối tượng thành đối tác trên thực tế đã trở thành sai lầm chiến lược vô cùng nguy hiểm của ban lãnh đạo cộng sản Việt Nam.

BÀN TAY LÔNG LÁ CỦA TỈNH BÁO HOA NAM

Tìm hiểu từ các đối tượng từng làm gián điệp cho Trung Quốc, chiến sĩ nhân quyền Phạm Văn Trội (trong thời gian ở tù tại Nam Hà từ 2008-2012 vì “tội” tuyên truyền chống chế độ) cho biết: “Từ năm 1993 đến 2008 có 632 đoàn cán bộ VN sang Trung Quốc học tập mô hình ‘chủ nghĩa xã hội mang màu sắc TQ’. Mỗi đoàn khoảng 20 đến 30 người, từ các ngành như quân đội, công an, hành chính, y tế, giáo dục, đặc biệt là hải quan, v.v. Tuần đầu sang TQ, họ được đưa đi thăm thú các danh lam thắng cảnh trên đất nước Trung Quốc. Sau đó, người của Cục Tỉnh báo Hoa Nam dưới những vỏ bọc khác nhau sẽ tham gia đào tạo họ. Ngày thi học tập, tối thi mỗi cán bộ Việt Nam ở một phòng VIP và có mỹ nữ phục vụ. Dĩ nhiên, họ sẽ bị ghi hình lên để rồi rơi vào vòng khống chế của Trung Quốc lúc nào không hay. Chương trình đi học tập này do Ban Tổ chức Trung ương tổ chức. Khi về nước, thông qua bàn tay chỉ đạo của Bắc Kinh, họ sẽ được đề bạt vào các chức vụ rồi dần dần vào các vị trí lãnh đạo chủ chốt. Đây là một hình thức cài cắm người của Tỉnh báo Hoa Nam.”

Với bản chất “thâm như Tàu”, không cần phải nói thì ai cũng biết Trung Quốc là “bậc thầy” trong việc dụ dỗ, mua chuộc, gài bẫy... đối tượng, hoặc thậm chí là lung lạc, đe dọa đối tượng khiến họ đi đến chỗ bị thu phục.

Theo Lê Anh Hùng, “Ng. Phú Trọng quyết tâm hán hóa đội ngũ lãnh đạo VN” (VOA 18-01-2017)

50 NĂM

máu vẫn chưa khô trên thành phố Huế (1968-2018)

+++++Phạm Trần 01-01-2018+++++

Nhằm kỷ niệm 50 năm cái gọi là “cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân 1968”, đảng và nhà nước Cộng sản Việt Nam đã đồng loạt tổ chức Hội thảo khoa học cấp quốc gia với đề tài “Cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân 1968 – Bước ngoặt quyết định và bài học lịch sử”, và tung ra 2 bài viết ca tụng cái gọi là “chiến thắng” trong chiến dịch Mậu Thân 1968 của Chủ tịch nước Trần Đại Quang và của Đại tướng Bộ trưởng Quốc phòng Ngô Xuân Lịch.

Tại cuộc Hội thảo do Bộ Quốc phòng, Ban Tuyên giáo Trung ương và Thành ủy TP Hồ Chí Minh đã phối hợp tổ chức ngày 29-12-2017 tại Thành phố Hồ Chí Minh, nơi có các mục tiêu quan trọng bị tấn công như Dinh Độc Lập, Tòa Đại sứ Mỹ và Đài Phát thanh Sài Gòn, các diễn giả đã tận lực khoe khoang cho điều gọi là “giá trị của cuộc tổng tiến công và nổi dậy ; khẳng định chủ trương đúng đắn, sáng suốt của Trung ương Đảng và Chủ tịch Hồ Chí Minh ; tái hiện diễn biến và những nét độc đáo của nghệ thuật quân sự Việt Nam trong cuộc tổng tiến công, trình độ chỉ huy, khả năng cơ động và phối hợp chiến đấu giữa các lực lượng trên chiến trường miền Nam...”.

Nhưng mục đích Hội thảo để làm gì, ngoài mớ lý thuyết phô trương như thế ? Các báo Việt Nam trích lời Thượng tướng Lê Chiêm, Ủy viên Trung ương Đảng, Ủy viên Quân ủy Trung ương, Thứ trưởng Bộ Quốc phòng, cho biết mục đích: “Hội thảo lần này là một trong những hoạt động quan trọng góp phần tuyên truyền, giáo dục cho cán bộ, chiến sĩ lực lượng vũ trang (LLVT) và nhân dân, nhất là thế hệ trẻ phát huy truyền thống cách mạng, hun đúc tinh thần yêu nước, yêu chủ nghĩa xã hội (CNXH), lòng tự hào, tự tôn dân tộc, truyền thống đại đoàn kết trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc”

À thì ra thế ! Nhưng có ai biết từ nội dung Hội thảo đến 2 bài viết của Quang và Lịch đã chứa đựng những dối trá để che đậy tội ác chiến tranh của Quân đội Nhân dân (miền Bắc) và của lực lượng tay sai được gọi là “lực lượng vũ trang giải phóng” (của Mặt trận Giải phóng miền Nam do đảng CSVN dựng lên) đã gây ra cho đồng bào miền Nam nói chung, và đặc biệt đồng bào ở Cố đô Huế trong 25 ngày đêm Cộng sản chiếm đóng chỉ để thảm sát dân lành ?

Do đó, Tướng Ngô Xuân Lịch đã không ngần ngại khoe đạt chiến thắng ở Huế bằng máu người dân vô tội. Lịch viết: “*Đặc biệt, với 25 ngày đêm làm chủ thành phố Huế đã khẳng định sức mạnh của lực lượng vũ trang (LLVT) ba thứ quân, góp phần quan trọng vào thắng lợi cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân 1968 của quân và dân miền Nam anh hùng.*”

Lịch viết bỗ láo như thế là bôi nhọ lịch sử và chà đạp lên những vong hồn của các nạn nhân bị Quân đội Cộng sản thảm sát, chôn sống và hành quyết rồi đẩy xuống các hồ mênh mông khắp nơi trong Thành phố Huế. Bởi vì trong suốt thời gian của biến cố Mậu Thân và ngay tại Thành phố Huế khi bị chiếm đóng, không nơi nào có “nổi dậy” của nhân dân như Cộng sản tuyên truyền từ trước khi tiếng súng nổ đêm Giao thừa Mậu Thân (29 tháng 1 năm 1968). Và cũng chẳng có nơi nào dân bỏ vùng Quốc gia chạy vào rừng với quân CS.

Như vậy rõ ràng Lịch và guồng máy tuyên truyền của CSVN đã “bịa đặt một” chưa đủ còn tranh thủ “nói dối hai” mà mặt vẫn cứ trơ ra như đá!

Nhưng không chỉ có thế, Lịch còn bịa thêm rằng: “*Nhận thức rõ vai trò quan trọng của lực lượng vũ trang trong chiến tranh cách mạng, Đảng ta và Chủ tịch Hồ Chí Minh thường xuyên coi trọng xây dựng LLVT ba thứ quân, nhất là xây dựng bộ đội chủ lực từng bước phát triển lớn mạnh. Theo đó, đến cuối năm 1967, lực lượng bộ đội chủ lực toàn miền Nam đã phát triển lên 278.000 người, được tổ chức thành 190 tiểu đoàn chiến đấu, bố trí bí mật trên khắp các chiến trường. Đây là một trong những nhân tố tạo sức mạnh trực tiếp, quyết định thắng lợi cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân 1968; đồng thời, thể hiện tầm nhìn và sự chỉ đạo chiến lược sắc sảo của Đảng ta về xây dựng LLVT nhân dân trong chiến tranh giải phóng dân tộc.*”

Làm gì có cái gọi là “lực lượng bộ đội chủ lực toàn miền Nam” do chính người miền Nam lập ra ? Có chăng là đa số trong đội ngũ này là của miền Bắc được đào tạo đưa vào Nam rồi nhập chung vào với du kích miền Nam để cùng đội mũ tai mèo, mặc quần xà lỏn, đi chân đất trông rất tội tệt. Đi đâu cũng khoe là “quân giải phóng” ! Trong khi bộ đội chính quy từ miền Bắc được đi dép râu bằng vỏ

xe hơi và mặc quần áo do Tàu Cộng cung cấp để cảm sủng của Nga, các nước Cộng sản Đông Âu và Trung Cộng cung cấp.

Sự thể bộ đội miền Bắc vào Nam xâm lược Việt Nam Cộng hòa và gây ra chiến tranh máu đổ thịt rơi từ 1955 đến 1975 thì ai không biết. Ngoài số quân “vượt Trường Sơn theo đường mòn Hồ Chí Minh” xuyên qua Lào và Cao Miên xâm nhập miền Nam từ 1960 thì trước đó, khoảng từ 30 ngàn đến 40 ngàn Bộ đội Cộng sản được giữ lại trong Nam mà không tập kết ra Bắc theo điều kiện của Hiệp định Geneve 1954.

Chính đạo quân “nằm vùng” này là lực lượng nòng cốt để đảng CSVN thành lập cái gọi là Quân đội Giải phóng và Mặt trận Giải phóng miền Nam tay sai do đảng CSVN thành lập ra đời ngày 10 tháng 12 năm 1960.

Nhưng đến khi xe tăng và bộ đội kéo vào các thành phố và Thủ đô Sài Gòn trước và trong ngày 30-04-1975 thì đâu đâu cũng mang cờ của Mặt trận Giải phóng miền Nam : Hình chữ nhật, màu đỏ trên và màu xanh dưới. Ở giữa có ngôi sao Vàng, thay vì “Cờ đỏ Sao vàng” của đảng CSVN.

Vì vậy, ngay sau khi vào Dinh Độc Lập trưa ngày 30-4-1975, quân CS miền Bắc đã hạ lá Cờ Vàng 3 Sọc đỏ của VNCH xuống và thay vào lá Cờ của MTGPMN, ngụy trang là cờ của Chính phủ Cách mạng lâm thời Cộng hòa miền Nam Việt Nam (!)

Nhưng sau ngày chính thức thống nhất đất nước tháng 7/1976, lá cờ của MTGPMN đã bị dẹp bỏ không kèn không trống để chỉ còn lại lá Cờ đỏ Sao vàng của miền Bắc CS chiếm ngự trên cả nước !

Bài Trần Đại Quang

Về phần mình, Chủ tịch nước Trần Đại Quang góp phần tuyên truyền giả dối trong bài “*Phát huy tinh thần quyết chiến, quyết thắng của cuộc tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân 1968 trong sự nghiệp đổi mới, xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.*”

Quang ba hoa rằng: “*Cách đây tròn 50 năm, đúng vào dịp Tết Mậu Thân 1968, dưới sự lãnh đạo tài tình, sáng suốt của Đảng Cộng sản Việt Nam quang vinh và Chủ tịch Hồ Chí Minh vĩ đại, quân và dân ta đã đồng loạt mở cuộc Tổng tiến công và nổi dậy trên khắp chiến trường miền Nam. Đây là sự kiện có ý nghĩa lịch sử trọng đại, tạo ra bước ngoặt quyết định trong cuộc kháng chiến chống Mỹ, cứu nước, viết thêm trang sử hào hùng trong lịch sử đấu tranh cách mạng vẻ vang của dân tộc ta.....*”

“....Đêm Giao thừa Tết Mậu Thân 1968, quân và dân ta đã bắt ngờ

đồng loạt tiến công và nổi dậy trên toàn miền Nam, đánh vào các cơ quan đầu não của địch ở Sài Gòn, Huế, các căn cứ quân sự của Mỹ - ngụy, các thành phố, thị xã, đồng thời đánh địch khắp các vùng nông thôn bị tạm chiếm...”

Sự thật khó xóa đi

Như vậy, tất cả nội dung dành tung hô cho biến cố Mậu Thân đã không có một chữ hay con số nào nói lên sự thật tổn thất lớn lao của Bộ đội miền Bắc và quân VC trong Nam.

Vì vậy, mãi đến năm 2013, cuốn phim tài liệu dài 12 tập “Mậu Thân 1968” của nhà đạo diễn (bà) Lê Phong Lan, chủ Hãng phim Bản sắc Việt, mới bắt đầu chiếu trên đài Truyền hình Việt Nam từ ngày 25 tháng 01 năm 2013.

Lý do làm phim trễ vì Chính quyền Cộng sản và Bộ Quốc Phòng coi vụ Mậu Thân là “vấn đề nhạy cảm” không ai muốn nói đến.

Nhưng tại sao lại cho là “nhạy cảm”, Lê Phong Lan nói : “*Vì sao mọi người phía ta tránh nhắc đến Mậu Thân, đó là vì sự tổn thất của quân đội nhân dân Việt Nam ở sự kiện này quá nhiều. Tâm sự với tôi khi trả lời phỏng vấn, nhiều chỉ huy các sư đoàn dạn dày chiến trận còn khóc nức lên vì thương lính. Đó là lý do duy nhất*”.

Quả nhiên về phương diện quân sự thì cả quân miền Bắc và du kích trong Nam đã thiệt hại rất nặng. Theo các ước tính quân sự thì trong cuộc tấn công Mậu Thân, CSVN đã vận động từ 323,000 đến 595,000 quân chính quy và địa phương trong Nam để thực hiện kế hoạch chống lại khoảng 1 triệu 200 quân VNCH và Hoa Kỳ với dự kiến chiếm đóng nhiều vùng lãnh thổ của VNCH.

Tuy nhiên kế hoạch hồ hởi của Hà Nội đã bị quân và dân VNCH được sự yểm trợ của quân đội Hoa Kỳ đánh bại. Khoảng từ 85,000 đến 100,000 quân Cộng sản bị loại khỏi vòng chiến, so với thiệt hại của Đồng minh có trên 6,000 tử thương, ngót 30,000 bị thương và trên 1,000 quân bị mất tích.

Thương vong thường dân, tính riêng tại Huế cũng đã có từ 5,000 đến 6,000 người chết và mất tích, đa số bị quân Cộng sản thảm sát bằng nhiều hình thức, kể cả chôn sống hay đập đầu cho chết vì muốn tiết kiệm đạn để chiến đấu.

Nhưng phía Cộng sản đã liên tiếp phủ nhận trách nhiệm và đổ lỗi cho bom đạn của Mỹ và quân đội Việt Nam Cộng hoà gây ra.

Vì vậy, theo tường thuật của báo chí Việt Nam thì bà Lê Phong Lan cho rằng: “*Thấy trên mạng có quá nhiều*

thông tin sai lệch về sự kiện lịch sử này, tôi nổi các thể hệ sinh sau 1975 không còn biết đâu là thông tin sai, đâu là thông tin đúng, vì vậy lại càng quyết tâm để làm phim.”

Nhà văn Hoàng Phủ Ngọc Tường, thành viên của Liên minh các Lực lượng Dân tộc Dân chủ và Hòa bình Thành phố Huế đi theo CS trong vụ Mậu Thân, còn đối đáp với nhà báo Thụy Khuê của Đài Phát thanh Quốc tế Pháp (Radio France International, RFI) trong cuộc phỏng vấn gần 30 năm sau Mậu Thân như sau :

“Thụy Khuê: Nhìn từ phía những dữ kiện lịch sử mà anh nắm bắt được, diễn biến Mậu Thân đã xảy ra trong một trình tự như thế nào?

HPNT: Huế MT đã xảy ra cách đây gần 30 năm. Sách vở, tài liệu đã được công bố từ nhiều phía của cuộc chiến, khá đầy đủ, có thể làm cơ sở cho những phân tích khoa học để giải phẫu một cuộc chiến mà thật ra, không thể đơn giản tách riêng ra trong biến cố MT. Điều quan trọng còn lại tôi xin ngỏ bày ở đây, với tư cách là một đứa con của Huế, đã ra đi và trở về, ấy là nỗi thống thiết tận đáy lòng mỗi khi tôi nghĩ về những tang tóc thê thảm mà nhiều gia đình người Huế đã phải gánh chịu, do hành động giết oan của quân nổi dậy trên mặt trận Huế năm MT. Đó là 1 sai lầm không thể nào biện bác được, nhìn từ lương tâm dân tộc và trên quan điểm chiến tranh cách mạng

Nhưng tôi tin rằng đây là một sai lầm có tính cục bộ, từ phía những người lãnh đạo cuộc tấn công MT ở Huế, chứ không phải một chính sách toàn cục của cách mạng. Bởi vì tình trạng giết chóc bừa bãi như vậy đã không xảy ra ở những địa phương khác trong Mậu Thân, ngay cả trên một địa bàn rộng lớn với tình trạng xen kẽ giữa những lực lượng đối địch rất phức tạp như ở Sài Gòn thời ấy.

Thụy Khuê: Vậy, theo anh, ai trách nhiệm những thảm sát ở Huế?

HPNT: Tôi không đủ thẩm quyền để phán xét bất cứ cá nhân nào. Xin trích dẫn theo trí nhớ một ý tưởng trong hồi ký của chính ông Lê Minh, tư lệnh chiến dịch Huế Mậu Thân: Dù bởi lý do nào đi nữa, thì trách nhiệm vẫn thuộc về những người lãnh đạo mặt trận Mậu Thân, trước hết là trách nhiệm của tôi. Qua bài hồi ký tâm huyết này, đã được công bố trên tạp chí Sông Hương, Huế, và sau đó, nếu tôi không nhớ lầm, đã được dịch và in toàn bộ trên báo Mỹ Newsweek, tác giả, Lê Minh (lúc đó đã nghỉ hưu), còn nhắc nhở rằng, điều quan trọng có thể làm, và phải làm bây giờ, là những người lãnh đạo kế nhiệm ở

Huế, phải thi hành chính sách minh oan cho những gia đình nạn nhân Mậu Thân, trả lại công bằng trong sáng và những quyền công dân chính đáng cho thân nhân của họ.”

Những tiếng nói khác

Ông Đinh Lâm Thanh, trong bài thuyết trình trong dịp tưởng niệm 40 năm biến cố Mậu Thân tổ chức tại Paris ngày 02-03-2008, nói: “*Tại Huế, CS lùng bắt thành phần quân-cán-chính, tập trung dân để tổ chức đấu tố, bắn giết, chôn sống tại chỗ một số và dẫn những người còn lại theo làm tù dân - tôi nói tù dân, vì tù là những người dân vô tội - trước rút lui tháo chạy trước sức tấn công mãnh liệt của QLVNCH và Đồng minh.*”

Nếu tính nạn nhân tại Huế, ngoài số quân nhân, cảnh sát, nhân viên cán bộ hành chánh về nghỉ Tết cũng như những người sống tại địa phương làm việc cho chính quyền Sài Gòn bị Cộng sản bắn ngay tại chỗ là 1.892 người. Ngoài ra người ta còn tìm được 2326 tử thi thường dân trong 22 hố chôn tập thể tại những địa điểm như Trường Gia Hội, Chùa Thera-vada, Bãi Dâu, Cồn Hén, Tiểu Chung viện, Quận tả ngạn, Phía đông Huế, Lăng Tự Đức, Lăng Đồng Khánh, Cầu An Ninh, Cửa Đông Ba, Trường An, Ninh Hạ, Trường Văn Chí, Chợ Thông, Chùa Từ Quang, Chùa Từ Đàm, Lăng Gia Long, Đồng Di, Vĩnh Thái, Phú Lương, Phú Xuân, Thượng Hòa, Thủy Thanh, Vĩnh Hưng và Khe Đá Mài.

Mỗi hố chôn tập thể từ 5, 7 người đến trên 400 nạn nhân như ở Khe Đá Mài. Những nạn nhân này bị thảm sát một cách dã man như : Cột chùm nạn nhân lại với nhau và đốt cháy bằng xăng, bắt ngồi trên mìn rồi cho nổ tan xác, chặt đầu, bắn vào ót, đập chết bằng búa súng, đóng cọc từ dưới bàn tọa lên đến cổ, trói tay chân thành từng chùm rồi xô xuống hố chôn sống. Nạn nhân là thường dân vô tội tuổi từ 15 trở lên, gồm có sinh viên học sinh, 6 linh mục là các cha Bửu Đồng, Hoàng Ngọc Bang, Lê Văn Hộ, cha Guy và cha Urbain (dòng Thiên An), và cha Cressonnier (Hội Thừa sai Paris), 5 thầy dòng gồm 3 sư huynh dòng Thánh Tâm là thầy Hec-Man, thầy Mai Thịnh và thầy Bá Long, 2 sư huynh dòng Lasan là thầy Agribert và thầy Sylvestre. Hai thầy dòng Lasan bị bắt và bị chôn sống chung một hố với linh mục Bửu Đồng tại Sư Lỗ, quận Phú Thứ. Ngoài ra Cộng sản còn giết các giáo sư đại học người nước ngoài trong lúc họ đang dạy ở đại học Y khoa Huế và thân nhân họ hàng của những người phục vụ dưới chế độ VNCH. Người ta

ước lượng tại thành phố Huế có gần 5.000 người bị Cộng sản giết trong vòng mấy tuần lễ.

Những người lớn tuổi còn sống tại Huế là những nhân chứng sống. Trong đó có hai thanh niên nguyên là học sinh trung học, nay đã 56 tuổi, trả lời phỏng vấn của các nhà báo ngoại quốc. Người thứ nhất tên Tuấn cùng với những học sinh khác đã bị CSBV bắt đào lỗ chôn sống 5 người tại Gia Hội ngay trong ngày đầu tiên khi CS vừa chiếm Huế. Học sinh thứ hai, xin giấu tên, ở Phú Cam bị bắt đi theo đoàn tù dân đưa chôn sống ở Khe Đá Mài. Cả hai học sinh này nhờ một phép nhiệm màu nào đó họ đã thoát được và sống sót đến ngày hôm nay." (Khởi 8406 Tự do Dân chủ cho Việt Nam, 01-2009)

Hai Linh mục Phan Văn Lợi và Nguyễn Hữu Giải hiện còn sống ở Việt Nam kể lại như sau:

"...tại núi Ba Tầng (núi Bán), phía Nam thành phố Huế. Ngôi mộ này lưu giữ hơn 400 bộ hài cốt chủ yếu bốc từ Khe Đá Mài nhưng đã bị chính quyền cộng sản phá đổ trụ bia và để cho hoang phế suốt 32 năm trời..."

"Trong toàn bộ biến cố Tết Mậu Thân, có lẽ những gì xảy ra tại Huế là đau thương và đánh động hơn cả, có lẽ cuộc thảm sát tại Khe Đá Mài là rừng rợn, dã man và thê thảm nhất. Tiếc thay, theo sự am hiểu của chúng tôi, hình như người ta chỉ biết đến kết cục của nó là hàng trăm bộ hài cốt dồn lại một đống dưới khe sau khi thịt thối rữa bị nước cuốn đi lâu ngày, từ đó suy diễn ra sự việc hơn là biết rõ diễn tiến của toàn bộ sự việc kể từ lúc nạn nhân bắt đầu bị dẫn đi đến chỗ hành quyết". (Đối Thoại online, 17-01-2008)

Hai linh mục Lợi và Giải cho biết họ gặp một nhân chứng sống lúc bấy giờ ông ta mới 17 tuổi cũng bị bắt theo đoàn người bị đưa đi giết ở Khe Đá Mài nhưng may mắn lợi dụng lúc đêm tối nên ông đã trốn thoát và hiện còn sống ở trong nước đã kể lại :

"Hồi ấy, tôi mới 17 tuổi, đang là học sinh trung học đệ nhị cấp. Vì tình hình bất an, gia đình tôi đã từ quê chạy về thành phố, cư ngụ tại giáo xứ Phú Cam, thôn Phước Quả, xã Thủy Phước, tỉnh Thừa Thiên (nay gọi là phường Phước Vĩnh, thành phố Huế) từ mấy năm trước... Khuya mừng Một rạng mừng Hai Tết, tôi nghe tiếng súng nổ khắp nơi và được tin Việt Cộng đã chiếm nhiều nơi trong thành phố Huế... Cả gia đình tôi cũng như nhiều giáo dân ở Phú Cam đều chạy đến ẩn núp trong nhà thờ để tránh bom đạn. Lính Nghĩa quân của xã và một số quân nhân về phép chiến đấu

bên ngoài để bảo vệ đồng bào. Sau mấy ngày, không có tiếp viện nên chiều mừng 5 Tết (3 tháng 2/1968) phải rút chạy... Khuya mừng 5 Tết, Việt Cộng tràn vào nhà thờ bắt những người từ 15 tuổi đến ngoài 50 tuổi bắt kể là học sinh hay thường dân... và tuyên bố cho đi học tập trong vòng 3 ngày sẽ trở về trong đó có tôi... Sáng hôm sau, chúng tôi bị dẫn đi theo đường xe lửa từ Phú Cam ra Bến Ngự và đến chùa Từ Đàm... Tại đây tôi thấy Việt Cộng rất đông vừa du kích địa phương vừa bộ đội miền Bắc... Ngôi nhà 5 gian thì 4 gian đã đầy người bị bắt từ mấy ngày trước, còn một gian để giam giữ những người mới bị bắt... Tôi gặp những người quen như ông Tín (thợ chụp ảnh), ông Hồ (thợ hót tóc), anh Trị (con ông Ngọc người đánh đàn trong nhà thờ), ông Hoàng (Đông y sĩ ở Chợ Xếp), hai người con trai ông Thắng (làm nghề nấu rượu nuôi heo), hai người con trai ông Vang (nhạc sĩ thổi kèn đồng), anh Thịnh (con ông Năm), hai anh em Bình và Minh (con ông Thực), anh Minh 16 tuổi, con ông Danh nhân viên Công ty Thủy điện Huế) đều là học sinh... Chúng tôi ngồi tại chùa Từ Đàm suốt cả một ngày từ sáng tới tối không được ăn uống gì cả... Họ đưa cho chúng tôi mỗi người một tờ giấy để viết bản khai lý lịch tên, nghề nghiệp, tên cha mẹ, sinh quán ở đâu... Ai khai gian sẽ bị đem ra bắn... Tôi thấy một số người bị trói vào gốc cây bồ đề và bị đem ra bắn chôn ngay trong sân chùa, trong đó có anh Hoàng Sự (Cảnh sát) mà tôi biết tên. Họ cho một vài người về nhả với gia đình tiếp tế lương thực và quần áo, thuốc men cho những người đang bị giam giữ... Khi trời sẩm tối, họ bắt chúng tôi ra ngồi xếp hàng giữa sân chùa. Một cán bộ tuyên bố:

- Anh em yên tâm, Cách Mạng sẽ đưa anh em đi học tập trong 3 ngày rồi sẽ cho về với gia đình! Bây giờ chúng ta lên đường!

Rồi họ dùng dây điện thối trói tay chúng tôi ra phía sau lưng từng người một, rồi dùng dây kẽm gai nối 20 người làm một toán. Tôi đếm được trên 25 toán như thế (tất cả 500 người). Một người địa phương đi nhìn mặt anh em chúng tôi và nói:

- Không thấy Trọng Hề và Phú Rõ trong số giáo dân Phú Cam ở đây.

(Anh Trọng con ông Hề và anh Phú là hai thanh niên ở Phú Cam có võ nghệ mà giới du đảng ở Huế biết tiếng. Hai anh đã chạy theo lính Nghĩa quân xã rút lui khi Việt cộng vào nhà thờ! Những người bị bắt đến đây đều là dân lành vô tội).

Họ dẫn chúng tôi đi vào đường

bên trái Đàn Nam Giao, vòng qua Dòng Thiên An, đến lăng Khải Định, vòng phía sau trụ sở quận Nam Hòa, ra đến bờ sông Tả Trạch (Thượng nguồn sông Hương)... Đến bờ sông, Việt Cộng cho chặt cây lồ ô (nứa) làm bè để tất cả đoàn người vượt qua sông (khu vực lăng Gia Long), thuộc vùng núi Đình Môn, Kim Ngọc (vùng núi tranh). Từ đó, chúng tôi bắt đầu đi sâu vào rừng, ban đêm, trời lạnh lắm, khi lên đồi, lúc xuống lũng, lúc lội qua khe... Khoảng 30 bộ đội miền Bắc dẫn chúng tôi đi, họ dùng đèn pin hay đuốc để soi đường, chúng tôi đi trong rừng tre nứa và cây cỏ thụ dày đặc... Khoảng nửa đêm, chúng tôi được dừng lại để nghỉ và mỗi người nhận được một vắt cơm. Chúng tôi đoán đã đi được trên 10 cây số rồi! Chúng tôi ngồi gục đầu dưới cơn mưa, cố gắng ngủ một chút để lấy sức còn phải đi tiếp... Bỗng như có linh tính báo trước, người tôi run lên bần bật... Tôi nghe hai tên bộ đội nói nhỏ với nhau:

- Trong vòng 15-20 phút nữa sẽ thủ tiêu hết bọn này!

Tôi liền ghé miệng vào tai thằng bạn bị trói ngay trước mặt:

- Tụi mình ráng mở dây trôn đi! Mười lăm phút nữa là bị bắn chết hết đó!

Trời mưa, dây điện trơn trượt, lát sau, chúng tôi mở được giây nhưng vẫn ngồi yên sợ chúng biết. Tôi nói nhỏ:

- Hề tao vỗ nhẹ sau lưng là tụi mình chạy nghe!

Bọn Việt Cộng đánh thức chúng tôi dậy, một tên nói lớn cho mọi người nghe:

- Chúng ta sắp đến trại học tập rồi. Ai có vàng, tiền, đồng hồ, bật lửa... thì đem nộp, không được giữ trong người... Học tập xong sẽ được trả lại...

Thế là bọn chúng lột sạch và cho tất cả vào mấy cái ba lô vải. Tên bộ đội đứng gần chúng tôi còn mang trên vai cả chục cái radio mà chúng đã cướp được của dân ở thành phố... Một tay mang súng, một tay mang các thứ vừa cướp được, hắn đi chậm lại cách xa mấy tên kia một quãng... Chúng tôi bắt đầu xuống dốc, nghe tiếng nước chảy róc rách... Tôi vỗ nhẹ vai thằng bạn và cả hai chúng tôi vung tay và nhanh nhẹn phóng ra khỏi hàng. Tôi đá mạnh và tên bộ đội mang nhiều radio... Hắn ngã nhào! Hai chúng tôi lao vào rừng...

Trời tối, rừng già chúng tôi không dám đuổi theo... Khi nghe tiếng đoàn người đi khá xa, chúng tôi mới bò ra khỏi chỗ ẩn núp và đi ngược trở lại... Chừng 15-20 phút sau, chúng tôi bỗng nghe từ phía dưới vọng lên

tiếng súng AK, rồi lựu đạn nổ vang rền... Một góc rừng rực sáng! Chen vào đó tiếng khóc la khủng khiếp... không hiểu sao lúc đó, tai tôi nghe rất rõ ràng... Lúc đó khoảng 12-12 giờ 30 khuya... đầu ngày 8 Tết (6-2-1968). Về sau tôi mới biết chỗ đó là Khe Đá Mài..." (Bài thuyết trình của cựu Dân biểu VNCH Nguyễn Lý Tường tại cuộc hội thảo về chiến tranh Việt Nam tổ chức tại Vietnam Center (Lubbock, Texas) từ ngày 13 đến 15-3-2008).

Nhân chứng của sự thật

Ông Võ Văn Bằng, Trưởng ban Cải táng Nạn nhân Cộng sản Tết Mậu Thân nói với đài Á Châu Tự Do (RFA) năm 2008 : "Các hố cách khoảng nhau. Một hố vào khoảng 10 đến 20 người. Trong các hố, người thì đứng, nào là nằm, nào là ngồi, lộn xộn. Các thi hài khi đào lên, thịt xương đã rã ra. Trên thi hài còn thấy những dây lạt trói lại, cả dây điện thoại nữa, trói thành chùm với nhau. Có lẽ, họ bị xô vào hố thành từng chùm. Một số người đầu bị vỡ hoặc bị lủng. Lủng là do bắn, vỡ là do cuộc xéng..."

Vẫn theo RFA thì Nhà báo Vũ Ánh (đã quá cố), nguyên phóng viên mặt trận hệ thống Truyền thanh quốc gia VNCH, đã có mặt tại Huế từ ngày 5 đến 29 Mậu Thân và đi theo nhiều nhóm tìm hầm chôn tập thể kể lại cảm giác của ông: "Vùng nhiều nhất là quận Phú Thứ và Dạ Lê Thượng có nhiều hầm chôn xác tập thể. Cảm giác của tôi lúc ấy rất lạ, như là bị tê liệt khi nhìn các hình ảnh đó..."

"Ngay ở hầm Phú Thứ, chắc khoảng gần 1.000 người. Khui lên, đầu của họ phía sau sọ bị bể hết. Những thi hài bị nối nhau bằng dây điện thoại. Có những người không có vết thương, chúng tôi bị chôn sống". (RFA online ngày 1-2-2008)

Trong bài nói chuyện tại buổi 40 năm Tưởng niệm Tết Mậu Thân, Việt Báo Gallery, thứ Bảy 29-3-2008, Nhà văn Nhã Ca tác giả "Giải Khăn Sô Cho Huế" nói:

"Bốn mươi năm trước đây, đúng vào giờ trưa mừng Hai Tết, tại Cửa Đông Ba Huế, chỉ mấy tiếng đồng hồ sau khi đột nhập, cộng sản khai diễn cuộc tàn sát. Toán nạn nhân đầu tiên gồm 5 thường dân -không hề có người lính Cộng hòa nào. Tất cả bị trói, bắt đứng quay lưng vào tường thành. Dân chúng đứng coi. Súng AK nổ. Từng người gục chết. Sau cuộc hành hình, thân nhân những người bị bắn nhào ra muốn ôm xác. Họ bị đánh, bị đá, bị đuổi. Xác người bị phơi ngày phơi đêm. Nặng. Máu. Giòi bọ..."

"Và cuộc tàn sát tiếp tục. Không bằng súng đạn mà bằng cách chôn sống. Những nạn nhân bị cột trói

bằng dây điện dính chùm xếp hàng bên hố. Một vài người bị đập đầu. Cả dây người đang sống bị đập xuống hố đè lên nhau. Cái đầu nào ngóc lên bị đập bằng cuốc. Cứ thế mà chôn hàng ngàn người. Bạn tôi, chị Tâm Túy cũng đã bị chôn sống. Khi xác đào lên, thấy hai tay chị vói lên như đang cố cào bới đất. Móng tay, móng chân mọc dài hơn. Tóc mọc dài hơn... Bạn tôi bị chôn sống khi còn đầy sức sống.. Huế Tết Mậu Thân. Hàng ngàn người đã bị chôn sống như thế". (Việt Báo ngày 31-3-2008)

Cư sĩ Trí Lực, người đã chôn cất những xác chết nằm lại sau biến cố Mậu Thân kể lại với RFA về nỗi kinh hoàng của ông:

"Hai mươi sáu ngày sau, sau khi Cố đô Huế bình định trở lại thì tôi tận mắt chứng kiến những hầm chôn tập thể được khai quật lên từ vùng Bãi Dâu Gia Hội, những người xấu số đã bị trói quật lại sau lưng và có những mảnh xương sọ bị vỡ nát. Cảnh kinh hoàng là cộng sản đã chôn sống bao nhiêu người dân vô tội."

"Nhà văn Đinh Lâm Thanh, hiện sống ở Pháp, cũng là chứng nhân của biến cố Mậu Thân kể: "Gia đình của tôi vùng Phủ Cam là một, vùng An Vân Thượng là hai, Gia Hội là ba. Bà con xa bà con gần của bên họ ngoại của tôi gồm cả thầy 12 người. Trong 12 người đó, có người bị chôn sống, có người bị bắn tại chỗ, có người bị chặt đầu, có người bị mổ bụng". (RFA online ngày 7-2-2012)

Ông Nguyễn Lý Tường, cựu Dân biểu khu vực Thừa Thiên Huế kể lại trong "Cuộc hội thảo về chiến tranh Việt Nam tổ chức tại Việt Nam Center (Lubbock, Texas) từ ngày 13 đến 15-3-2008": "Mỏ chôn tập thể: Các nạn nhân bị thảm sát tại Huế và Thừa Thiên được tìm thấy tại trường tiểu học Gia Hội, chùa Therevada, Bãi Dâu, Cồn Hến, Tiểu Chung viện, khu vực phía Tây Huế gần lăng Tự Đức và lăng Đồng Khánh, cầu An Ninh Thượng, cửa Đông Ba, trường An Ninh Hạ, trường Văn Chí, chợ Thông, Lang Xá Cồn, gần lăng Gia Long, gần chùa Tường Vân, Đông Gi (Di), Vinh Thái, Thủy Thanh, Lương Viện, Phù Lương, Phú Xuân (Phú Thứ), Thượng Hòa, Vinh Hưng, Khe Đá Mài... tất cả 23 địa điểm tại tổng cộng 2326 xác chết (sọ người). Còn khoảng trên 3,000 nạn nhân thuộc tỉnh Thừa Thiên và Huế đã được thân nhân xác nhận là chết hoặc bị bắt đi thủ tiêu, mất tích... không biết họ đã bị giết chết và chôn xác ở đâu?!"

Đã man nhất là tại Khe Đá Mài (thuộc vùng núi Đình Môn, Kim Ngọc, quận Nam Hòa, tỉnh Thừa Thiên) Việt

Cộng đã dùng súng trung liên, đại liên, lựu đạn và mìn giết tập thể các nạn nhân, vắt xác xuống dưới khe, lâu ngày thịt thối rửa bị nước cuốn đi, chỉ còn 428 sọ người, xương người dồn lại một đồng. Người ta đã dựa vào các dấu vết còn lại của nạn nhân như áo len, tượng ảnh, giấy căn cước bọc nhựa (ID)... để biết được thân nhân của mình đã chết ở trong đồng sọ và xương lẫn lộn đó. Đa số những nạn nhân này là giáo dân bị bắt ở nhà thờ Phủ Cam vào đêm mừng 5 Tết (3 tháng 2/1968) Người ta cũng tìm thấy vết tích của hai ông Lê Hữu Bôi (chủ tịch sinh viên Phật tử năm 1963) và Lê Hữu Bá (sĩ quan Quân cảnh) tại Khe Đá Mài. Các em học sinh như Bùi Kha (16 tuổi), Phan Minh (16 tuổi), Nguyễn Duyệt (17 tuổi) và nhiều bạn trẻ khác thuộc giáo xứ Phủ Cam cũng bị VC giết hại tại đây..."

Lê Phong Lan có nói thật?

Trái với những lời kể này, nhà làm phim tuyên truyền cho đảng, bà Lê Phong Lan cho biết bà đã phỏng vấn ông Lê Khả Phiêu, Tổng Bí thư đảng khóa VIII - người từng là chỉ huy một trung đội trong sự kiện Mậu Thân 1968 tại Huế; lãnh đạo Thanh niên Phật tử tranh đấu ở Huế theo Cộng sản nhà nghiên cứu Nguyễn Đắc Xuân; nhà báo Mỹ Stanley Karnow, cựu phóng viên tờ Washington Post Don Lux; GS sử học Larry Berman, và cả những người lính từ hai phía.

Bà nói: "Những dẫn chứng lịch sử cho thấy thông tin bị làm méo mó. Vào thời điểm đó, một số hãng thông tấn nước ngoài và các nhà báo độc lập đã tìm hiểu và xác định không tìm thấy hố chôn người tập thể như phía Việt Nam Cộng hòa đưa ra. Câu chuyện của những nhân chứng có thẩm quyền đã làm sáng rõ: cái gọi là "cuộc thảm sát đẫm máu" chỉ là đồn tâm lý chiến mà Mỹ dựng lên, thực tế Huế đã bị bom Mỹ phá hủy làm nhiều thường dân chết cùng với quân giải phóng và lính Mỹ."

Nhưng, theo ông Trương Như Tảng (cựu Bộ trưởng Tư pháp Cộng hòa miền Nam Việt Nam, về sau ly khai chính phủ và vượt biên sang sống lưu vong ở Pháp), thì: "Trong cuộc chiếm đóng Huế, một số lớn người đã bị xử tử vì thuộc thành phần phục vụ cho chính quyền Việt Nam Cộng hòa (viên chức, cảnh sát, sĩ quan, chính trị gia, địa phương quân...) nhưng cũng có người bị giết mặc dù không tham gia chiến trận." Ông dẫn lời một người bạn rằng: "Do kỷ luật kém ở một số đơn vị, một số thường dân cũng nhân dịp hỗn loạn để trả thù nhau nên đã có những vụ giết hại vô cớ. Một bản báo cáo của

Mặt trận Dân tộc Giải phóng bắt được ngày 25 tháng 4 năm 1968 ghi nhận, họ đã "diệt 1.892 nhân viên hành chánh, 38 cảnh sát, 790 tên ác ôn, sáu đại úy, 1 trung úy, 20 thiếu úy và nhiều sĩ quan trừ bị..." trong cuộc chiếm đóng Huế." (Trích Hồi ký của ông Trương Như Tảng trên Internet)

Ngoài ra, báo cáo chính thức sau Mậu Thân ở Huế còn cho biết: "Một vụ thảm sát gây phẫn nộ dư luận quốc tế là vụ giết 4 bác sĩ người Đức sang giảng dạy và làm việc tại trường Đại học Y khoa Huế. Trong bài viết "The Vietcong Massacre at Hue," xuất bản năm 1976, một bác sĩ có tên Elje Vannema, kể rằng ông bà bác sĩ Horst Gunther Krainick và hai bác sĩ Raymund Discher cùng Alterkoster đã bị giết trong tháng 02 năm 1968 tại chùa Tường Vân hoặc một vùng đất nhiều cây cối cách chùa chừng nửa dặm, nơi người ta tìm thấy thi hài của các nạn nhân. Bác sĩ người Pháp, có tên Le Hir khám nghiệm tử thi các nạn nhân cho biết có dấu vết đạn xuyên qua đầu và ót."

Giết người giữa đêm giao thừa

Hồi tưởng lại biến cố Mậu Thân đẫm máu do người Cộng sản gây ra cho nhân dân miền Nam 50 năm trước, không một người Việt Nam nào có thể quên ngày ấy. Giữa đêm Giao thừa thiêng liêng của dân tộc Tết Mậu Thân (1968), Quân đội Cộng sản miền Bắc và lực lượng vũ trang tay sai Việt Cộng (của MTGPMN) đã tung quân tấn công 41 thành phố, thị xã và 72 quận lỵ, kể cả thủ đô Sài Gòn và cố đô Huế của Việt Nam Cộng hòa.

Ít người Việt nào muốn gọi lại những đau thương, đổ vỡ của chiến tranh, nhất là cuộc thảm sát trên 3,000 trong số gần 6000 thường dân bị thiệt mạng trong 25 ngày Cộng sản chiếm đóng thành phố Huế của binh lính CS. (có tài liệu nói 26 ngày)

Nhưng đảng và nhà nước CSVN lại coi biến cố đau thương này là một "chiến công" phải ăn mừng và tổ chức lễ hội như đã diễn ra từ dạo kỷ niệm 40 năm.

Bằng chứng như ta thấy báo Công an Thành phố Sài Gòn loan tin ngày 13-11-2007: "Ban Bí thư TW Đảng có thông báo về việc tổ chức kỷ niệm trọng thể 40 năm cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân-1968. Bộ Quốc phòng được giao nhiệm vụ phối hợp với Tỉnh ủy Thừa Thiên-Huế tổ chức hội thảo khoa học cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân-1968. Thành phố Hồ Chí Minh phối hợp với Bộ Quốc phòng tổ chức mít tinh trọng thể cấp Nhà nước tại thành phố. Các tỉnh từ Quảng Trị trở

vào tổ chức gặp mặt truyền thống, tọa đàm về chiến thắng này. Tổ chức các hoạt động văn hóa, du lịch, giúp đỡ cá nhân có thành tích trong cuộc Tổng tiến công Xuân Mậu Thân hiện còn khó khăn."

Nguyễn Đình Ước, Trung tướng Cộng sản viết trên báo Nhân Dân ngày 8-1- (2008): "Cuộc tiến công Tết Mậu Thân đi vào lịch sử là một sáng tạo độc đáo của cuộc chiến tranh cách mạng VN thể hiện một đỉnh cao ý chí và trí tuệ của VN trong cuộc chiến tranh nhỏ thắng lớn. Dưới sự lãnh đạo sáng suốt của Đảng và Chủ tịch Hồ Chí Minh, quân và dân ta đã đánh thắng oanh liệt một cuộc chiến tranh cục bộ lớn nhất của một tên đế quốc lớn nhất trong thế kỷ thứ 20."

Có "độc đáo", "oanh liệt" hay không thì Ước cần đọc lại những lời tuyên bố nhìn nhận Bộ chỉ huy Cộng sản đã tính toán sai lầm trong vụ tấn công quân sự Mậu Thân của Trần Văn Trà, Trung tướng.

Ước cũng nên tự vấn lương tâm tại sao đảng CSVN đã lên án, tuyên truyền rùm beng vụ Quân đội Mỹ can tội thảm sát người dân vô tội tại ấp Mỹ Lai mà không dám nhìn nhận cuộc tàn sát đẫm máu dân thường và các viên chức VNCH của lính Cộng sản ở Huế.

Ông Douglas Pike, một chuyên viên về Cộng sản Việt Nam nổi tiếng của Mỹ viết: "Một cách tự nhiên, những điều xảy ra ở Huế là vài sự thống kê mau lẹ và nhạy cảm. Cuối cùng, lực lượng quân sự Cộng sản lên tới 12 ngàn người đã tấn công Huế ngay đêm mùng một tết (30 tháng 1 năm 1968), chiếm thành phố 25 ngày và cuối cùng bằng hành động quân sự họ bị đánh bật ra khỏi nơi họ chiếm đóng."

"Trong trận tấn công này, 5 ngàn 8 trăm người dân thường bị giết và mất tích. Đến bây giờ tất cả họ coi như đã chết. Từ đó, thi hài họ được tìm thấy lẻ tẻ hay trong những ngôi mộ tập thể ở những vùng chung quanh Huế -Trung tâm văn hóa Việt Nam- thuộc tỉnh Thừa Thiên."

"Đó chỉ là những dữ kiện chính yếu, những thống kê quan trọng, chẳng vui gì khi nói về Huế, là điều được viết xuống bằng thứ ngôn ngữ bình thường của báo chí, rõ ràng chẳng gây được ấn tượng gì cho tinh thần và lương tâm của nhân loại. Chẳng có tiếng hét đầy uất hận nào! Và các tòa đại sứ của Cộng sản Bắc Việt Nam trên thế giới đều im hơi lặng tiếng." (Tuệ Chương dịch)

Như vậy, dù muốn che cho bằng được để lãng quên, nhưng lịch sử và sự thật của máu đổ thịt rơi ở Thành

phố Huế 50 năm trước vẫn còn tươi rói. Lời kể của các nhân chứng đã nói lên sự thật không thể chối cãi.

Vì vậy, dù có mồm loa mép giải đến đâu thì 50 năm sau thảm họa MT, người CS vẫn không thể xóa đi tội ác họ đã gây ra cho nhân dân miền Nam, vì những dòng máu oan khiên của hàng ngàn đồng bào vẫn chưa khô trên thành phố Huế. -/-

THẨM SÁT HUẾ TẾT MẬU THÂN

Thẩm sát Huế Tết Mậu Thân là tên gọi một sự kiện trong Chiến tranh VN, khi tìm thấy một số lượng lớn các mồ chôn tập thể xác của những người dân Huế đã bị VC sát hại chôn sống.

Ngay sau khi tấn công chiếm đóng Huế, bộ đội và "Mặt trận Giải phóng" đã tàn sát đồng bào Huế từ đêm giao thừa Mậu Thân 1968 và suốt gần một tháng chiếm đóng Huế. Sau đó chúng đã phải tháo chạy bởi sự phản công tái chiếm thành phố Huế của quân lực VNCH và Hoa kỳ.

Sau gần một năm tìm kiếm vô vọng những thân nhân đã bị VC bắt giữ. Nhờ qua lời khai của một VC hồi chánh, đã tiết lộ những mồ chôn tập thể bí mật mà Việt cộng đã tàn sát hàng ngàn đồng bào Huế mà chúng đã bắt giữ.

Mồ chôn xác những nạn nhân bị thảm sát được lần lượt được phát hiện, cùng với các chứng cứ khác là bằng chứng hành động tàn bạo ở quy mô lớn đã được Việt cộng thi hành ở Huế và vùng lân cận trong 4 tuần chiếm giữ Huế. Các vụ giết người, chôn sống này là Việt cộng có chủ tâm và là một phần của một cuộc trả thù, thanh trừng quy mô lớn với nhiều tầng lớp đồng bào Huế miền Nam Tự do.

*Mồ chôn tập thể thứ nhất tìm thấy ngay sau cuộc chiến: 1,173 nạn nhân: Trong số những nạn nhân này có hai vị Linh mục là Cha Bửu Đồng và Cha Micael Bang, cùng với hai Sư huynh Dòng Lasan.

*Mồ chôn tập thể thứ nhì, luôn cả mồ chôn Gò Cát, tháng 3-7, năm 1969: 809 nạn nhân

*Mồ chôn tập thể thứ ba, Khe Đá Mài quận Nam Hòa, tháng 9-1969: 428 nạn nhân

*Mồ chôn tập thể thứ tư, biển muối ở Phú Thứ, 11-1969: 300 nạn nhân

Mặc dù đã trốn dưới mương, số phận nghiệt ngã đã không buông tha gia đình xấu số người miền Nam này. Gia đình người mẹ tương lai trẻ này đang chờ đợi 1 hài nhi ra đời thì đã bị bộ đội cộng sản Bắc Việt tàn sát cùng với cả làng của mình ở Thừa Thiên Huế. Dù không thấy dây trói nhưng dấu vết bị trói rất rõ ràng ở phần dưới của tấm hình, và bụng của cô gái đã bị rạch lòi ruột.

Lời giới thiệu video clip của con gái một nạn nhân MT, 13-01-2018

"2018-SÓNG THẦN TRÊN CHÍNH TRƯỜNG VN"

Đài RFA 04-01-2018

Khởi động - Tăng tốc

Nhận định về chiến dịch chống tham nhũng của Việt Nam trong năm 2017, cựu Đại tá Bùi Tín, hiện đang sinh sống tại Pháp đã gọi đây là một cuộc phiêu lưu sau một thời gian do dự, nhưng ông cũng nhấn mạnh cuộc phiêu lưu này chỉ nhằm đến những người không cùng phe cánh của ông Tổng Bí thư. Ông không phải thực sự chống tham nhũng mà chỉ là các phe phái ở trong Đảng chia ăn với nhau thôi. Nếu chống tham nhũng thì cả chế độ này sụp đổ rồi bởi vì chế độ này tham nhũng đầy cả ra, tất cả các cấp thì làm sao mà tồn tại được. Cho nên chống tham nhũng của ông Trọng chỉ là bề nổi thôi. Do dự một thời gian dài mới nổ ra, mà nổ ra không chắc đã xử được hết, bởi vì chỉ xử những ai chống lại ông ấy thôi, còn phe cánh thì ông bảo vệ.

TBT Ng. Phú Trọng (NPT) đã rất nhiều lần lên tiếng kêu gọi tích cực đấu tranh chống tham nhũng. Một trong những phát biểu gây ấn tượng nhất của ông Trọng đó là khi ông ví von chiến dịch chống tham nhũng của ông là "lò nung cùi tươi cho vào cũng cháy". Bản thân ông Trọng cũng từng thừa nhận rằng chưa có thời kỳ nào được như bây giờ khi mà một loạt cán bộ, kể cả cán bộ cao cấp, cán bộ về hưu đều bị xử lý.

Trong bài phát biểu bế mạc Hội nghị Trung ương 6, ông NPT đã kêu gọi tất cả các ban ngành phải xử nghiêm những trường hợp vi phạm từ trên xuống dưới để lấy lại lòng tin của người dân. Nhiều ý kiến cho rằng qua bài phát biểu này, chính ông Trọng đã thừa nhận tình hình tham nhũng ở VN đã khiến nhiều người dân mất niềm tin vào chế độ.

Còn với nhà báo độc lập, cũng là người quan tâm sát sao tình hình chính trị ở VN, TS Phạm Chí Dũng, thì chiến dịch chống tham nhũng năm 2017 được chia rõ ràng thành 2 giai đoạn có thể hiểu là giai đoạn khởi động và giai đoạn tăng tốc:

Giai đoạn thứ nhất là từ đầu năm 2017, hay chính xác là từ giữa

năm 2016 cho đến tháng 11-2017. Đó là một giai đoạn có thể nói là hô hào suông với những khẩu hiệu, nghị quyết chống tự diễn biến tự chuyển hóa theo Nghị quyết Trung ương 4 và thi hành những biện pháp mang tính chất kỷ luật Đảng, kỷ luật hành chính nhiều hơn hẳn so với việc chế tài bằng cách bắt bớ, tống giam, khởi tố. Tức là không thực hiện những biện pháp nặng mà chỉ thực hiện những biện pháp nhẹ.

Có thể nói lý do chính mà ông Trọng đã không thành công trong giai đoạn đầu là do thứ nhất ông ấy không nắm được bộ Công an. Cho nên đến tháng 10-2016 ông ấy có một động thái là tham gia vào Đảng ủy CA Trung ương. Thứ hai là ông ấy chưa cơ cấu được một bộ phận giúp việc cho mình một cách chuyên nghiệp. Thứ ba, ông ấy còn quá nể nang trong việc xử lý tham nhũng.

Còn giai đoạn thứ hai theo Tiến sĩ Phạm Chí Dũng bắt đầu từ tháng 11-2017, xuất phát từ cuộc gặp gỡ giữa ông NPT và Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình nhân Hội nghị APEC ở Đà Nẵng. Ông Phạm Chí Dũng cho rằng có thể Chủ tịch Trung Quốc đã truyền lửa hay kinh nghiệm cho ông NPT, khiến ông Trọng bút phá hấn lên và phá vỡ một tiền lệ rất quan trọng trước đây là Ủy viên Bộ Chính trị không thể bị khởi tố hoặc tống giam.

Hãng thông tấn AFP cũng từng đưa ra nhận xét rằng cách thức tiêu diệt các quan chức tham nhũng mà chính quyền VN đang thực hiện giống cách thức của Trung Quốc.

Tiến sĩ Phạm Chí Dũng cũng nhắc đến việc nhiều ý kiến cho rằng chiến dịch chống tham nhũng của ông Trọng không quyết liệt và chỉ nhằm đến những nhân vật không cùng phe cánh với ông ấy:

Ví dụ như biệt phủ Phạm Sỹ Quý ở Yên Bái, bà Nguyễn Thị Kim Tiến Bộ trưởng Bộ Y tế hay ông Võ Kim Cự liên quan đến vụ xả thải của Formosa, ... Tất cả những người đó đều có thể được coi là không hề hấn gì và bằng cách nào đó đều có thể được coi là hạ cánh an toàn.

Ông Phạm Sỹ Quý là nguyên Giám đốc Sở Tài nguyên Môi trường tỉnh Yên Bái. Khi còn đương chức, gia đình ông đã xây dựng một khu biệt phủ nằm trên một mảnh đất rộng vốn là đất trồng rừng. Sau khi dư luận lên tiếng gay gắt về vụ việc này, Thanh tra Chính phủ đã kiểm tra và đưa ra kết luận ông Quý mắc nhiều sai phạm. Tuy nhiên sau đó, ông Quý bị cách chức Giám đốc sở nhưng lại được đưa về làm phó Văn phòng Hội đồng Nhân dân tỉnh Yên Bái. Gia đình ông này cũng chỉ bị phạt hơn 500 triệu liên quan đến biệt phủ được xây dựng trái phép.

Còn ông Võ Kim Cự, nguyên Bí thư tỉnh ủy Hà Tĩnh được cho là mắc nhiều sai phạm liên quan đến thảm họa môi trường Formosa ở Hà Tĩnh. Nhưng rồi ông Cự đã bị cho nghỉ hưu khi vừa được giao chức Chủ tịch Liên minh Hợp tác xã VN.

"Sóng thần" sắp tới?

Dự đoán về chiến dịch chống tham nhũng năm 2018, Cựu đại tá Bùi Tín cho rằng chiến dịch này vẫn sẽ tiếp tục diễn ra một cách không công tâm và đích đến cuối cùng là cựu TT Nguyễn Tấn Dũng (NTD):

Tương lai bấp bênh lắm bởi vì chống tham nhũng chỉ là hình thức thôi, còn thực chất là các phe phái trị nhau và bênh nhau. Cho nên nó không có công tâm, không có pháp luật. Hiện nay nó xử ông Đinh La Thăng, rồi sắp tới xử ông Trịnh Xuân Thanh và lần lượt sẽ xử đến ông Nguyễn Văn Bình và đến một số tay chân khác của ông Dũng. Nhưng cuối cùng sẽ đi đến trả thù cho ông Dũng. Bởi vì chống tham nhũng này của ông Trọng là oán thù các phe cánh với nhau mà kẻ thù số 1 của ông Trọng là ông NTD.

Chuyện phe phái mà ông Bùi Tín đề cập được cho là xung đột kéo dài từ lâu giữa một bên là ông NPT, Tổng Bí thư đảng, với bên kia là những viên chức cao cấp của chính phủ dưới thời Thủ tướng NTD.

Sau Đại hội đảng lần thứ 12 vào đầu năm 2016, ông N.T. Dũng mất hết quyền lực chính trị. Sau đó người ta thấy một loạt các quan chức được ông bổ nhiệm bị kỷ luật, thậm chí có người đã về hưu cũng

bị cách chức như ông Vũ Huy Hoàng, nguyên Bộ trưởng Bộ Công thương. Và đến cuối năm 2017, đến lượt ông Đinh La Thăng, người được thăng tiến nhanh chóng dưới thời Thủ tướng Dũng.

Còn dưới con mắt của Tiến sĩ Phạm Chí Dũng thì năm 2018 sẽ là một năm chiến dịch chống tham nhũng sẽ bùng nổ lên cao trào:

Năm 2018 được khởi nguồn từ cuối năm 2017 và bây giờ có nhắm mắt cũng có thể nói là năm 2018 sẽ là một năm máu lửa và xung đột nội bộ ghê gớm. Một năm mà chiến dịch chống tham nhũng của ông NPT đẩy lên một mức độ khốc liệt và sẽ nhận những phản ứng khốc liệt từ những đối thủ chính trị của ông Trọng và những quan chức tham nhũng.

Nói chung, nguyên năm 2018 có thể nói tình hình chính trường ở Việt Nam sẽ không bình yên một chút nào và mặt biển luôn xuất hiện những cơn sóng lòng và thậm chí là sóng thần từ đầu đến cuối năm.

Cựu Đại tá Bùi Tín lại ví von chiến dịch chống tham nhũng này như một con thần mã của ông Tổng bí thư. Ông e ngại rằng không biết con thần mã này có thể đưa ông Trọng tới cửa nhà ông Dũng hay không. Hay ông Trọng sẽ ngã khỏi lưng con ngựa do chính ông tạo ra.

AI LÀ CHỦ LÒ VÀ MỤC TIÊU CHÍNH CỦA CUỘC "DIỆT THAM NHƯNG" BỞI NGUYỄN PHÚ TRỌNG

Vũ Đông Hà 05-01-2018

"Chống tham nhũng" là mục tiêu được đưa ra trong cuộc thanh trừng nội bộ của NPT. Tuy nhiên, trong cái đảng bình chuột, *đánh chuột coi chừng bị vỡ bình* mà chính Trọng đã thú nhận, thì tham nhũng đã là bản chất lẫn lộn sống của các quan chức. Ngày hôm nay, cộng sản và tham nhũng là một, không thể tách bạch và loại trừ.

Như vậy, mục tiêu chính trong cuộc đốt lò của Ng. Phú Trọng là gì?

Sẽ không loại trừ việc tranh giành và củng cố quyền lực giữa những tên gọi nhau là đồng chí. Tiêu diệt nhau, công khai hay ngầm

ngầm, cũng là bản chất của cộng sản trong mọi thời kỳ và trong bất kỳ chế độ cộng sản độc tài nào.

Cũng không thể không nhắc đến nhu cầu thâm tóm lại "cơ hội tham nhũng" để vừa có quyền lẫn tiền.

Và không thể bỏ qua những hiểm khích giữa những đồng chí nay đã xem nhau là rận.

Nhưng chừng đó thì không đủ cho cuộc đốt lò thành công bởi một tên Tổng bí thư có biệt danh là *Lú*.

Triều đại 10 năm của NTD và những chân rết của ông ta nằm trong mọi lãnh vực chính trị, kinh tế, cơ quan quyền lực... khó có thể bị đánh sập tan tành bởi NPT nếu không có một thế lực đứng đằng sau cung cấp kẻ sách, hỗ trợ chính trị, tài chánh, mua chuộc và sức ép lên các UVTUĐ.

Thế lực đó là Trung Nam Hải. Tập Cận Bình.

Mục tiêu chính của cuộc thanh trừng không xuất phát từ Ba Đình mà đến từ Bắc Kinh. NPT chỉ nương theo đó vì nó cũng phù hợp với bản chất say mê quyền lực, đáp ứng mỗi hận nghìn thu của ông ta trong cú thất bại chua cay với *đồng chí X* trước đây. Mục tiêu chính không phải là *chống tham nhũng* - vốn chỉ là lý cớ. Điểm đến của chiến dịch đốt lò cộng sản Ba Đình là để trong hàng ngũ lãnh đạo đảng CSVN sẽ không còn một cá nhân, tập thể, thế lực nào không tuân phục Bắc Kinh 100%.

Trong vai trò Thủ tướng, trong bối cảnh CSVN đã đầu hàng Bắc Kinh sau Hội nghị Thành Đô và trở thành một quốc gia lệ thuộc nặng nề vào Trung cộng trong mọi lãnh vực, NTD đã có những ký kết làm ăn với Trung cộng cũng như những quốc gia khác.

Suốt 2 nhiệm kỳ làm thủ tướng, NTD đã trở thành một tên quan tham nhũng số một trong lịch sử đảng CSVN (tính đến thời điểm này). Trong danh sách tội đồ dân tộc, NTD phải nằm trong top-10. Không thể khác.

Nhưng NTD cũng như nhiều đàn em thân tín, trong đó có Đinh La Thăng chưa từng tuyên bố những câu "vàng" và "tốt", công khai chính thức ôm chân Tàu như "*lấy đại cục*

quan hệ Việt-Trung làm trọng", "*quan hệ Việt-Trung là di sản quý báu để lại cho con cháu...*" như bày đàn Ng. Phú Trọng.

Chính NTD đã từng tuyên bố quan hệ Việt-Trung là một *thứ quan hệ viễn vông*.

Chỉ có Đinh La Thăng là ngòi chửi như tát nước vào mặt các quan chức Tổng thầu Trung Quốc EPC đến nỗi Thời báo Hoàn Cầu của Tàu cộng phải đăng bài phản đối.

Ng. Tấn Dũng và các đàn em không nằm trong danh sách "*những đứa con hoang đảng sẽ trở về nhà*" của Dương Khiết Trì. Do đó Bắc Kinh, thông qua phe nhóm của NPT, bằng mua chuộc lẫn răn đe các UVTUĐ khác, đã loại trừ NTD khi ông ta đang thăng thế và ở đỉnh cao quyền lực.

Vấn đề ở đây không phải để bảo chữa cho NTD và đám đàn em tham nhũng. Bất cứ tên cộng sản nào cũng đều là tội đồ dân tộc. Cũng không chỉ dừng lại ở quan điểm cộng sản đánh nhau, bỏ tù nhau là tốt. Nhìn vấn đề xa và sâu hơn trước hiện tượng những thanh củi Thanh, Thăng, "Nhôm" đang bị cho vào lò để thấy Việt Nam trở thành một chư hầu của Bắc Kinh như thế nào khi "Lê Chiêu Thống" tại Hà Nội đang càn quét mọi thành phần trong đảng không tuân phục Tàu 100%.

Mục tiêu của Bắc Kinh là dùng NPT và lý cớ chống tham nhũng để thuần hóa toàn bộ đám con hoang thành con ngoan. Trong tiến trình Hán hóa Việt Nam, Tập Cận Bình không thể chấp nhận cái thứ quan hệ cha-con-hoang một cách... viễn vông kiểu NTD. Do đó NTD và tay chân phải đi vào lò.

Kẻ cầm cùi bỏ vào lò là NPT nhưng chủ lò chính là Tập Cận Bình. Không có Tập thì Trọng chỉ là một tên già lú "biết lý luận" với cái mớ lý thuyết Mác-Lê đã bị cho vào thùng rác. Và với Tập thì sẽ không bao lâu, toàn bộ thành phần lãnh đạo đảng CSVN sẽ thật sự trở thành những đứa con ngoan 100% của Bắc Kinh và đứa con đầu đàn không ai khác hơn là đệ nhất thái thú NPT.

Vũ Đông Hà

SAU VŨ 'NHÔM' THÌ ĐẾN AI

.....Phạm Chí Dũng 03-01-2018.....

Năm 2017 đầy biến động và mở màn cho chuỗi biến động ghê gớm ở những năm sau.

Nếu vụ Đinh La Thăng bị bắt đã phá vỡ tiền lệ chính trị “ủy viên bộ chính trị không thể bị tổng giam”, thì sự sa cơ của trùm bất động sản Vũ “Nhôm” chứ không phải thượng tá công an Phan Văn Anh Vũ, như đánh dấu quan niệm bỏ qua ranh giới thỏa hiệp giữa các nhóm quyền lực–lợi ích mới với các nhóm quyền lực–lợi ích cũ để chính thức chuyển qua thời kỳ “tàn sát” nhau.

“Nhả” những gì đã “nuốt”

Mức độ tàn khốc và dã man của cuộc chiến phe phái luôn tỷ lệ thuận với trò chơi băng đảng thôn tính tài sản và tranh giành lãnh địa làm ăn của nhau. 5 năm trước khi Trầm Bê của ngân hàng Phương Nam và được xem là một trong những “tay hòm chìa khóa” của gia đình thủ tướng thời đó là Nguyễn Tấn Dũng, thôn tính Sacombank (Ngân hàng Sài Gòn Thương tín) của Đặng Văn Thành, ông Thành đã suýt dính phải vòng lao lý. Nhưng cuối cùng vẫn thoát. Với điều kiện phải “nhả” Sacombank. 5 năm sau (2017), khi Đặng Văn Thành trở lại thương trường và cùng nở nụ cười đắc thắng bên cạnh tân thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc, đến lượt Trầm Bê sa cơ hoạn nạn. Nhưng lúc này, hoạn nạn đã không còn giản dị là mối đe dọa của cơ quan tư pháp, mà Trầm Bê đã đi thẳng vào tù.

Vũ “Nhôm” –thượng tá công an Phan Văn Anh Vũ– cũng không tránh khỏi số kiếp quả báo của Trầm Bê.

Vũ đã từng là một người quyền thế ở Đà Nẵng và có thể lọt vào hàng trăm người giàu của xứ sở điều tàn vì nạn quan chức tận vét và tham nhũng, giờ này đang phải “nhả” một phần lớn những gì đã “nuốt”. Ngay trước mắt và cái có thể thấy được sờ được là hơn ba chục ngôi nhà có góc gác công sản mà Vũ đã từng ly từng tí, vừa dọa nạt vừa “đắm tiền vào mồm”, tích góp cho mình. Chưa kể nhiều dự án

bất động sản kéo theo những thị trường đất nền và căn hộ màu mỡ ở Đà Nẵng, Sài Gòn...

Nhưng “nhả” cho ai?

Cứ nhìn vào bộ mặt “nền báo chí cách mạng” là có thể cảm nhận và đoán biết.

“Nền báo chí cách mạng”

Khác với quang cảnh đấu đá những năm trước với chỉ truyền thông mạng xã hội –được những bàn tay ẩn giấu trong nội bộ đảng chi phối– từ năm 2016 đến nay đã xuất hiện những dấu hiệu cho thấy báo chí nhà nước đang tăng tốc “mặt trận thứ hai”, sau “mặt trận thứ nhất” là mạng xã hội.

Ngày càng nhan nhản báo nhà nước đã lao vào “đánh đấm” và quá bị nghi ngờ phục vụ cho các tập đoàn quyền lực lẫn lợi ích nhóm, trong khi những tờ báo này chẳng mấy quan tâm đến nhan nhản vắn nạn dân sinh và dân quyền bị bóc lột và bị chà đạp ở Việt Nam.

Cũng ngày càng rõ về khuynh hướng một số quan chức đã lợi dụng chủ trương “chống tham nhũng” để sử dụng báo nhà nước như “mặt trận thứ hai”, để không chỉ tranh giành quyền lực mà còn tiến đến thôn tính lãnh địa làm ăn của nhau. Một số tờ báo nhà nước cũng bởi thế lại có cơ hội “ăn bằm”.

Bối cảnh “Trung ương đánh Đà Nẵng” trong năm 2017 và được báo nhà nước chạy theo đưa tin viết bài một cách nhiệt tình hiềm thấy là một minh chứng rất sống động về “người có cơm, kẻ có cháo”.

Trong khi đó, “Nhất thể hóa bộ máy và chức danh giữa Đảng và Nhà nước” –một chủ trương của đảng cầm quyền bắt đầu được thi hành trong năm 2017– hiện đang ngày càng trở thành thời cơ bất ngờ sáng rõ dành cho những quan chức nào đó, nhưng cũng biến thành nỗi nguy hiểm “kẻ dao vào cổ” đối với nhiều quan chức khác, nhất là số đầu tinh thành.

Sớm hay muộn đôi chút cũng sẽ diễn ra một phong trào “tái cơ cấu nhóm quyền lực” từ cấp trung ương

đến cấp địa phương. Nếu đại hội 12 vào đầu năm 2016 của đảng cầm quyền chỉ nhằm giải quyết chủ đề “bất cứ ai trừ Dũng”, các hội nghị trung ương 5 và 6 trong năm 2017 chỉ nhằm “xử” vài “dây” thời cũ, thì những tháng tới sẽ là một trận tổng công kích của các tập đoàn quyền lực dành cho nhau, giữa nhóm quyền lực mới đối với nhóm quyền lực cũ, và cả giữa các nhóm quyền lực mới với nhau. Đà Nẵng của SunGroup, Sài Gòn của Vạn Thịnh Phát, Kiên Giang của Nguyễn Thanh Nghị... có thể là những cái tên đầu tiên được “thí điểm hồi tố”.

Sau Vũ “Nhôm” là đại gia nào?

Ai là “nạn nhân” tiếp theo?

Vạn Thịnh Phát được xếp vào hàng những công ty gia đình lớn và bí ẩn nhất Việt Nam, Chủ tịch Hội đồng quản trị là bà Trương Mỹ Lan. Tập đoàn này hiện có vốn điều lệ tới 12.800 tỷ đồng, cao hơn cả Vingroup của tỷ phú Phạm Nhật Vượng (9.300 tỷ đồng) và Hoàng Anh Gia Lai của bầu Đức với mức lần lượt là 7.200 tỷ đồng.

Chỉ riêng tại 2 công ty Công ty TNHH Tập đoàn Vạn Thịnh Phát và Công ty cổ phần Tập đoàn Đầu tư Vạn Thịnh Phát, bà Trương Mỹ Lan đã sở hữu lượng cổ phần trị giá tới hơn 6.700 tỷ đồng. Với khối tài sản này, bà Lan có thể coi là một trong những người giàu nhất Việt Nam, tương đương với ông Dương Công Minh –chủ tịch tập đoàn Him Lam hay bà Lê Thị Thúy Nga– chủ tịch tập đoàn Nam Cường.

Nhưng cái tên Vạn Thịnh Phát và bà chủ Trương Mỹ Lan lại khá bí ẩn khi thông tin cá nhân rất hiếm hoi được tiết lộ với giới truyền thông.

Cái tên Vạn Thịnh Phát thực sự được chú ý khi tại phiên xét xử bị cáo Dương Tự Trọng ngày 7-1-2014, ông Dương Chí Dũng (anh trai Dương Tự Trọng, nguyên Chủ tịch Hội đồng quản trị Tổng công ty Hàng hải VN – Vinalines, nguyên Cục trưởng Cục Hàng hải, Bộ Giao thông Vận tải) khai nhận 20 tỷ đồng để được làm dự án chuyển đổi công năng cảng Sài Gòn của Tập đoàn Vạn Thịnh Phát (TP. HCM) do bà Trương Mỹ Lan làm chủ tịch.

Từ đầu tháng 8-2016 đã bắt đầu tăng cường những dấu hiệu tấn công vào Tập đoàn Vạn Thịnh Phát thuộc sở hữu của gia tộc họ Trương. Một trong số những bài viết trên báo nhà nước mang tựa đề “Đại gia Trương Mỹ Lan và ‘đế chế’ Vạn Thịnh Phát đang toan tính gì?”, cho rằng “Thâu tóm hàng loạt siêu dự án rồi để ‘trùm mền’, động cơ của Tập đoàn Vạn Thịnh Phát trên thị trường địa ốc TP. HCM đang là một ẩn số vô cùng bí hiểm”.

Sau đó, bắt đầu xuất hiện trên mạng xã hội một số bài viết mang tính móc xích về mối quan hệ “đặc biệt” giữa bà Trương Mỹ Lan với ông Lê Thanh Hải –Bí thư thành ủy TP. HCM từ năm 2015 trở về trước. Nhiều dư luận cho rằng nhờ có sự “bảo kê” của Bí thư Hải mà Vạn Thịnh Phát đã giành được nhiều khu đất vàng để kinh doanh bất động sản, mang lại một khoản lợi nhuận khổng lồ cho tập đoàn này.

Ngày 27-10-2017, một số tờ báo nhà nước bắt chọt đăng tin lạ: “Bà Trương Mỹ Lan và 9 người nhà rút hồ sơ xin thôi quốc tịch Việt Nam”.

Rất đáng chú ý, bản tin trên lại kèm theo một nội dung được trích từ văn bản pháp quy mà chỉ áp dụng đối với những trường hợp bị xem là phạm tội: “Khoản 2 Điều 27 Luật Quốc tịch Việt Nam 2008 quy định: Người xin thôi quốc tịch Việt Nam chưa được thôi quốc tịch Việt Nam, nếu thuộc một trong những trường hợp sau đây: a) Đang nợ thuế đối với Nhà nước hoặc đang có nghĩa vụ tài sản đối với cơ quan, tổ chức hoặc cá nhân ở Việt Nam; b) Đang bị truy cứu trách nhiệm hình sự; c) Đang chấp hành bản án, quyết định của Tòa án Việt Nam; d) Đang bị tạm giam để chờ thi hành án...”

Khó mà nghi ngờ rằng bản tin “Bà Trương Mỹ Lan và 9 người nhà rút hồ sơ xin thôi quốc tịch Việt Nam” không có “mùi”. Đó là một thứ mùi rất đặc trưng của thời đại: sau đại hội 12, những nhóm quyền lực và lợi ích mới nổi lên để thay thế và tìm cách “nuốt” những nhóm quyền lực và lợi ích cũ, đặc biệt từ giữa năm 2016 khi chiến dịch “chống tham nhũng” được Tổng bí thư Trọng tung ra đã bị không ít kẻ

lợi dụng như một bình phong để bắt những kẻ khác phải “ói” ra.

Từ cuối năm 2015 và trước đại hội 12, đã có tin Lê Thanh Hải và Tập đoàn Vạn Thịnh Phát của Trương Mỹ Lan nằm trong danh sách “bị thịt”.

Sau đại hội 12, ông Lê Thanh Hải bị loại khỏi Bộ Chính trị, không còn giữ chức bí thư thành ủy TP. HCM và coi như “hạ cánh”. Ông Hải cũng bị một số dư luận đồn đoán là “một trong những người tham nhũng và giàu nhất VN”.

Ngày càng hiện rõ triển vọng trong thời gian không bao lâu nữa, một thế lực chính trị và tài phiệt nào đó sẽ hất cẳng Vạn Thịnh Phát, và do đó hất cẳng cả cựu bí thư Lê Thanh Hải theo cách “của thiên trả địa”.

Đó cũng là cách mà những con cá mập ở Việt Nam vẫn hàng ngày đớp nuốt lẫn nhau, sau khi dạ dày của chúng đã thỏa thuê phần xương thịt của dân chúng. ■■■■■■■■■■

kinh phí cho chúng, chính là hàng trăm đầu mỗi tham nhũng như đầu mỗi Trịnh Xuân Thanh. Mục đích là giải tỏa đồng tiền đang nằm trong két sắt của PVN, đi qua các Ban quản lý để đến thẳng tay các nhà thầu, các công ty dưới tay và trong tay của Trịnh Xuân Thanh. Nhưng đích đến cuối cùng là sự quay lại của những đồng tiền bùng ra đó. Và nếu một đầu mỗi “quay lại” tới hàng trăm tỷ đồng thì khi tới Thăng không thể tính bằng số trăm tỷ được. Toà tất nhiên không ngu đến nỗi không thấy điều đó.

Trịnh tham ô 20 tỷ, làm thiệt hại 3.300 tỷ, nhưng Đinh La Thăng làm thiệt hại hàng trăm nghìn tỷ, phá huỷ hàng trăm cơ sở nền tảng của nền kinh tế, có thể gây thiệt hại hàng triệu tỷ. Hệ thống chính quyền mất hàng nghìn cán bộ. Cuộc sống của hàng chục triệu dân bị ảnh hưởng. Tất cả những văn bản, những quyết định, những cú phôn v.v..., chỉ là những tiêu tiết tất yếu, nhằm đạt bằng được mục tiêu tham nhũng. Nếu xử Trịnh tử hình, thì

VẪN CHỈ LÀ XỬ ÁN KIỂU XHCN

.....**Bùi Quang Vơm 10-01-2018**.....

Hôm qua, ngày 8-01-2018 bắt đầu xử Đinh La Thăng và Trịnh Xuân Thanh. Một trò diễn tiếp của vở kịch nhiều màn. Nhắm mắt, người ta cũng biết: Toà sẽ không dám quyết án quá 20 năm cho Đinh La Thăng. Kẻ phải bị kết án tử hình là Trịnh Xuân Thanh, nhưng sẽ giảm vào phiên phúc thẩm với những trò xin nộp lại tài sản, thành khẩn ăn năn, v.v...

Trịnh Xuân Thanh chỉ là cấp thừa hành, là kẻ biết lợi dụng các kẽ hở của cấp trên và chỉ là kẻ ma mãnh, biết tranh thủ vơ vét cho cá nhân, khi biết rõ ý định tham nhũng của cấp trên của mình. Dưới Đinh La Thăng không chỉ có một mình Trịnh Xuân Thanh, còn Nguyễn Xuân Sơn, Hoàng Văn Thám, còn Vũ Đình Duy, còn Lê Chung Dũng, còn hàng chục đầu mỗi tham ô và gây thiệt hại hàng chục ngàn tỷ khác. Hàng trăm dự án mà Đinh La Thăng đề ra và tìm cách cung cấp

Đinh xứng đáng bị xử hàng chục lần tử hình.

Nhưng đáng sợ, ông Trọng sợ. Trước hết là sợ tạo ra làn sóng khủng bố làm tê liệt xã hội. Thứ hai là Đảng sợ phản ứng của phe cánh, của nhóm lợi ích gắn liền với với tham nhũng toàn quốc mà đứng đầu là cựu Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng và cựu Bộ trưởng Công thương Vũ Huy Hoàng. Không một quan chức nào, cả những kẻ đã hạ cánh lẫn đương chức, trong suốt ba mươi năm cải cách mở cửa không dính tới tham nhũng. Đặc biệt như năm mùa xuân thời ông Dũng, vì biết tường tận những hành vi tham nhũng của ông Dũng. Nếu ai cũng cảm thấy không an toàn thì hoặc là bỏ mặc bùng xuôi tất cả, gây tê liệt hoàn toàn xã hội, hoặc là tự tìm cách tự vệ và phản công, theo quy tắc «được ăn cả, ngã về không» hoặc «đạp đổ hay chờ chết».

Nhưng có một nguyên nhân sâu

xa là, khi quy kết tội tham nhũng cho một cán bộ cao cấp cỡ uỷ viên Bộ chính trị, người ta biết rõ phía sau lỗi cá nhân, có lỗi hệ thống. Phía sau sự tha hoá cá nhân có nguyên nhân từ cơ cấu của thể chế. Có thể giết oan mạng sống một dân thường, hoặc cao hơn là của một quan chức, nhưng giết chết mạng sống của một trong 19 người đứng đầu chế độ không còn là vấn đề pháp luật nữa. Đó là vấn đề chính trị, đó là vấn đề nền tảng tính chính danh của chế độ.

Hệ thống đẻ ra tham nhũng. Hệ thống sinh ra và tạo ra sự tha hoá của con người. Hệ thống biến những con người đạo đức ban đầu thành những kẻ tham lam vô đạo. Hệ thống tạo ra những Ng.T. Dũng chỉ tìm kiếm phát hiện và bồi dưỡng những đảng viên có biệt tài ăn cắp và biệt tài cung phụng cấp trên.

Ngay chính Bộ Chính trị nghi ngờ tư cách xét xử và phán quyết một cái án như vậy. «Mạng phải trả bằng mạng», ông Trọng, khi không dám tin vào tính chính danh của chính mình, có dám liều mạng để chịu nhận một trách nhiệm cá nhân như vậy không? Khi không thừa nhận tính đại diện công lý của Toà, thì trách nhiệm sẽ được tính cho cá nhân người quyết định cao nhất. Người ta biết, nếu Thanh «chết» hay Đinh La Thăng «chết», bất cứ kẻ nào bị «xử chết» tại Toà án chính trị Cộng sản, dứt khoát phải có sự đồng ý của cá nhân ông Trọng, của Tổng bí thư đảng. Vì «đảng lãnh đạo toàn diện và tuyệt đối», không phải là luật pháp, luật chỉ «thể chế hoá của cương lĩnh đảng».

Chính vì vậy mà sẽ chẳng có án tử hình nào cả. Nếu có thì sẽ chỉ là đóng kịch. Sẽ tuyên án, rồi vài năm, sẽ giảm án, khi có thành tích hồi cải. Cái chính là bản án có thể đã thoả thuận trước trong đảng và với chính bị can. Đó là Toà án kiểu Xã hội Chủ nghĩa, của một nhà nước XHCN.

Ông Trương Tấn Sang, hôm qua nói trên Vnexpress.net: «Chẳng phải chúng ta đã chứng kiến những kẻ có lòng tham vô đáy lợi dụng kẻ hở của chính sách, lạm dụng quyền lực để móc túi nhân dân, rồi chính

những kẻ đó và bè cánh lại tìm mọi cách để “chui sâu, leo cao” hơn nhằm bảo đảm cho khối tài sản ăn cắp đó tiếp tục sinh sôi, nảy nở?».

Đọc những dòng chữ này, người ta hiểu ông Sang nói tới ông Dũng và những kẻ thuộc vây cánh của ông Dũng đang «chui sâu leo cao». Ông Trần Đại Quang leo lên chức Chủ tịch nước, Nguyễn Văn Bình lên Trưởng ban Kinh tế trung ương, Đinh La Thăng lên Bí thư Sài Gòn, Hoàng Trung Hải lên Bí thư Hà Nội. Ông Dũng đã bỏ quên ông Vũ Huy Hoàng. Nếu ông Vũ Huy Hoàng lọt vào Bộ chính trị, thì sự việc chưa chắc suôn sẻ như vậy cho ông Trọng.

Nhưng ông Sang quên không hỏi tiếp: «Rồi đảng sẽ làm gì tiếp nữa? Nhân dân không muốn sau khi trảm những nhân vật này, đảng lại đưa lên những kẻ tương tự khác, với thủ đoạn tinh vi cao siêu hơn». Bởi vì những điều kiện để tạo ra tham nhũng là «Quyền chức» và «Của công» vẫn còn nguyên. Quyền chức vẫn do duy nhất đảng nắm giữ và ban phát, không một quyền lực độc lập nào kiểm soát được đảng. Quyền lực không thể kiểm soát là nguồn gốc của tham nhũng. Cái mục tiêu vươn tới của tham nhũng là chiếm đoạt «của công» thì mọi thứ vẫn là «của công». Đất và tài nguyên quốc gia vẫn là «sở hữu toàn dân», ông Bộ trưởng, ngài Thủ tướng hay bà lão bán rau, thằng bé đánh giày đều là chủ. Nhưng bà bán rau và thằng bé đánh giày chỉ có thể khốn nạn thêm khi ông Bộ trưởng hay ông Thủ tướng giàu có thêm với quyền làm chủ của mình. Các tập đoàn kinh tế nhà nước vẫn «mỗi ngày một lớn mạnh», «giữ vai trò chủ đạo», chiếm giữ mỗi ngày một nhiều tiền vốn của nền kinh tế, thứ tiền vốn của nhà nước, tức là tiền không phải của ai cả. Và cái lượng tiền không của ai cả này sẽ vào túi kẻ có quyền có chức.

Công cụ hiệu quả nhất chống tham nhũng là Tư pháp độc lập và Tự do báo chí, thì vẫn tiếp tục bị cấm. Quyền tự do ngôn luận và biểu đạt của dân vẫn bị quy thành tội chống đối chế độ và bị bắt giam 9-10 năm dù là phụ nữ đơn thân nuôi

mẹ già và con nhỏ.

Cho nên, việc xử uỷ viên Bộ chính trị Đinh La Thăng hôm nay, hay có thể còn tiếp tục với những kẻ khác, không tạo ra lòng tin của dân đối với đảng hay bất cứ kẻ nào. Ông Sang đừng ảo tưởng nhằm lẫn như vậy. Đảng chống phe này hay phe kia cuối cùng không phải là để tiêu diệt tham nhũng, mà chỉ thay tên, đổi chỗ kẻ tham nhũng.

Nhưng biết đâu, diễn biến của các phiên toà cũng lại vượt ra ngoài khả năng kiểm soát của đảng. Vì ngoài đảng cộng sản công khai cầm quyền, còn một thứ không thành đảng nhưng chi phối mọi thứ lý trí và tình cảm của xã hội: Đó là lòng dân.

Và những ông thẩm phán, ngoài nghĩa vụ đảng viên còn có gia đình vợ con, còn bà con thân thuộc, còn bản dân thiên hạ, còn nỗi khổ của dân nghèo hiện hình hàng ngày, còn những khát vọng tự do, và ngay chính danh dự và lòng tự trọng...

Mục đích hướng tới của vụ án là «cái đáng phải xử và phải sửa là chế độ chứ không phải chỉ là tội lỗi của cá nhân con người thuộc chế độ đó».

Tác giả gửi BVN

TNLT NGUYỄN VĂN OAI ĐƯỢC HRW ĐÒI TRẢ TỰ DO

Tổ chức Nhân Quyền Human Rights Watch (HRW) kêu gọi VN trả tự do cho nhà tranh đấu nhân quyền Nguyễn Văn Oai, 36 tuổi, nhân phiên xử phúc thẩm vào ngày 15-01-2018.

Trong thông cáo báo chí công bố ngày 14-01-2018, một ngày trước phiên toà phúc thẩm tại Nghệ An, tổ chức nhân quyền Mỹ HRW kêu gọi chính quyền Việt Nam hủy bỏ những cáo buộc vi phạm lệnh quản chế và trả tự do cho Nguyễn Văn Oai.

Người thanh niên Công Giáo này đã bị 4 năm tù từ 2011 đến 2015 sau khi tham gia các cuộc biểu tình chống Trung Quốc xâm lấn Biển Đông và tranh đấu bảo vệ quyền lợi người lao động. Ra tù, Nguyễn Văn Oai tranh đấu phản đối Formosa gây ô nhiễm. Anh bị bắt lại và bị lãnh bản án 5 năm tù trong phiên xử vào tháng 09/2017.

HRW kêu gọi Việt Nam không nên « trả thù, kiểm soát tư tưởng và quyền tự do phát biểu » của những người có chính kiến khác biệt.

Tin giờ chót: Nguyễn Văn Oai bị y án: 5 năm tù giam, 4 năm quản chế.

Theo RFI 14-01-2018

Bộ luật Hình sự mới phải chẳng không còn các Điều 79, 88 và 258Đài BBC 04-01-2018.....

Một luật sư bình luận với BBC rằng sự thay đổi các Điều 79, 88 và 258 trong Bộ luật Hình sự tu chính là "lợi bất cập hại."

Từ ngày 1-1-2018, Bộ luật Hình sự tu chính chính thức có hiệu lực pháp luật. Theo đó, các tội danh "Tội hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" (Điều 79 Luật Hình sự cũ), "Tội tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam" (Điều 88 luật hình sự cũ) và "Tội lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân" (Điều 258 Luật Hình sự cũ) đều được giữ lại trong Bộ luật Hình sự tu chính nhưng thay đổi số thứ tự điều luật và còn có thay đổi về hình phạt cho mỗi tội danh này.

Hôm 4/1, trả lời BBC từ TP. Hồ Chí Minh, Luật sư Đặng Đình Mạnh, Trưởng văn phòng luật mang tên ông, nói: "Điều đáng nói nhất là Bộ luật Hình sự tu chính bổ sung thêm sự chế tài trong cả trường hợp "chuẩn bị phạm tội" mà luật hình sự cũ chưa từng quy định."

"Cụ thể, tội danh "Tội hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" thuộc Điều 79 luật hình sự cũ nay là Điều 109 Bộ luật Hình sự tu chính, bổ sung thêm Khoản 3: "Người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt tù từ 1 năm đến 5 năm tù".

'Ngày càng khắt khe'

"Tương tự, "Tội tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam" thuộc Điều 88 Luật Hình sự cũ nay trở thành Điều 117 Luật Hình sự tu chính, bổ sung thêm Khoản 3 : "Người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt tù từ 1 năm đến 5 năm tù".

"Đối với "Tội lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân" thuộc Điều 258 Luật Hình sự cũ nay là Điều 331 luật hình sự tu chính thay đổi quy định tại Khoản 2 từ "Phạm tội trong trường hợp nghiêm trọng thì bị phạt tù từ hai năm đến bảy năm" thành "Phạm tội gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm".

Luật sư Đặng Đình Mạnh bình luận thêm: "Sự thay đổi khái niệm này vẫn tiếp tục giữ quan điểm điển chế (quy định) Điều 258 theo hướng định tính mơ hồ, bởi lẽ, thế nào là "gây

ảnh hưởng xấu?"

"Việc bổ sung thêm sự chế tài đối với cả trường hợp "chuẩn bị phạm tội" của các hành vi theo Điều 79, 88 (Luật Hình sự cũ) bị cho là có thể phương hại đến chế độ, một đảng cho thấy thái độ ngày càng khắt khe, quyết liệt hơn của chế độ, muốn dập tắt hành vi ngay từ trong trứng nước, đảng khác, cũng cho thấy một thực tế rằng các hành vi này ngày càng có vẻ phổ biến, phát triển hơn, "gây nguy hại" nhiều hơn!"

"Tóm lại, thay vì thúc đẩy thay đổi xã hội theo hướng tích cực tiệm cận hơn với các chuẩn mực của thế giới văn minh xung quanh ta, thì việc tu chính pháp luật theo hướng khắt khe hơn không phải là giải pháp của vấn đề, nó tựa như một sự giải khát bằng nước pha muối vậy, "lợi bất cập hại."

Trong một diễn biến khác, bà Vũ Minh Khánh, vợ của luật sư Nguyễn Văn Đài nói với BBC rằng gia đình "không chấp nhận việc chính quyền chỉ định luật sư cho ông Đài" thay cho ba người mà gia đình đã mời.

Luật sư Nguyễn Văn Đài bị giam giữ đã hơn hai năm nhưng phiên tòa xét xử đến nay vẫn chưa diễn ra.

Bà Khánh nói: "Chồng tôi gửi thư viết là đã kết thúc điều tra hôm 12-12-2017. Lẽ ra khi điều tra xong, họ phải cấp giấy chứng nhận bào chữa cho ba luật sư tôi mà đã làm đủ thủ tục mời là các ông Hà Huy Sơn, Nguyễn Văn Miếng và Đoàn Thái Duyên Hải."

"Trong hai năm qua, các luật sư viết công văn cứ hết hạn tạm giam ông Đài bốn tháng một lần gửi họ và họ cũng đã viết công văn trả lời luật sư là do đang trong giai đoạn điều tra nên luật sư chưa được tham gia."

"Vậy mà giờ đây tôi được một luật sư khác báo tin là ông ấy được chỉ định để bào chữa cho chồng tôi vì lý do ông Đài không có luật sư."

"Gia đình tôi không chấp nhận việc chính quyền chỉ định luật sư cho ông Đài thay cho ba người mà chúng tôi đã mời." Nguồn tin của BBC cho hay nhiều khả năng phiên tòa xử Luật sư Đài có thể diễn ra ở thời điểm trước Tết Mậu Tuất 2018.

**VIỆT NAM: ĐIỀU LUẬT MỚI ĐE DỌA QUYỀN ĐƯỢC BẢO CHỮA.
Luật Hình sự sửa đổi buộc luật sư tố cáo thân chủ, trừng phạt tự do ngôn luận
Human Rights Watch 21-06-2017**

(New York) – Hôm nay, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền phát biểu rằng Việt Nam cần ngay lập tức hủy bỏ một điều khoản trong bộ luật hình sự sửa đổi có nội dung buộc luật sư phải chịu trách nhiệm hình sự nếu không tố cáo một số hành vi phạm tội của thân chủ mình với chính quyền. Luật sửa đổi cũng có một số thay đổi tăng nặng mức hình phạt đối với hành vi phê phán chính phủ hoặc nhà nước độc đảng.

"Buộc luật sư phải vi phạm tính bảo mật giữa người bào chữa và thân chủ có nghĩa rằng các luật sư sẽ trở thành chỉ điểm cho nhà nước, và thân chủ sẽ không có lý do gì để tin tưởng luật sư của mình," ông Brad Adams, Giám đốc Ban Á châu của Tổ chức Theo dõi Nhân quyền nói. "Việt Nam coi mọi ý kiến phê phán hoặc phản đối chính phủ hay Đảng Cộng sản là vấn đề "an ninh quốc gia" – điều này sẽ tước bỏ mọi cơ hội bào chữa pháp lý thực sự trong các vụ việc như thế."

Ngày 20-6-2017, Quốc hội VN thông qua bộ luật hình sự sửa đổi, sẽ có hiệu lực từ ngày mùng 1-1-2018. Điều 19, khoản 3 của bộ luật hình sự sửa đổi quy định rằng: "Người không tố giác là người bào chữa không phải chịu trách nhiệm hình sự theo quy định tại khoản 1 Điều này, trừ trường hợp không tố giác các tội xâm phạm an ninh quốc gia hoặc tội khác là tội phạm đặc biệt nghiêm trọng do chính người mà mình bào chữa đang chuẩn bị, đang thực hiện hoặc đã thực hiện mà người bào chữa biết rõ khi thực hiện nhiệm vụ bào chữa."

Nhiều luật sư VN đã công khai bày tỏ sự quan ngại của mình về quy định mới này. Ngày 12 tháng Sáu, Đoàn Luật sư Tp. Hồ Chí Minh đã gửi tới Quốc hội một công văn đề nghị hủy bỏ điều khoản trên. Theo công văn này, điều khoản mới có nội dung xung đột với Bộ luật Tố tụng Hình sự sửa đổi và Luật Luật sư, vốn yêu cầu người bào chữa phải giữ bí mật thông tin về vụ việc mình tham gia bào chữa. Công văn nêu nhận định rằng điều khoản mới này là "một bước thụt lùi so với Bộ luật Hình sự 1999."

"Các nhà đầu tư và đối tác thương mại nước ngoài của Việt Nam cần hết sức lưu ý về điều luật bắt buộc các luật sư của mình phải trình báo thông tin riêng tư của thân chủ với chính quyền, nếu muốn tránh gặp phiền phức," ông Adams nói.

Điều cần đặc biệt quan ngại là Điều 19 nhằm vào những người bị truy tố về các tội danh an ninh quốc gia được định nghĩa mơ hồ, như "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" (điều 79); "phá hoại khối

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

Khoản 2, điều 19 Công ước Quốc tế về các quyền Dân sự và

Chính trị mà Việt Nam đã tham gia xác nhận: "Mọi người có quyền tự do ngôn luận. Quyền này bao gồm tự do tìm kiếm, tiếp nhận và truyền đạt mọi thông tin, ý kiến, không phân biệt lĩnh vực, hình thức truyền bằng miệng, bằng bản viết, in, hoặc dưới hình thức nghệ thuật, thông qua bất kỳ phương tiện thông tin đại chúng nào tùy theo sự lựa chọn của họ".

Hành vi của những tù nhân lương tâm hoạt động ôn hòa, bất bạo động từng bị bắt và bị kết án đều nằm trong khuôn khổ của pháp luật. Việc truy tố họ bởi các điều khoản hoạt động lật đổ hay tuyên truyền chống nhà nước đều là gán ghép tội cho họ, nhằm tước đi quyền con người hay quyền công dân của họ một cách tùy tiện.

*

Bức tranh nhân quyền của Việt Nam không chỉ đơn thuần là con số những người bị bắt, bị kết án tù mà còn thể hiện ở những mặt khác của đời sống xã hội mà ở đó, người dân bị tước đi từng phần quyền con người. Nhiều người bỗng nhiên bị quản chế một phần mặc dù không có bản án nào được tuyên. Trong năm 2017, nhiều người hoạt động xã hội dân sự tiếp tục bị hạn chế quyền con người như bị canh giữ tại nhà. Buổi sáng đi ra khỏi cửa, họ thấy nhiều kẻ mặc thường phục, quen mặt có, lạ có, làm lì, bịt khẩu trang kín mặt đầy khổ chủ trở lại hay giật họ ra khỏi xe taxi mà không có một lời giải thích. Có người bị an ninh vào tận nhà lập biên bản bắt cam kết không được đi tưởng niệm liệt sĩ chống Trung Quốc. Nhiều người bị đánh ở ngoài đường hay bị bắt vào trong đồn công an để đánh. Gần đây nhất là tại phiên tòa phúc thẩm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh và Trần Thị Nga. Những người ủng hộ bị cáo trong các phiên tòa này bị lôi vào đồn công an đánh với tất cả lòng căm hờn dân chủ và nhân quyền. Họ bị cướp tài sản từ điện thoại, tiền bạc cho tới ổ bánh mì chưa kịp ăn. Hành vi của họ chỉ là đứng trật tự ở góc phố ngoài phiên tòa.

Ở một góc độ khác về nhân quyền, nhà cầm quyền VN đã thành

công trong việc đàn áp biểu tình. Nếu như trong năm 2011 nổ ra 11 cuộc biểu tình ở Hà Nội và nhiều cuộc biểu tình ở các tỉnh thành khác rồi giảm dần ở những năm sau đó thì đến năm 2017, không một cuộc biểu tình chống Trung Quốc nào nổ ra mặc dù phía kẻ thù tiếp tục có hành động leo thang, gây căng thẳng ở Biển Đông. Chỉ còn vài buổi tưởng niệm liệt sĩ chống Trung Quốc trong không khí căng thẳng và nhiều người tiếp tục bị canh chặn. Hầu hết những gương mặt biểu tình năm 2011 đã biến mất, không phải vì kẻ thù đã từ bỏ dã tâm xâm lược, không phải vì kẻ thù "đáng yêu" hơn mà là nỗi sợ hãi. Tuy nhiên vẫn nổ ra những cuộc biểu tình của người dân Miền Trung đòi Formosa bồi thường thiệt hại.

Tình hình nhân quyền ở VN còn thể hiện ở những cuộc cướp bóc đất đai của nông dân để bán với giá gấp vài trăm lần so với giá được gọi là "bồi thường". Cơ quan điều tra, công tố và tòa án đã cấu kết với nhau bắt bỏ tù nhiều người. Các cơ quan tiếp dân tiếp nhận đơn khiếu kiện của dân với thái độ chây ỳ và để những vụ khiếu kiện kéo dài hết năm này đến năm khác, hết chục năm này đến chục năm khác.

Việc đàn áp tôn giáo, chia rẽ lương giáo đang đi tới mức nguy hiểm phá hoại khối đại đoàn kết dân tộc. Việc thành lập Hội cờ đỏ, kéo nhau về Giáo xứ Song Ngọc khủng bố thách thức đe dọa giáo dân hồi

cuối tháng 10 là một ví dụ.

Nhân quyền ở VN còn có thể nhìn thấy ở không khí sợ hãi bao trùm xã hội. Người dân không dám thể hiện sự yêu ghét của mình. Có chăng, điều này chỉ được bày tỏ trong phạm vi một gia đình hay một quán nước với điều kiện không có bóng mặt vụ nào lảng vảng. Thậm chí họ còn cần cảnh giác với cả một dân phòng hay một người nào đó của chính quyền. Lái xe bị trấn lột tiền BOT một cách vô lý gần đây lại thêm nỗi ám ảnh lo sợ đám thanh niên tinh lẻ nào đó ra quốc lộ mùa hung khí xin tiền.

Ngoài ra, nhiều tệ nạn xã hội khác đã trở thành những căn bệnh trầm kha cũng góp phần tước đi quyền con người. Người dân vẫn là phận con sâu cái kiến mà không biết kêu ai. Vì vậy, vài nét phác thảo trong bài viết chỉ là bức tranh chưa đầy đủ về quyền con người ở VN.

*

Chiến dịch chống tham nhũng của đảng CSVN đang được đẩy lên mức cao nhất trong lịch sử của họ. Tuy nhiên, nhiều người quan tâm theo dõi như là để thỏa mãn kịch tính chứ không phải là hy vọng những điều tốt đẹp. Chống tham nhũng cần phải đi kèm với cải thiện nhân quyền mới có thể đem lại hiệu quả tương tác. Còn một mặt chống tham nhũng nhưng mặt khác lại đàn áp nhân quyền làm cho người dân coi chống tham nhũng là việc riêng của đảng. ■■■■■■■■■■■■

Hỗn loạn sau khi tòa tuyên tử hình "người nông dân cầm súng" ở Đắk Nông —Khánh An VOA 04-01-2018—

Ngày 3/1, ngay sau khi Tòa án Nhân dân tỉnh Đắk Nông tuyên án tử hình đối với nông dân Đặng Văn Hiến trong vụ nổ súng tranh chấp đất đai hồi năm ngoái, nhiều người dân đã gây hỗn loạn ngay trước cửa tòa án để phản đối phán quyết của tòa.

Sau vụ Đoàn Văn Vươn, đây là vụ án "người nông dân nổi dậy" gây nhiều chú ý nhất trong dư luận gần đây. Theo đài truyền hình Đắk Nông, ngoài thân nhân những người bị hại, rất đông người dân địa phương đã đến theo dõi phiên tòa sơ thẩm từ sáng sớm trong hai ngày 2/1 và 3/1.

Bước đường cùng

Báo Dân Trí cho biết sau khi tòa tuyên án, nhiều người dân đã bật khóc vì thương cho những đứa con của ông Đặng Văn Hiến.

Nhiều người dân theo dõi vụ xử án qua mạng cũng bày tỏ phần nộ khi tòa tuyên án phạt nặng nhất cho nhóm nông dân, những người mà theo họ đã bị

“dồn đến bước đường cùng” mới phải dùng đến súng.

Ông Trịnh Bá Phương, một nhà hoạt động về quyền đất đai được biết tiếng ở Việt Nam, nói bản án tử hình là quá bất công.

“Giống như những kẻ trộm, kẻ cướp xông vào cướp thì người dân có quyền tự vệ bằng mọi biện pháp để bảo vệ tài sản và tính mạng của mình. Với vụ ở Đắk Nông, ông ấy cũng bảo vệ tính mạng của mình và gia đình khi bị lực lượng [công nhân] ném đá vào trong nhà. Cho nên tôi thấy việc đó chỉ là tự vệ và mức án tử hình là quá bất công”, ông Phương nói.

Vụ nổ súng “giữ đất” của nhóm nông dân xảy ra tại tiểu khu 1535, xã Quảng Trục, huyện Tuy Đức, vào ngày 23-10-2016, khi công nhân công ty Long Sơn vũ trang gây gộc, khiến chấn, bao đá... đến cường chế đất, san ủi, hủy hoại vườn cây của người dân để thực hiện các dự án nông lâm nghiệp.

Trước đó, nhóm công nhân của công ty Long Sơn đã được tập dợt và trang bị để đối phó với tình huống người dân phản kháng việc cường chế.

Khi hơn 30 công nhân và 2 xe ủi, 1 máy cày của Công ty Long Sơn kéo đến san ủi vườn điều, cà phê, vốn là toàn bộ tài sản của các nông dân, họ đã dùng súng tự chế bắn 2 phát chi thiên cảnh cáo. Tuy nhiên, công nhân Long Sơn chẳng những không dừng lại mà còn tiếp tục ném đá, tấn công nông dân, dẫn đến hành động bắn trả của ông Đặng Văn Hiến và Ninh Viết Bình.

Vụ nổ súng đã khiến cho 3 người chết tại chỗ và 13 người khác bị thương.

Ông Đặng Văn Hiến sau đó bỏ trốn, nhưng theo lời khuyên của nhiều người, ông quyết định ra đầu thú để được “hưởng sự khoan hồng của pháp luật”. Ngày ông ra đầu thú, nhiều người đã rơi nước mắt, trong đó có cả những viên công an đi công tay ông.

Bị kích động tinh thần

Tại phiên tòa ngày 3-1, các bị cáo nói họ đã bắn vào nhóm công nhân trong trạng thái tinh thần bị kích động.

Một trong những luật sư bào chữa cho các nông dân, LS Nguyễn Kiều Hưng, phát biểu trên trang Facebook cá nhân rằng ông “thất vọng” với quyết định của tòa án.

“10 năm bị ‘áp bức’ bởi công ty Long Sơn, nhiều người dân bị tù tội vì chống lại công ty Long Sơn, hàng chục ha rẫy đã bị san bằng nhiều năm qua, trong hoàn cảnh tài sản bị hủy hoại, tính mạng bị đe dọa... là không bị kích động sao? Hiến đã nổ súng chỉ thiên 2 phát, nhưng bọn chúng vẫn xông vào tấn công là không bị kích động và phòng vệ sao?”, LS. Hưng viết.

Trả lời VOA tối 3-1, LS. Nguyễn Văn Quỳnh, một luật sư khác bào chữa cho các nông dân, nói những quy định luật pháp mới không cho phép ông thông tin và cập nhật về phiên tòa tại Đắk Nông.

“Theo Bộ luật Tố tụng Hình sự mới vừa có hiệu lực ngày 1-1-2018, phát ngôn của luật sư bây giờ rất bị hạn chế, bị siết lại ghê gớm”, lời LS. Quỳnh.

Theo báo Dân Trí, kể từ sau khi “người nông dân cầm súng” Đặng Văn Hiến bị bắt, người dân ở tiểu khu 1535 đã thay nhau chăm sóc cho gia đình ông Hiến là hộ có hoàn cảnh khó khăn nhất, với con trai chưa tròn 2 tuổi ngày ông bị bắt đi.

Sau khi tòa tuyên án, một người dân khẳng định với Dân Trí rằng “Nếu chú ấy phải chết, chúng tôi sẽ góp tiền nuôi hai đứa con của chú ấy đến khi trưởng thành”.

Bản án rắn đe?

Theo nhận định của nhà hoạt động Trịnh Bá Phương, hệ thống công quyền kết hợp với các nhóm lợi ích đang là nguyên nhân dẫn đến những vụ “nổi dậy” tiếp diễn của người nông dân tại Việt Nam.

Ông Phương nói: *“Luật pháp, các cơ quan công quyền, bao gồm tòa án, viện kiểm sát..., đã không bảo vệ được cho người dân mà chính họ lại trở thành công cụ đặc lực cho các nhóm lợi ích cướp đất của dân. Cho nên, người dân bắt buộc phải sử dụng biện pháp cuối cùng là sử dụng súng để bảo vệ mảnh đất của mình”.*

Ông Phương cho rằng bản án tử hình trong vụ Đắk Nông mang tính

chất rắn đe nhưng sẽ khó ngăn được làn sóng nổi dậy của người nông dân trong tương lai.

“Bản án này cho thấy rõ nhà nước Cộng sản đang muốn kết án thật nặng để nhằm ngăn chặn làn sóng tái diễn trong tương lai. Tuy nhiên theo tôi, kết án tử hình như vậy cũng không làm thay đổi được thực tế hiện nay có hàng triệu người dân đang bị cướp bóc đất đai sẽ không vì bản án này mà dừng đấu tranh. Thậm chí, xung đột đất đai trong tương lai sẽ xảy ra rất nhiều”.

Trong vụ án ở Đắk Nông, ngoài ông Đặng Văn Hiến, 47 tuổi, bị tuyên án tử hình, các nông dân khác tham gia trong vụ nổ súng đều bị tuyên phạt từ 9 tháng đến 20 năm tù giam.

Khi được nói lời cuối cùng trong phiên sơ thẩm ngày 3-1, ông Ninh Viết Bình, 35 tuổi, người bị tuyên án 20 năm tù, đã bật khóc và nói “nếu không có Công ty Long Sơn thì hôm nay các bị cáo đã không phải có mặt tại tòa, đã không gây ra tội lỗi”, theo Người Lao Động.

DÂN GIỮ ĐẤT CÁN ĐÀM HƠN QUA ÁN TỬ HÌNH Ở ĐẮK NÔNG

Hòa Ái, RFA, 05-01-2018

Tòa án tỉnh Đắk Nông, vào chiều ngày 3-1-2018 tuyên án tử hình đối với nông dân Đặng Văn Hiến, người đã nổ súng chống công ty tư nhân lấy đất của dân hồi tháng 10-2016. Bản án này bị dư luận chỉ trích là một bản án bất nhân và không có công lý.

Phản đối quyết định của Tòa án

Truyền thông trong nước đưa tin hàng chục người dự phiên tòa sơ thẩm đối với 3 bị cáo Đặng Văn Hiến, Ninh Viết Bình, Hà Văn Trường và những người khác cùng vụ việc đã gây náo loạn sau khi Tòa án tỉnh Đắk Nông tuyên án vào chiều thứ Tư, ngày 3 tháng Giêng.

Ba bị cáo vừa nêu lần lượt lãnh các bản án tử hình, 20 năm tù giam và 12 năm tù giam với cáo buộc giết người vì đã nổ súng khiến 3 người thiệt mạng và 13 người khác bị thương, trong cuộc tranh chấp đất

với Công ty tư nhân Long Sơn tại tiểu khu 1535, xã Quảng Trục, huyện Tuy Đức, tỉnh Đắk Nông.

Những người phản đối các bản án, mà họ cho là quá nặng và không thỏa đáng, là thân nhân của 3 bị cáo cùng với người dân địa phương. Họ mong muốn Tòa án tỉnh Đắk Nông phải xem xét lại mức án tử hình đối với ông Đặng Văn Hiến và cần phải xử lý hành vi xem thường pháp luật của Công ty Long Sơn. Dân chúng sinh sống tại tiểu khu 1535, xã Quảng Trục đều khẳng định nguyên nhân dẫn đến vụ việc nổ súng xảy ra là do Cty Long Sơn đã đàn áp và phá hoại tài sản của người dân.

Tranh chấp giữa Công ty Long Sơn và các hộ dân ở tiểu khu 1535 xảy ra do Công ty Long Sơn được Ủy ban Nhân dân tỉnh Đắk Nông cho thuê đất để làm dự án nông lâm nghiệp, nhưng được yêu cầu chờ chính quyền xử lý phần diện tích tranh chấp với các hộ dân. Tuy nhiên, Công ty Long Sơn vào chiều ngày 23-10-2016 cho hơn 30 nhân viên được trang bị hung khí cùng xe ủi, xe máy cày đến phá hàng trăm cây điều của hai gia đình nông dân Đặng Văn Hiến và Hoàng Văn Thắng nên mới xảy ra có sự.

Trước đó, hồi cuối tháng 3-2013, Công ty Long Sơn cũng đã tiến hành cưỡng chế, giải tỏa các hộ dân trong khu vực của dự án với hình thức tương tự và Ủy ban Nhân dân huyện Tuy Đức đã ra quyết định đình chỉ việc cưỡng chế. Phó Thủ tướng thường trực Trương Hòa Bình từng đích thân đến địa phương để thị sát và đã chỉ đạo ngừng cưỡng chế.

Qua bản án tử hình đối với nông dân Đặng Văn Hiến, dư luận thắc mắc vì sao Tòa án tỉnh Đắk Nông không suy xét trách nhiệm của chính quyền địa phương trước hành vi xem thường pháp luật trong thời gian dài của Công ty Long Sơn.

Báo mạng Dân Việt, vào ngày 4 tháng Giêng dẫn lời của Luật sư Nguyễn Thế Truyền, thuộc Công ty luật Thiên Thanh rằng sự thờ ơ và vô cảm của cán bộ được giao trách nhiệm ở địa phương đã dẫn đến hệ lụy này. Luật sư Nguyễn Thế Truyền còn nhấn mạnh việc tuyên

án tử về mặt pháp lý là không sai, nhưng đã không xem xét đến hoàn cảnh xảy ra vụ việc cũng như chưa xem xét yếu tố lỗi của bị hại và chưa thực hiện đúng chính sách khoan hồng của pháp luật khi bị cáo đầu thú và thành khẩn khai báo.

Quyết hy sinh tính mạng để giữ đất

Đài Á Châu Tự Do ghi nhận có những người từng khuyên nhủ các bị cáo ra đầu thú bày tỏ sự thất vọng trước bản án tử hình dành cho bị can Đặng Văn Hiến. Qua trang Facebook của Quốc Ấn Mai, chúng tôi được biết chủ tài khoản Facebook này là một phóng viên trong thời điểm vụ nổ súng ở Đắk Nông xảy ra và anh cũng là người đã khuyên nông dân Đặng Văn Hiến nên đầu thú. Qua phiên tòa sơ thẩm đối với ông Đặng Văn Hiến và 2 bị cáo khác, Facebooker Quốc Ấn Mai bày chia sẻ day dứt trong lòng anh luôn đối diện với câu hỏi của những người dân ở tiểu khu 1535 rằng nếu nhà báo rơi vào tình cảnh chúng tôi thì sao, khi những đơn thư gửi lên các cấp chính quyền đều rơi vào im lặng? và nhà báo sẽ phản ứng thế nào nếu có vợ mang thai mà bị bảo vệ Công ty Long Sơn đánh tới chết?

Câu hỏi dành cho chính mình của Facebooker Quốc Ấn Mai là “nếu một thời gian dài bị cướp bóc và chứng kiến người thân bị cướp bóc, tôi sẽ làm gì?” được cụ Lê Đình Kinh, đại diện cho người dân Đồng Tâm trả lời:

“Dân Đồng Tâm bây giờ nói thẳng đây là giặc nội xâm cướp đất này. Dân Đồng Tâm cương quyết tuyên chiến với giặc nội xâm. Bất kể ai không có quyết định thu hồi đất mà vào đây cướp đất thì dân Đồng Tâm sẽ sẵn sàng chiến đấu và nhiều người sẽ sẵn sàng hy sinh. Anh em chúng tôi đương đầu cả về đầu tư, tài chính, kinh tế, thời gian và thậm chí cả xương máu như tôi. Đây là quyền lợi của toàn dân, hoàn toàn không vì một cá nhân nào cả.”

Và những dân oan ở Thủ Thiêm, Sài Gòn hồi năm ngoái từng tuyên bố sẽ hy sinh cả mạng sống để giữ đất nói với RFA họ theo dõi phiên tòa ở Đắk Nông với tâm thế mà họ

đã dự liệu được bản án được tuyên sẽ thế nào. Một dân oan Thủ Thiêm cho biết:

“Khi biết tin họ xử ép những người dân oan thì tinh thần của dân oan càng lên cao hơn. Tại vì không khi nào tòa án bênh vực cho người dân oan hết. Tòa án bây giờ là chịu sự chỉ đạo trực tiếp của nhóm lợi ích, phải bênh cho nhóm lợi ích, chứ không tuân theo luật pháp nữa. Chuyện đó là chúng tôi biết trước rồi, lường hết những gì xấu nhất có thể xảy ra. Phiên tòa này kể như càng kích động và xúi giục dân phải can đảm hơn và đấu tranh quyết liệt đến cùng.”

Trong khi không ít cư dân mạng lên tiếng về bản án tử hình tuyên cho nông dân Đặng Văn Hiến ở Đắk Nông cho rằng nó thể hiện sự răn đe của chính quyền đối với những người dân chống trả lại việc cưỡng chế đất sai trái, đang xảy ra tràn lan khắp nước, thì cựu tù nhân lương tâm—Luật sư Lê Công Định, qua trang Facebook cá nhân nhận định: nạn cường hào, ác bá và cướp đất ngày nay nghiêm trọng hơn thời Thực dân Pháp đô hộ Việt Nam và ông cũng cảnh báo hãy đừng quên vai trò cốt lõi của nông dân trong các biến động xã hội trong lịch sử Việt Nam.

Lịch sử Việt Nam cận đại đã ghi lại vụ án xảy ra ở đồng Nọc Nạn, Bạc Liêu gần một thế kỷ trước: gia đình nông dân Biện Toại phải chiến đấu không cân sức với bọn cường hào và lực lượng Phú Lang Sa cầm quyền để bảo vệ đất khẩn hoang của gia đình. Lịch sử Việt Nam thời hiện đại, ghi lại các vụ án tương tự của gia đình nông dân Đoàn Văn Vươn ở Cống Rộc, Hải Phòng; gia đình thiếu niên Nguyễn Mai Trung Tuấn ở Thanh Hóa, Long An, và mới nhất là các gia đình nông dân ở Đắk Nông. Trong khi Tòa án Thực dân Pháp trước kia tuyên trắng án cho nông dân Biện Toại, còn các nông dân như anh em Đoàn Văn Vươn, Đặng Văn Hiến, Ninh Viết Bình và Hà Văn Trường bị Tòa án Nhân dân của Nhà nước CHXHCN Việt Nam tuyên những bản án dành cho tội phạm giết người.

NỖI ĐAU CỦA NỀN TƯ PHÁP VIỆT

—FB Nguyễn Ngọc Chu 09-01-2018—

Đầu năm 2018, cổ chân chườm đợi chờ để đề cập đến điều vui mà không thể được. Ba vụ án quá lớn về tầm quan trọng và hậu quả như ba tiếng sấm động trời còn ngân dài không chỉ trong một tháng đầu năm.

Bắt đầu là vào ngày 3-1-2018 TAND Đắk Nông tuyên án tử hình người nông dân đứng lên cầm súng Đặng Văn Hiến chỉ sau hai ngày xét xử. Một làn sóng bất bình dâng lên trong công chúng khắp nước.

Chưa kịp lắng xuống thì ngày 8-1-2018, đồng loạt ở Hà Nội và TP HCM tiến hành cùng lúc xử hai vụ đại trọng án. TAND Hà Nội xử vụ án Đinh La Thăng–Trịnh Xuân Thanh cùng một loạt cán bộ cấp cao của PVN qua nhiều thời kỳ với sức tàn phá khủng khiếp. Không phải chỉ 1,2 tỷ đôla của dự án nhiệt điện Thái Bình 2, mà thực chất là hàng triệu tỷ đồng làm lụn bại ngành dầu khí Việt Nam.

Còn TAND TP HCM thì xử vụ án Trần Công Danh–Trần Bê cùng với nhiều cán bộ chủ chốt của ngân hàng mà Trần Bắc Hà đang trên đường rơi vào ông ngắm. Sức tàn phá của đại án ngân hàng ở TP HCM là vô cùng thảm khốc.

Không phải ở mức 6000 tỷ đồng cụ thể tại VNCB như đã nêu. Mà nguồn gốc trực tiếp của nó là sự tăng lãi suất điên rồ lên đến 20-25%/năm, trong suốt một thời gian dài, làm điều đứng toàn bộ 90 triệu dân cả nước. Hàng trăm ngàn gia đình và doanh nghiệp mất nhà cửa đất đai thế chấp, rơi vào cảnh không tài sản. Hàng chục ngàn người rơi vào cảnh khốn cùng phải lừa đảo để trả nợ, đến phải sống chui lủi trốn tránh. Hàng ngàn người vướng vào vòng lao lý. Trong số đó có các lãnh đạo PVN như ông Đinh La Thăng, Nguyễn Xuân Sơn, Trịnh Xuân Thanh là những dẫn chứng đau đớn.

Bởi thế vụ đại trọng án Trịnh Công Danh–Trần Bê phải dẫn đến vụ đại trọng án lớn hơn của toàn bộ ngành ngân hàng VN, mà người đứng đầu là các thống đốc ngân hàng nhà nước qua các thời kỳ từ

năm 2000. Họ đã để ra một chuỗi ngân hàng què quặt. Họ đã để ra các chính sách tiền tệ bệnh tật làm khuynh gia bại sản hàng triệu con người. Họ không thể chối bỏ trách nhiệm, khg thể thoát đại trọng tội.

Đâu là vụ án có oan sai nhất trong ba vụ án nêu trên?

Trong ba vụ án vừa nêu, diễn ra trong các ngày đầu năm 2018, đâu là vụ án có oan sai nhất?

Vụ án Đặng Văn Hiến có oan sai là rõ ràng. Còn các vụ án Đinh La Thăng–Trịnh Xuân Thanh và Phạm Công Danh–Trần Bê mới chỉ bắt đầu mà chưa tuyên án thì làm sao mà nói có oan sai? Và làm sao biết là oan sai nhất. Câu hỏi trên tưởng như là chưa chính xác. Nhưng không. Câu trả lời nằm ở những điều sau.

Trong bài viết “Tội của ông Đinh La Thăng và phiên tòa 8-1-2018” đã đề cập đến sự chủ ý bỏ qua các tội hối lộ và nhận hối lộ của nhiều bị can. Càng rõ ràng hơn, là sự chủ định chỉ xét xử trong phạm vi của dự án nhà máy nhiệt điện Thái Bình 2 và vụ góp vốn 800 tỉ đồng vào Ocean Bank mà không phải là trong phạm vi toàn bộ hoạt động của PVN.

Nếu nói đến toàn bộ hoạt động của PVN thì các bị can là lãnh đạo PVN còn phạm nhiều trọng tội nữa trong sự thất thoát hàng triệu tỷ đồng. Ngoài tham nhũng còn là vô trách nhiệm. Không chỉ là 5 dự án đầu tư trong nước thất thoát lớn, mà còn là sự mất trắng hàng tỷ đôla ở nước ngoài khi không đủ năng lực lại bất chấp hiệu quả kinh tế, nhằm mất quảng tiền vào các dự án ở Venezuela, Kazakhstan...

Ở mặt khác, như TBT Nguyễn Phú Trọng đã nhiều lần đề cập là “không đánh một đòn cho đập đầu để không ngóc dậy mà để cho sửa để trưởng thành” và “đánh chuột nhưng không vỡ bình”. Từ đó thì thấy được sự chỉ đạo trước về bản án dành cho ông Đinh La Thăng và các bị can khác.

Từ hai mặt trên, rõ ràng ông Đinh La Thăng và các bị can khác

trong vụ án Đinh La Thăng–Trịnh Xuân Thanh đã được chủ ý giảm tội. Đó là chưa nói đến tác động của các nhân tố khác. Trong số đó, thứ nhất là một số người có quyền lực không muốn mở rộng vụ án vì liên lụy đến họ. Và nhân tố thứ hai, là tác động của đồng tiền lên phán quyết của tòa án. Cho nên, tuy mới bắt đầu xét xử, nhưng đã dự báo trước được kết cục của vụ án Đinh La Thăng–Trịnh Xuân Thanh.

Cũng tương tự như vậy là vụ án Phạm Công Danh–Trần Bê. Các bị cáo trọng vụ án này đều sẽ được giảm nhẹ hơn so với tội trạng đích thực của họ. Tất cả cũng do các nhân tố đã nêu cho trường hợp vụ án Đ. La Thăng–Trịnh Xuân Thanh.

Duy chỉ có trường hợp vụ án Đặng Văn Hiến là ngược lại. Đặng Văn Hiến chẳng những đã không được chỉ đạo giảm nhẹ án, lại cũng không được xử đúng án, mà còn bị chủ ý xử nặng hơn.

Bởi vậy Đặng Văn Hiến là người chịu oan sai nhất.

Tại sao Đặng Văn Hiến bị cố tình khéps tội từ hình?

Oan sai của Đặng Văn Hiến không chỉ nằm ở thời hạn tù đầy mà còn là án tử hình.

Sự phi lý của bản án dành cho Đặng Văn Hiến đã được rất nhiều người đề cập đến. Ở đây không đi vào phân tích tình tiết của vụ án, mà sẽ đề cập trực tiếp đến lý do cội nguồn.

1. Lý do đầu tiên bắt Đặng Văn Hiến phải nhận án tử hình, là dám chống lại quyết định về đất đai của chính quyền địa phương.

2. Lý do thứ hai bắt Đặng Văn Hiến phải nhận án tử hình, là nỗi sợ hãi không tử hình thì sẽ tạo nên tiền lệ, dẫn đến bạo loạn chống đối quyết định về đất đai của các chính quyền địa phương khắp nơi.

3. Lý do thứ ba bắt Đặng Văn Hiến phải nhận án tử hình, là công ty Long Sơn dùng mọi phương tiện kể cả tiền bạc để gây tác động lên các nhân tố có quyết định bản án.

4. Lý do thứ tư bắt Đặng Văn Hiến phải nhận án tử hình, là án tử hình của Đặng Văn Hiến sẽ che lấp trách nhiệm của chính quyền địa phương và tội lỗi của cty Long Sơn.

Nguyên nhân sâu xa và sự cố chấp mù quáng của một bộ phận quan lại địa phương

Khắp mọi nơi, từ vụ án Đoàn Văn Vươn, cho đến Đồng Tâm gần đây và bây giờ là vụ án Đặng Văn Hiến, một bộ phận các quan lại địa phương đều lấy lý do tạo tiền lệ nổi dậy chống chính quyền, để trấn áp bằng mọi cách, kể cả án tử hình. Đó là sự cố chấp mù quáng.

Nguyên nhân sâu xa, là chính sách sách sở hữu toàn dân về đất đai. Chính sách này cho phép một nhóm người trong chính quyền trung ương và địa phương được quyền thu hồi đất đai của người này để cấp cho người khác. Đó là chính sách phi lý, ngược với cổ kim, ngược với Đông Tây.

Nguyên nhân trực tiếp, là sự yếu kém của chính quyền của địa phương, lại bị tác động của lợi ích nhóm, nên đã tiến hành cưỡng bức thu hồi đất với giá đền bù bất hợp lý. Gây nên những mâu thuẫn đất đai gay gắt khắp mọi nơi, dẫn đến đổ máu, cướp đi sinh mạng nhiều người.

Họ mù quáng tin vào bạo lực sẽ đàn áp được dân. Họ muốn uy quyền của họ là tối thượng. Họ luôn cố thắng dân. Và đó chính là tại họa cho đất nước.

Bảo vệ chủ quyền đất là yêu nước

Muốn yêu nước thì trước hết phải yêu nhà. Muốn bảo vệ được đất nước thì trước hết phải bảo vệ được mảnh đất nhà mình sống.

Những người như Đoàn Văn Vươn, Đặng Văn Hiến là những người đứng lên cầm súng. Họ biết bảo vệ mảnh đất của mình. Khi họ bị dồn vào đường cùng, bị cướp đất đai, không còn lối thoát khác, họ lấy mạng sống để bảo vệ mảnh vườn nhà. Đó là những chiến binh đích thực. Đó là những người dám đứng cầm súng khi giặc ngoại xâm tràn đến. Đó là khí tiết của người Việt do tổ tiên để lại, đời nối đời kiên cường bảo vệ tổ quốc toàn vẹn trước bao cuộc xâm lược của kẻ thù nước ngoài.

Nếu Đặng Văn Hiến đã ngã xuống trong cuộc chiến bảo vệ vườn nhà, anh đã không ân hận và

không phải kêu oan ứ.

Nhưng tại sao nếu chết trong cuộc chiến bảo vệ đất thì anh chấp nhận mà án tử hình thì anh lại kêu oan? Không phải một mình Đặng Văn Hiến, mà đồng bào của anh khắp mọi nơi đều thấy anh bị oan.

Anh bị oan vì cuộc chiến bảo vệ chủ quyền đất của anh là thiêng liêng và chính nghĩa.

Anh bị oan vì kẻ xâm lược đất của anh là cty Long Sơn lại vô tội.

Anh bị oan là vì kẻ chủ tâm thu hồi đất một cách không công bằng của anh là chính quyền địa phương lại cũng vô tội.

Anh bị oan là vì anh thấy sự bất công khi người ta tước đoạt đất đai của người này để đưa cho kẻ khác làm giàu.

Anh bị oan là vì anh thấy kẻ có quyền có tiền thuê côn đồ lấy số đông đến ức hiếp kẻ yếu. Anh bị oan là vì anh thấy các vị quan tòa đang tâm để cho kẻ có tội nhờn nhờ mà giáng cái chết lên đầu người khác.

Điều anh thấy, là nhẫn tâm, là bất công, là không còn niềm tin công lý, chứ không phải là mạng sống của anh. Mạng sống của anh thì anh đã chấp nhận mất nó trước khi cầm súng.

Một nền tư pháp què quặt. Một nền tư pháp không độc lập. Một nền tư pháp chịu chỉ đạo của quyền lực. Một nền tư pháp bị chi phối của tiền bạc. Một nền tư pháp của các quan tòa với kiến thức yếu kém. Một nền tư pháp của các vị quan tòa không công minh. Đó là kết quả án tử hình của Đặng Văn Hiến.

Không ai muốn cầm súng bắn lại đồng bào mình. Không ai cố sức cho việc dùng bạo lực đàn áp đồng bào mình. Không ai cố động cho bạo loạn. Đứng quy tội cho những người kêu oan cho anh Đặng Văn Hiến là cố sức cho bạo loạn. Hãy nhìn thấu nguyên nhân sâu xa của vấn đề.

Trường hợp của Đặng Văn Hiến là bước đường tối cùng. Không phải là trường hợp của anh Pha trong “Bước đường cùng” của Nguyễn Công Hoan. Những người như Đặng Văn Hiến sẽ nổi lên khắp mọi nơi đâu có bao nhiêu án tử hình đi

nữa. Bảo vệ chủ quyền đất là máu của người Việt. Không thể lực nào có thể khuất phục được.

Hy vọng rằng tòa án phúc thẩm sẽ nhìn thấy nguyên nhân đích thực của vấn đề mà xóa án tử hình và cả án chung thân cho anh Đặng Văn Hiến. Ở một nước có nền tư pháp công minh, họ sẽ tuyên Đặng Văn Hiến vô tội.

Để giải thích cho các em học sinh tiểu học về sự vô tội của Đặng Văn Hiến, chỉ cần 2 câu đơn giản:

Không có công ty Long Sơn thì Đặng Văn Hiến không phải cầm súng. Không có quân Thanh thì không có trận Đống Đa lịch sử.

TỪ VỤ ĐẮK NÔNG: NGHIÊM MÀ KHÔNG MINH CHỈ LÀ BẠO NGƯỢC

Trần Văn – Thiên Hạ Luận
VOA 06/01/2018

Rất khó tìm những ý kiến tán thành bản án mà Tòa án tỉnh Đắk Nông công bố hôm 3 tháng 1 đối với Đặng Văn Hiến, Ninh Viết Bình, Hà Văn Trường bị cáo buộc “giết người”, Đoàn Văn Diện bị cáo buộc “che giấu tội phạm” và Nghiêm Xuân Thiên Sứ, Phạm Công Thiện cùng bị cáo buộc “hủy hoại tài sản”.

Vụ xung đột giữa dân chúng xã Quảng Trục, huyện Tuy Đức, tỉnh Đắk Nông với nhân viên Công ty Long Sơn hồi tháng 10-2016 đã làm ba người chết, 13 người bị thương. Tuy tất cả nạn nhân đều là nhân viên Công ty Long Sơn nhưng cả công chúng lẫn hệ thống tư pháp đều không xem doanh nghiệp này là bị hại, thậm chí Phó Giám đốc công ty (Nghiêm Xuân Thiên Sứ) và Trưởng Ban Quản lý nhân sự (Phạm Công Thiện) còn bị truy tố, rồi bị phạt tù (ông Sứ sáu năm, ông Thiện bốn năm)...

Tuy ông Hiến, ông Bình, ông Trường tước đoạt tính mạng của ba người, gây thương tích cho 13 người khác song quyết định tử hình ông Hiến, phạt ông Bình 20 năm tù, ông Trường 12 năm tù, ông Diện 9 tháng tù vẫn bị công chúng chỉ trích

là không “thấu tình, đạt lý”.

Thẩm án hôm 23-10-2016 ở Quảng Đức phát xuất từ việc Công ty Long Sơn được chính quyền tỉnh Đắk Nông giao 1.079 héc ta đất tại Tiểu khu 1536 để thực hiện “dự án nông-lâm nghiệp”.

Bởi đất đai vẫn thuộc “sở hữu toàn dân” nên sau khi được giao 1.079 héc-ta công thổ, Công ty Long Sơn tổ chức “đẩy, đuổi” tất cả những gia đình đang cư trú và canh tác trên phần đất mà chính quyền đã giao cho họ.

Về nguyên tắc, khai phá-cư trú – canh tác trên công thổ là bất hợp pháp nên Công ty Long Sơn tuyên bố không bồi thường, hỗ trợ cho bất kỳ gia đình nào. Đó cũng là lý do dân chúng ở Quảng Đức đôn đáo ngược xuôi xin cứu xét. Dẫu huyện không màng, tỉnh không xét nhưng theo tường thuật của báo giới thì sau khi đến tận nơi thị sát, ông Trương Hòa Bình, Phó Thủ tướng, đại diện chính phủ Việt Nam đã yêu cầu hệ thống công quyền ở Đắk Nông ngăn chặn hoạt động cưỡng chế-thu hồi đất của Công ty Long Sơn lại để kiểm tra.

Đáng chú ý là yêu cầu của ông Bình cũng không được huyện và tỉnh... cứu xét. Công ty Long Sơn tiếp tục điều động các loại xe chuyên dụng và “công nhân” dỡ bỏ nhà cửa, hủy diệt những vườn tiêu, vườn điều, vườn cà phê... trên phần đất được giao. Trong quá trình cưỡng chế-thu hồi đất, “công nhân” của Công ty Long Sơn đã đánh đập, gây thương tích cho nhiều người chỉ vì họ “dám” bảo vệ nhà cửa, vườn tược vốn là của họ. Có người bị rựa vạt mất gần nửa hộp sọ, tuy may mắn không mất mạng nhưng sẽ sống với cái đầu bị móp ấy cho đến hết đời. Có phụ nữ bị trụy thai do “công nhân” của Công ty Long Sơn đập vào bụng...

Do hệ thống công quyền ở tỉnh Đắk Nông, bao gồm cả công an từ xã đến tỉnh giả câm và giả điếc trong tất cả các đợt cưỡng chế-thu hồi đất mà Công ty Long Sơn thực hiện nên dân Quảng Đức quyết định tự cứu bằng cách tự vũ trang với súng tự chế. Trong đợt cưỡng chế-

thu hồi đất ngày 23-10-2016, sau khi bị 30 “công nhân” Công ty Long Sơn hành hung vì ngăn cản Công ty Long Sơn dỡ nhà, phá vườn của mình, Đặng Văn Hiến chạy vào nhà lấy súng tự chế, bắn hai phát chỉ thiên để cảnh cáo nhưng “công nhân” Công ty Long Sơn vừa lao đến, vừa ném đá... Hiến có thêm sự hỗ trợ của Bình (tiếp đạn) chĩa thẳng súng vào đám đông bóp cò...

Hệ thống công quyền từ Đắk Nông đến Hà Nội chỉ chuyển động sau khi có ba người chết, 13 người bị thương. Lúc đầu, hệ thống công quyền chỉ nhắm tới chuyện trừng phạt Hiến, Bình, Trường... Phải đến khi dư luận thành bão, hệ thống này mới chĩa mũi dùi vào Công ty Long Sơn. Chuyện doanh nghiệp này tự tổ chức cưỡng chế-thu hồi đất bằng cách trang bị dao, rựa, gậy gộc, khiên, đá... để “công nhân” sử dụng mới được xác định là “trái pháp luật”. Cũng phải tới lúc đó, đại diện chính quyền tỉnh Đắk Nông mới phân trần, rằng thì là... quyết định giao đất cho Công ty Long Sơn dựa vào bản đồ, chưa đo đạc thực địa nên không rõ hoạt động cưỡng chế-thu hồi đất của doanh nghiệp này có chính xác hay không!

Khi tường thuật về thẩm án Quảng Đức, rất nhiều tờ báo tại Việt Nam không cho độc giả tham gia bình luận qua Internet. Đối với những tờ báo tiếp nhận-giới thiệu ý kiến độc giả thì số lượng bình luận đột nhiên khiêm tốn một cách khác thường. Chẳng hạn tin Đặng Văn Hiến bị phạt tử hình trên tờ Người Lao Động chỉ có hai bình luận. Cả hai đều không tán thành bản án. Độc giả Hoàng Trung Sỹ cho rằng chưa thể đóng lại thẩm án này vì Hội đồng xét xử chưa khách quan, bỏ qua nguyên nhân sâu sa dẫn tới thẩm án.

Dẫn lời khai của một nhân chứng trước tòa trong phiên xử thẩm án Quảng Đức được tờ Pháp Luật TP. HCM tường thuật hôm 2 tháng 1 (Nếu đất bị thu hồi, vườn tược bị phá, có mặt tại đó và có súng, nhân chứng cũng siết cò), Hoài Nam Nguyen nêu thắc mắc:

Ai chống lưng cho Công ty Long Sơn? Đó cũng là thắc mắc chung của nhiều người suốt từ cuối năm ngoái đến nay nhưng hệ thống công quyền không trả lời. Dường như đó chính là lý do nhiều người sử dụng mạng xã hội tại Việt Nam tán thành hành động của ông Hiến, ông Bình, ông Trường. Dường như chỉ ở Việt Nam mới có chuyện đồng cảm, tán thành hành vi “giết người” như vậy!

Ngô Nguyệt Hữu –một trong những nhà báo từng tham gia thu thập thông tin, tường thuật về Công ty Long Sơn hồi năm ngoái– nhận định: bản án chỉ giải quyết phần ngọn, không thấy bóng dáng trách nhiệm của hệ thống công quyền. Những Hiến, Bình, Trường vì nghèo mà trôi giạt đến Đắk Nông, ba người chết và 13 người bị thương –những “công nhân” kiểu Chí Phèo trong tay Bá Kiến– cũng nghèo... Giờ, chỉ còn khói nhang cho người đã khuất, thời gian dài dằng dặc cho những người bị dồn đến cùng đường mà nổ súng, không biết ngày mai sẽ nhìn mặt trời theo hướng nào. Bạo lực giờ như một xu thế, theo Ngô Nguyệt Hữu, bạo lực sinh ra từ những mâm cao, cỗ đầy, rượu tuôn như suối, từ những cái bắt tay dưới gầm bàn... Không có những anh A ở tỉnh, những anh B ở huyện thì làm gì có công ty nào dám hành xử như Cty Long Sơn.

Bản về thẩm án Quảng Đức, nhiều người nguyên rủa Cty Long Sơn nhưng liệu giới lãnh đạo công ty này có đúng là những kẻ thù ác?

Ở Đắk Nông từng có một scandal khác nhưng vì thiếu tiếng súng, thiếu người chết nên ít ai nhớ.

Hồi 2006, các ông: Đặng Văn Thuyết, Nguyễn Văn Dự, Nguyễn Đình Tám chia nhau mua 12 héc-ta đất ở xã Thuận Hà, huyện Đắk Song tỉnh Đắk Nông. Họ làm nhà, lập rẫy mà không hề biết đất mình đã mua “thuộc” Lâm trường Thuận Tân.

Cả ba gia đình cư trú, trồng trọt trên 12 héc-ta đó suốt chín năm và Lâm trường Thuận Tân không làm gì cả. Đến tháng 4-2015, ban giám đốc Lâm trường Thuận Tân quyết định “giao” 12 héc-ta đất của ba gia đình vừa kể cho ông Đào Văn

Dũng. Ông Dũng ra lệnh cho ba gia đình phải rời khỏi khoảnh đất ông mới được “giao”. Tất nhiên là họ không chịu.

Ông Dũng đã bỏ 700 triệu để mượn Đình Văn Đức – một trùm du đảng thay ông đuổi người, phá nhà. Từ đầu tháng 5-2015, những kẻ lạ mặt bắt đầu hăm dọa ba gia đình của các ông: Đặng Văn Thuyết, Nguyễn Văn Dự, Nguyễn Đình Tám. Rồi xe hai bánh gắn máy của ông Tám, bồn chứa nước của nhà ông bị đập nát... Cả ba gia đình báo cho công an xã nhưng công an xã chỉ ghi nhận rồi để đó.

Bắt lực trước du đảng, công an thì làm ngơ, sau một ngày làm rầy, các ông Thuyết, Dự, Tám chỉ tạt về nhà thăm vợ con rồi tới nhà người khác ngủ nhờ. Họ hi vọng khi nhà chỉ còn phụ nữ và trẻ con, du đảng sẽ nhẹ tay...

Tối 19-5-2015, khoảng 40 du đảng đổ đến rẫy của ông Tám, phá sạch các nọc tiêu. Nạn nhân cấp báo với cả công an xã lẫn công an huyện nhưng cả hai cấp cũng chỉ tiếp nhận rồi làm ngơ. Chiều 20 tháng 5, du đảng quay trở lại nhà ông Tám, lôi mẹ và vợ ông ra đánh thị uy và dọa sẽ đốt sạch.

Đến rạng sáng 21-5-2015, du đảng quay lại nhà ông Tám, đuổi mẹ, vợ và các con ông Tám ra ngoài, bắt hai người phụ nữ đêm xem trên xe vận tải đi theo có bao nhiêu can xăng, sau đó đổ xăng đốt nhà rồi bỏ đi. Mẹ và vợ ông Tám lao vào dập lửa... Khoảng 30 phút sau không thấy đám cháy. Du đảng quay lại đổ xăng đốt nhà thêm một lần nữa và đứng giám sát cho tới khi lửa đã lan rộng mới bỏ đi.

Vợ ông Tám kể với báo giới rằng, bà xin du đảng cho vào nhà để lấy một ít quần áo ấm cho đám trẻ nhưng bị từ chối; cuối cùng, thấy lũ trẻ rúm ró vì lạnh, một trong những du đảng tham gia đốt nhà vớt cho mấy đứa trẻ một tấm chăn mỏng.

Ông Tám không chỉ mất nhà mà còn mất toàn bộ tài sản vì tất cả đã bị đốt thành tro. Hai ngày sau khi đốt nhà ông Tám mà ông Thuyết, ông Dự vẫn chưa dọn nhà, bỏ rẫy. Tối 23-5-2015, du đảng đổ tới đập bỏ đồ gia dụng, dùng cưa cắt bỏ các

cột cho mái sụp xuống rồi đổ xăng đốt nhà ông Thuyết và ông Dự.

Bị công chúng chỉ trích kịch liệt vì để du đảng lộng hành, công an tỉnh Đắk Nông mới chịu tìm bắt 22 du đảng. Năm 2016, 22 du đảng và ông Đào Văn Dũng, người thuê du đảng bị phạt tù vì “hủy hoại tài sản công dân”.

Dẫu mọi thứ đã rõ ràng nhưng liệu ông Đào Văn Dũng có thực sự là kẻ thù ác?

Không có “đất đai thuộc sở hữu toàn dân” thì có xảy ra chuyện “giao” đất, “giao” rừng một cách tùy tiện đẩy nhiều cá nhân và nhiều gia đình vào tuyệt lộ hay không? Nếu tam quyền phân lập, có sự tách biệt rạch ròi giữa lập pháp (làm luật), hành pháp (quản lý, điều hành theo qui định pháp luật), tư pháp (điều tra, truy tố, xét xử một cách độc lập, không bị chỉ đạo, chi phối bởi tổ chức đảng cùng cấp) để cả ba giám sát lẫn nhau thì lãnh đạo tỉnh Đắk Nông, lãnh đạo huyện Tuy Đức, lãnh đạo xã Quảng Đức có thể ngồi nhà theo dõi phiên xử thẩm án Quảng Đức hay không?

Trong khi phân quyền được nhân loại xem là nguyên tắc cần tôn trọng và thực thi để bảo đảm công bằng xã hội thì tại sao giới lãnh đạo đảng CSVN lại thù ghét “tam quyền phân lập” đến mức, tháng 11 năm ngoái, ban hành Quy định 102/QĐ/TW, nhấn mạnh, sẽ khai trừ tất cả những đảng viên đòi thực thi định chế này? ●●●●●●●●●●

Formosa vẫn còn đó.

Vẫn chưa nhận được bồi thường

“Từ ngày biển chết đến giờ tiền không có. Bây giờ nhiều người bỏ quê đi hết, không ai muốn ở lại vì quê hương không có việc gì làm hết.”

“Nói chung tính theo tuổi mà kê khai để được đền bù. Nhưng khi tiền đền bù về thì không một ai tuổi từ 15 đến 18, 19 nằm trong danh sách được nhận bồi thường.”

Trên đây là một vài chia sẻ của các nạn nhân bởi thảm họa môi trường biển do nhà máy thép Formosa gây ra.

Mặc dù vào cuối tháng 8 năm 2017, Nhà nước Việt Nam cho biết đã chi trả được 95% tổng số tiền đền bù thiệt hại đến các nạn nhân ở 4 tỉnh, bao gồm Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên-Huế và đời sống của người dân tại khu vực biển Bắc Trung Bộ bị ảnh hưởng bởi thảm họa Formosa về cơ bản đã được ổn định; thế nhưng, hầu hết những người dân địa phương ở khu vực này mà Đài Á Châu Tự Do tiếp xúc trong những ngày cuối năm 2017 đều nói rằng cuộc sống của họ rất vất vả và vẫn còn rất nhiều người chưa nhận được tiền bồi thường.

Những ngư dân tiếp tục bám trụ vào nghề biển than thở việc đánh bắt rất thất thường, nhiều khi đánh bắt về đem bán mà không được hòa vốn. Nhiều doanh nghiệp kinh doanh hải sản bị phá sản vì không được Chính phủ hỗ trợ theo như lời

THỦ TƯỚNG VIỆT NAM
không giữ lời liên quan sai phạm của Formosa
.....Hòa Ái RFA 02-01-2017.....

Thảm họa môi trường biển miền Trung xảy ra hồi đầu tháng 4 năm 2016, do nhà máy thép Formosa thải độc tố ra biển và đến giữa năm 2017, cơ quan chức năng Việt Nam tuyên bố nước biển khu vực nhiễm độc đã an toàn tuyệt đối cũng như đời sống của người dân bị ảnh hưởng ở 4 tỉnh Bắc miền Trung được ổn định. Tuy nhiên, các nạn nhân cùng dư luận khẳng định hậu quả của thảm họa môi trường

kêu gọi thu mua hải sản ngay sau khi sự cố môi trường biển xảy ra và đã không tiêu thụ được trong thời gian dài. Các dịch vụ du lịch vẫn ế ẩm và hàng chục ngàn lao động vẫn không có việc làm. Nhiều gia đình phải dắt díu, bồng bế con thơ tha phương tìm kế sinh nhai.

Tha phương cầu thực

Tỉnh Hà Tĩnh, nơi tâm điểm xảy ra sự cố môi trường biển Formosa hồi tháng 4 năm 2016, được Tổng

cục Thống kê Việt Nam ghi nhận có số lượng xuất khẩu lao động gia tăng đáng kể, theo chính sách do Bộ Nông nghiệp–Phát triển Nông thôn cùng Bộ Lao động–Thương binh–Xã hội đề ra nhằm cố gắng tạo cơ hội cho mỗi hộ gia đình bị ảnh hưởng bởi sự cố Formosa có một người đi xuất khẩu lao động, để giúp cho gia đình ổn định cuộc sống tốt hơn.

Song song đó là chương trình hỗ trợ chuyển đổi sang nghề chăn nuôi và trồng trọt tại quê nhà. Một số ngư dân chia sẻ với RFA rằng những làng ven biển thì không có đất để trồng trọt hay chăn nuôi, và lại dễ bắt đầu học hỏi kiến thức chuyển đổi ngành nghề ở tuổi đời không còn trẻ không phải là điều dễ dàng. Một ngư dân ở Quảng Bình cho biết chương trình chuyển đổi nghề không khả thi tại địa phương:

“Chuyển qua chăn nuôi, trồng trọt mà địa bàn Quảng Bình toàn là cát sa mạc, cho nên cái này là vô vọng lắm.”

Thư kiện Formosa bị đàn áp

Còn số phận của các nạn nhân quyết định khởi kiện nhà máy Formosa đòi được bồi thường thiệt hại bị rơi vào hoàn cảnh khốn cùng hơn. Hàng trăm giáo dân thuộc giáo xứ Song Ngọc và Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An bị chính quyền ngăn cản, đàn áp, đánh đập khi họ đang trên đường đến Tòa án thị xã Kỳ Anh để nộp đơn kiện vào ngày 14 tháng 2 năm 2017. Chính quyền tỉnh Hà Tĩnh ra quyết định khởi tố vụ án đối với vụ việc hàng ngàn người dân, ở huyện Lộc Hà, hồi đầu tháng 4 năm ngoái tập trung biểu tình tại Ủy ban Nhân dân huyện để yêu cầu được giải quyết việc đền bù sau một năm sự cố Formosa xảy ra. Trong cùng thời điểm đầu tháng 4 năm 2017, hàng trăm người dân mang theo ngư cụ ra chặn Quốc lộ 1A tại khu vực xã Kỳ Nam, đòi bồi thường thiệt hại do thảm họa môi trường Formosa cũng bị khởi tố vụ án hình sự gây rối trật tự công cộng.

Linh mục An-tôn Đặng Hữu Nam, thuộc Giáo phận Vinh vào tối ngày 2 tháng Giêng năm 2018 nói với RFA về hậu quả mà giáo dân đi

khởi kiện Formosa bị nhận lãnh trong năm qua:

“Người dân, ngư dân ở Nghệ An đã từng làm đơn đi khởi kiện, đã từng yêu cầu bồi thường, đã từng kêu cứu lên Quốc hội và Chính phủ thì chỉ nhận lại được sự căm thù và sự trả thù hèn hạ của nhà cầm quyền mà thôi; bằng các hình thức đàn áp, xuyên tạc, vu khống đủ mọi điều và nhất là dùng các côn đồ lập ra ‘Hội Cờ Đỏ’ để trấn áp người dân và giáo dân là những người đi đệ đơn khởi kiện Formosa và đòi Formosa bồi thường.”

Bên cạnh đó, trong năm 2017, các nhà hoạt động vì môi trường còn bị chính quyền truy nã, bắt giữ và cầm tù do họ tích cực đưa tin liên quan đến hậu quả của thảm họa Formosa. Họ là Bạch Hồng Quyền, Hoàng Đức Bình, Trần Thị Xuân và Nguyễn Văn Hóa.

Thủ tướng không giữ lời

Vào hạ tuần tháng 6 năm 2017, Tổng cục Môi trường, thuộc Bộ Tài nguyên–Môi trường Việt Nam công bố rằng nước biển tại bốn tỉnh miền Trung gánh chịu thảm họa Formosa đã an toàn tuyệt đối, có thể tắm biển và nuôi trồng hải sản. Tuy nhiên, thông tin này không mang lại niềm phấn khởi nào cho dân chúng địa phương 4 tỉnh Bắc Trung Bộ cũng như các nhà khoa học ở trong nước. Ngay sau khi Tổng cục Môi trường công bố như vừa nêu, Giáo sư Lê Huy Bá, nguyên trưởng Viện Khoa học –Công nghệ và Quản lý Môi trường, Đại học Công nghiệp Thành phố Hồ Chí Minh nhận xét: công bố của Tổng cục Môi trường chưa thật là can trọng vì chưa đủ mẫu hay đủ số liệu để chứng tỏ rằng đã thật sự an toàn từ 20 km trở vào ven biển. Giáo sư Lê Huy Bá lý giải rằng trầm tích kim loại nặng ở tầng đáy rất khó khắc phục và khả năng tự làm sạch của biển đối với kim loại nặng là rất khó.

Tiến sĩ Nguyễn Tác An, nguyên Viện trưởng Viện Hải dương học Nha Trang cũng từng lên tiếng khẳng định:

“Vùng biển Việt Nam có nhiều điều kiện thuận lợi cho quá trình phục hồi nhưng cũng không thể chỉ vài năm là được. Ít nhất cũng phải

chục năm, không thì 20-30 năm và thậm chí có thể lâu hơn nữa.”

Về phía người dân địa phương 4 tỉnh Bắc miền Trung thì đa số chia sẻ với chúng tôi rằng họ mong muốn biển được trở lại như xưa, vì bao đời nay họ đã gắn bó với biển và mưu sinh cũng dính liền với nghề biển. Nhưng dường như mỗi ngư dân trao đổi với RFA đều kết thúc với nỗi niềm lo lắng trong cuộc sống hiện tại rằng “Nói chung thì mọi thứ đều là con số 0”.

Thông tin mới nhất liên quan nhà máy Formosa là Ủy ban Nhân dân tỉnh Hà Tĩnh, vào trung tuần tháng 12 năm 2017, ra quyết định phạt hành chính 560 triệu đồng đối với sai phạm của Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Hưng Nghiệp Formosa đã chôn lấp chất thải rắn sinh hoạt, chất thải rắn công nghiệp có số lượng 100 ngàn kg trái với quy định về bảo vệ môi trường.

Đài Á Châu Tự Do ghi nhận không chỉ các nạn nhân bởi thảm họa môi trường biển Formosa mà cả dư luận trong ngoài nước cho rằng Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã không giữ lời khi ông tuyên bố ngay sau khi thảm họa Formosa xảy ra rằng “Chính phủ theo dõi sát sao hoạt động của Formosa Hà Tĩnh và sẽ đóng cửa nếu họ tái phạm”, và được chính Thủ tướng nhắc lại tại buổi làm việc với Formosa và chính quyền Hà Tĩnh hồi cuối tháng 7 năm 2017.

Tội đồ Formosa Võ Kim Cự